

sintagme include actele de denaturare a adevăratei circulații a valorilor ori a drepturilor asupra bunurilor între parteneri la tranzacție, pretinzându-se că această circulație se referă la valori dobândite licit.

Urmărind disimularea originii ilicite a proprietăților și fondurilor murdare, spălătorul de bani Dan Voiculescu a cautat, astfel să rupă filiera dintre delictul principal, care constituie sursa fondurilor și veniturile obținute din comiterea acestui delict, pastrand controlul permanent al fondurilor în scopul orientării acestora spre destinația dorită care îi va permite să profite într-o manieră cât mai discretă de beneficiile obținute și să le investească în afaceri profitabile.

Ca o consecință a acțiunilor de ascundere și disimulării, prin încheierea contractului de împrumut între inculpatul Dan Voiculescu și SC ICA SA, bunurile provenite din privatizarea ilegală a fostului Institut de Chimie Alimentară au apărut în materialitatea lor într-o altă lumină și cu o altă semnificație în patrimoniul inculpatului Dan Voiculescu printr-o majorare de capital și o conversie a pretinsului împrumut acordat ICA în acțiuni, fără nicio legătură cu proveniența lor ilicită, reală.

Sub aspectul urmării imediate juridice, faptele inculpatului cu urmările lor naturale semnalate au adus atingere relațiilor patrimoniale din sectorul financiar, bancar, de credit, etc. denaturând aceste relații prin infuzia de valori provenite din infracțiune.

Pe de altă parte, deși procesul spălării banilor are ca trăsături definitorii complexitatea, sofisticitatea, iar datorită multitudinii de posibilități oferite de sistemul financiar, asistăm la un proces de evoluție a tehnicilor de spălare a banilor în paralel cu modernizarea sistemelor de prevenire a flagelului, nu mai puțin adevărat spălătorii de bani sunt cei care fixează nivelul de complexitate al operațiunilor de spălare: or, în cauza de față, deși inculpatul le-a transmis fiicelor sale cu titlu gratuit o parte din bunurile dobândite prin privatizarea ilegală a fostului Chimie Alimentară, le-a interzis, totodată, acestora, să dispună de aceste bunuri în timpul vieții fără acordul său. Curtea nu a fost investită însă cu acest act material al procesului de spălare a banilor.

În temeiul art. 386 alin. 1 C.p.p., având în vedere că fapta inculpatului Voiculescu Dan, constând în aceea de a fi dobândit în nume propriu, în perioada 24.05.2004-14.02.2005, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, prin două operațiuni succesive de majorare a capitalului social al SC”Institutul de Cercetări Alimentare”SA București și o operațiune de cesiune de acțiuni, inițial 70,30213 % iar în final a crescut nivelul participăției la 92,40955 % din acțiunile acestui emitent și ulterior, le-a donat fiicelor sale în condițiile în care cunoștea că acestea au fost obținute de SC”Grivco”SA București prin săvârșirea de către reprezentanții legali ai societății, ai A.D.S. și ai societății comerciale vizate, a infracțiunii prev. de art. 10 din Legea nr. 78/2000, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani, faptă prevăzută și pedepsită de art. 29 alin. 1 lit. b) și lit. c) din Legea 656/2002, modificată, cu aplicarea art. 35 alin 1 din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen, Curtea va respinge ca nefondată cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de inculpatul Voiculescu Dan prin apărător ales din infracțiunea de spălare a banilor prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. c) din Legea 656/2002, modificată cu trimitere la art. 17 lit. e) din Legea 78/2000, cu referire la art. 10 alin. 1 lit. a) din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin 2 din Cp din 1969 în infracțiunea de tănuire prevăzută de art. 270 C.pen.

Astfel, potrivit reglementărilor interne în materie, spălarea banilor este fapta persoanei care, cunoscând că un bun provine din săvârșirea de infracțiuni, îl schimbă sau îl transferă, în scopul ascunderii sau al disimulării originii ilicite sau în scopul de a ajuta persoana care a săvârșit infracțiunea din care provin bunurile să

se sustragă de la urmărire, judecată sau executarea pedepsei. Constituie infracțiunea de spălare a banilor și ascunderea sau disimularea adevăratei proveniențe, a situării, a dispoziției, a circulației sau a proprietății bunurilor ori a drepturilor asupra acestora, cunoscând că bunurile provin din săvârșirea de infracțiuni, precum și dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni.

Împrejurarea că inculpatul a apelat la una din cele mai rudimentare tipologii de spălare a banilor, respectiv imprumutul nereturnat, consacrată poate de cel mai cunoscut spalator de bani din toate timpurile, Mayer Lanski, nu este de natura *per se* să îl transforme în tainuitor, deoarece pe parcursul savarsirii acestor acte materiale a urmarit, în permanenta, realizarea obiectivelor procesului de spalare a banilor, în scopul optimizării posibilitatilor de utilizare a bunurilor ilegal obtinute în derularea unor viitoare afaceri profitabile. Or, nu toți criminalii financiari resimt nevoia să creeze scheme elaborate în scopul oferirii unei aparențe de legitimitate provenienței fondurilor infracționale

Curtea precizează ca deși în doctrina se încearcă să se inoculeze teza inutilității incriminării spălării banilor, cu motivarea că s-ar suprapune pe reglementări existente, iar Inițiatorul Noului Cod penal a încercat dezincriminarea auto-spălării, demonstrând o înțelegere precară a distincției dintre infracțiunea de spălare a banilor și infracțiunea de tănuire, se cuvine să se reflecte asupra necesității asumării obligațiilor ce incumbă statului român prin adoptarea reglementărilor internaționale la care am făcut referire mai sus, mai ales că România este monitorizată în vederea asigurării respectării standardelor internaționale în materie: avem în vedere, bineînțeles, Recomandările ale FATF, art. 3 din Convenția Națiunilor Unite de la Viena (1988) privind reprimarea traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope; art. 6 din Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității organizate¹, art. 23 din Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției; art. 6 din Convenția Consiliului Europei de la Strasbourg din 08/11/1990 privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiuni; art. 9 din Convenția Consiliului Europei de la Varșovia din 16/05/2005 privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii și finanțarea terorismului.

De altfel, tocmai adoptarea cu ocazia celei de-a 4-a întâlniri a C198-COP, care a avut loc Strasbourg, 12-14 iunie 2012, a celui de-al doilea raport de evaluare a României al Conferinței Părților la Convenția Consiliului Europei privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii și finanțarea terorismului (CETS 198)[25] a avut drept consecință eliminarea dispoziției din Proiectul de Lege pentru punerea în aplicare a Codului penal și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții penale care prevedea că art. 23 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 904 din 12 decembrie 2002, cu modificările și completările ulterioare, care fusese modificat, inter alia, prin introducerea unui alin.(2), care prevedea că fapta prevăzută în alin.(1) lit.c), respectiv dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni nu constituie infracțiune atunci când aceasta a fost săvârșită de către autor sau de către un participant la săvârșirea faptei prevăzute de legea penală din care provine bunul.

De altfel, și în doctrina s-a atras atenția că nu trebuie pus semnul egalității între consecințele faptelor de spălare a banilor și a celor de tănuire, iar

¹ ratificată de România prin Legea nr. 565/2002, publ. în M. Of. nr. 813 din 08.11.2002.

elementele de distincție între cele două infracțiuni există chiar și după intrarea în vigoare a Codului penal, chiar dacă de lege lata infracțiunea de tănuire a fost trecută în sfera infracțiunilor contra înfaptuirii justiției și, în plus, s-a suprimat și cerința privind urmărirea obținerii unui profit, fapt ce putea conduce la concluzia că infracțiunea de tănuire se savărește doar cu intenție directă calificată prin scop.

Or, la incriminarea spălării banilor, s-a avut în vedere că acest un flagel conduce la deteriorarea întregului sistem financiar-bancar și a sistemului economico-social în ansamblu, din cauza generării de efecte inflaționiste, prin afectarea nivelului ratei dobânzii și a ratei de schimb valutar; descurajează și îndepărtează investitorii cinstiți, datorită pierderii bunei reputații de către instituțiile implicate în scandaluri de spălare a banilor; în acest context, există riscul ca banii spălați să devină „motorul” economiei naționale, impunându-și propriile reguli de tip mafiot. Altfel spus, necesitatea combaterii spălării banilor cunoaște atât o motivație socială, derivând din imperativul combaterii efectelor crimei care tinde să se internaționalizeze și să afecteze relațiile normale dintre membrii comunităților naționale și nu numai, deteriorându-le și generând instabilitate, cât și o motivație economică rezultând din imperativul anihilării atacului pe care spălarea banilor îl exercită asupra principiilor funcționării economiei de piață și a integrității piețelor financiare, prin subminarea instituțiilor financiare și a întregului sistem financiar.

Astfel, obiectul juridic generic al infracțiunii de spălare a banilor nu poate fi desprins de relațiile patrimoniale, deoarece, în esență, prin asemenea fapte sunt denaturate, subminate relațiile de proprietate asupra bunurilor.

Obiectul juridic special al infracțiunii de spălare a banilor îl constituie relațiile sociale patrimoniale pentru a căror normală desfășurare este necesar ca să nu fie disimulată originea ilegală a bunurilor provenite din infracțiuni în scopul împiedicării autorităților să identifice și asigurării infractorilor controlului asupra profiturilor ilegale obținute.

În raport cu acest concept și cu aceste caracterizări, infracțiunea de spălare a banilor face parte, sub raportul clasificării sale de grup, din categoria infracțiunilor patrimoniale.

În mod eronat se consideră de unii autori de studii și opinii de specialitate, cum sunt cele depuse la dosarul cauzei, că dispoziția *lit. c) a art. 29 din Legea nr. 656/2002 se suprapune cu conținutul infracțiunii de tănuire*, deoarece distincția dintre două texte incriminatoire n-ar trebui să se facă exclusiv prin prisma elementului material al laturii obiective a infracțiunii.

Curtea precizează că nici argumentul privind neparcurgerea întregului proces de spălare a banilor clasic fragmentat în cele trei faze (plasare, startificare, integrare) în cazul *variantei normative prevăzute de art. 29 alin. 1 lit. c) din Legea nr. 656/2002 (dobândirea, deținerea sau folosirea de bunuri, cunoscând că acestea provin din săvârșirea de infracțiuni)* nu subzistă la o analiză mai aprofundată a procesului de spălare a banilor, în mod just aratându-se în doctrină că în realitate, etapele nu pot fi privite izolat. De aceea, organul judiciar este chemat la o abordare sistematică a procesului de spălare. Evident, cele trei faze se pot repeta în cadrul procesului de spălare sau una dintre etape poate fi omisă: spre exemplu, nu există etapa stratificării atunci când spălătorul de bani achiziționează bunuri de lux și nici de etapa integrării atunci când spălătorul schimbă produsul infracțional în acțiuni. În alte situații, realizarea unei etape din procesul de spălare este determinată de gradul de realizare al etapei precedente, astfel încât demarcațiile existente între diferitele faze dispar, de asemenea, în mod generalizat.

Pe cale de consecință, nu se poate accepta teza potrivit căreia distincția între spălarea banilor și tănuire, nu se justifică, spălarea banilor reprezentând, în fapt, o variantă nouă a infracțiunii de tănuire, suprapunându-se acesteia și dând naștere unui concurs de norme ce nu poate fi soluționat nici pe baza criteriului specialității, nici pe baza vreunui alt criteriu, prilejuindu-se instanțelor o alegere arbitrară a textului de incriminare și încălcându-se astfel dreptul fundamental la egalitate în fața legii.

Fiind o infracțiune de consecință, infracțiunea de spălare a banilor prezintă incontestabile asemănări cu infracțiunea de tănuire, denumită în doctrina franceză „infracțiune paralelă și complementară” a acestei incriminări, apărând, din această calificare, o serie de consecințe juridice atunci când trebuie stabilit concursul de infracțiuni între spălarea banilor și infracțiunea predicat.

Și în doctrina franceză s-a discutat pe marginea interesului și a necesității incriminării spălării banilor raportat la infracțiunea de tănuire existentă, avându-se în vedere că și această infracțiune este una subsecventă și generală, susținându-se uneori că acest text legal este periculos, impracticabil și, de asemenea, dăunător și absurd.

Servind unui interes juridic clar, incriminarea spălării banilor contribuie în mod evident la protecția pieței, însă obiectivul său prioritar rămâne garantarea unei eficacități sporite eforturilor autorităților administrative implicate în detectarea și confiscarea banilor proveniți din activități ilegale, precum și intensificarea colaborării între entitățile financiare raportoare.

Intenția transpunerii în Europa a acestei reglementări a apărut imediat. De altfel, în procesul incriminării în statele europene a spălării banilor s-au observat similitudini între descrierea infracțiunii de spălare a banilor prin Convenția de la Viena (1988) sau prin textele primei Directive a Uniunii Europene pentru prevenirea folosirii sistemului financiar în scopul spălării banilor (1991) și reglementările nord-americane.

Cauzele care au determinat pe legiuitor să abandoneze atitudinea anterioară de dezinteres față de comportarea infractorilor în raport de bunurile obținute prin infracțiune și să incrimineze distinct actele de ascundere, de reciclare a valorilor obținute pe asemenea căi ilicite, chiar dacă sunt comise de însuși autorul infracțiunii și nu de un tănuitor sau complice au fost multiple.

În primul rând, cantitățile uriașe de bunuri și valori care formează volumul global al circulației economice în societatea contemporană, atât cea legală, cât mai ales cea ilegală, ce oferă posibilitatea îmbogățirii pe căi ilicite, cu efort minim; însă, întrucât valorile ilicite nu pot fi puse în circulație în forma inițială, fără pericolul de a fi descoperită sursa lor, infractorii se preocupă să le transforme în valori curate susceptibile să circule ca orice valoare de proveniență legală.

Daca nu ar proceda astfel, infractorii s-ar afla în situația fie de a fi grabnic descoperiți și trași la răspundere, fie s-ar vedea nevoiți să țină aceste bunuri ascunse pentru totdeauna, ceea ce ar face inutile eforturile lor de a le fi obținut. Și din partea economiei legale se produce o reacție de respingere a pătrunderii în circuitul economic a valorilor provenite din circuitul economic a valorilor provenite din infracțiuni, mai ales pentru dezechilibrul pe care îl provoacă pe piața monetară și valutară, denaturând tranzacțiile comerciale, financiare și bancare.

Astfel, proliferarea criminalității economico-financiare a impus sporirea permanentă a normelor de incriminare a unor fapte periculoase care subminează dezvoltarea afacerilor într-un climat sănătos: prin incriminarea faptelor de spălare a banilor legiuitorul a urmărit, în subsidiar, eradicarea criminalității gulerele albe, cât și a criminalității organizate.

După intrarea în vigoare a Noului cod penal, în esență, elementele de asemănare privesc caracterul corelativ care nu știrbește în vreun fel, însă,

autonomia celor două infracțiuni, sunt elementele de distincție între cele două incriminări: obiectul material - spălarea banilor poate avea drept obiect material și un imobil (obiectul material al infracțiunii prevăzute în art.29 din Legea 656/2002 este reprezentat de valorile asupra cărora a fost îndreptată fapta incriminată (bani, bunuri, etc.), bunurile putând fi corporale sau necorporale mobile sau imobile), precum și documente care atestă dreptul de proprietate asupra acestuia; în cazul tănuirii, obiectul material este eminent un bun mobil; subiectul activ, deoarece tănuitorul nu poate fi niciodată autorul sau participantul la fapta prevăzută de legea penală din care provine bunul, obiectul juridic special; o altă deosebire importantă între infracțiunea de tănuire și cea de spălare a banilor constă și în dispariția rezervei existente la regimul sancționator al infracțiunii de tănuire „fără ca sancțiunea aplicată să poată depăși pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea din care provine bunul tănuit”.

În cauza de față, din coroborarea tuturor mijloace de proba administrate, Curtea a argumentat în mod judicios de ce a reținut ca dobândirea în nume propriu a titlurilor de participare ale SC”I.C.A.”SA București de către inculpatul Voiculescu constituie infracțiunea de spălare a banilor și nu infracțiunea de tănuire, distincția între cele două infracțiuni urmând să se facă prin prisma laturei subiective: astfel, dacă în cazul de tănuire inculpatul urmărește sau acceptă să impieteze asupra înfaptuirii justiției, acordând ajutor altei persoane să tainuiască bunul dobândit prin savarsirea unei fapte prevăzute de legea penală, în prezenta cauza obiectivul prioritar urmărit și atins de inculpatul Dan Voiculescu a fost disimularea unor bunuri în scopul de a le introduce în circuitul civil după disimularea provenienței acestora.

Or, prin încheierea unui contract în data de 26.02.2004, prin care inculpatul Voiculescu Dan a împrumutat societatea SC GRIVCO SA cu suma de 17.000.000.000 ROL, cu o dobândă anuală de 20 % și termen de rambursare 30.04.2004, contract în care s-a menționat explicit posibilitatea în caz de nerambursare să se solicite conversia creanței (împrumut + dobândă) în acțiuni prin majorarea capitalului social, luând în calcul și termenul extrem de scurt al acestui împrumut, deși SC”Grivco”SA București dispunea de resursele financiare necesare pentru plata asumată prin contractul de privatizare, datorii restante ale societății în valoare totală de 24.520.235.000 ROL astfel cum rezultă din înscrisurile ce atestă situația contabilă a acestei societăți.

Cu privire la acest aspect, inculpatul Voiculescu, acționar majoritar și inculpatul Pantiș, director al GRIVCO SA au avut poziții procesuale diferite. Inculpatul Voiculescu a arătat că a acordat acest împrumut în nume propriu pentru că Grivco avea alte obligații financiare și nu putea finanța ICA iar datoriile acesteia către stat erau scadente și era necesar a fi urgent plătite. Inculpatul Pantiș a arătat că la acel moment Grivco SA nu se putea împrumuta și mai important pentru că acționarii minoritari nu ar fi fost de acord cu o mărire a capitalului social. Aceste susțineri sunt evident nesincere în condițiile în care GRIVCO avea la acel moment, așa cum s-a menționat anterior, un disponibil financiar și lichidități mai mult decât suficiente pentru a achita statului datoriile restante ale ICA. De asemenea, în condițiile în care inculpatul Voiculescu era acționar majoritar la SC GRIVCO SA cu aproximativ 80% din acțiunile acestei societăți, Curtea consideră că opinia acționarilor minoritari ai societății nu putea fi determinantă în ipoteze în care cei doi inculpați ar fi considerat că acordarea acestui împrumut nu era o necesară.

Împrumutul nu a fost rambursat la termenul stabilit, astfel încât prin Hotărârea A.G.E.A. a SC”I.C.A.”SA București din data de 26.05.2004

s-a hotărât majorarea capitalului social cu suma de 17.287.149.000 lei prin încorporarea creanței pe care inculpatul Voiculescu Dan o avea asupra societății și emisiunea unui număr suplimentar de 5.762.383 acțiuni, urmare a operațiunii de conversie acesta devenind acționar majoritar cu o cotă de participare la capitalul social de 70,30213 % .

Ulterior, prin contractul de cesiune de acțiuni din data de 04.10.2004 , SC"Grivco"SA București i-a cesionat inculpatului Voiculescu Dan , contra sumei de 2.400.000.000 lei, 800.000 din acțiunile deținute la SC"I.C.A."SA București, operațiune prin care nivelul participației inculpatului a crescut la 80,06227 %.

Chiar dacă inculpații Voiculescu și Pantiș au arătat că această operațiune a survenit ca o consecință a nerestituirii împrumutului acordat SC GRIVCO SA de către inculpatul Voiculescu conform contractului încheiat între părți, Curtea constată că există cel puțin două probleme care au existat cu această operațiune, prima fiind aceea că operațiunea nu era necesară datorită faptului că GRIVCO avea disponibilul financiar pentru a nu fi necesar acest împrumut, iar cea de a doua că prevederile art 10.1 din contractul de privatizare, interziceau explicit, sub sancțiunea nulității absolute a actului de înstrăinare, cesionarea de către cumpărător a unui pachet mai mare de 10 acțiuni fără acordul prealabil al A.D.S. acord care nu a existat conform actelor de la dosar și declarațiilor martorilor angajați ai ADS.

Or, din forma și conținutul contractului, rezultă că inculpatul Voiculescu Dan a urmărit dobândirea în nume propriu a titlurilor de participare ale SC ICA SA București, față de obligația asumată prin contractul de privatizare, de plată a datoriilor restante de către societate către creditori și efectuarea unor investiții, obligație care nu a fost respectată, contractul de împrumut fiind încheiat în condițiile în care era previzibil că societatea care avea datoriile către diferiți furnizori, nu-l va putea restitui la termenul stabilit și se va realiza clauza finală în sensul convertirii creanței în acțiuni în favoarea inculpatului Voiculescu Dan.

Astfel, condițiile în care a fost încheiat contractul demonstrează că prin acesta inculpatul a urmărit de fapt, în condițiile în care societatea era falimentară și prin încălcarea prevederilor art. 10.1 din contractul de privatizare care interziceau în mod explicit, sub sancțiunea nulității absolute a actului de înstrăinare, cesionarea de către cumpărător a unui pachet mai mare de 10 acțiuni , fără acordul prealabil al ADS, să devină acționar majoritar ca urmare a operațiune de conversie a datoriei în acțiuni cu o cotă de participare la capitalul social de 70,30213% și să devină acționar majoritar.

Ultimul pas efectuat de inculpatul Voiculescu în colaborare cu ceilalți inculpați pentru dobândirea titlurilor de participare ale SC"I.C.A."SA București s-a făcut la data de 14.02.2005 când, urmare a unei operațiuni de majorare de capital în numerar la care a subscris, cu suma de 40.000.000.000 ROL, exclusiv inculpatul Voiculescu Dan , acesta și-a crescut nivelul participației la 92,40955 % , participație la care a renunțat în anul 2006 când, prin contractul autentificat prin încheierea numărul 1498/06.06.2006, inculpatul a donat, în cote egale, acțiunile deținute la această societate fiicelor sale Voiculescu Camelia - Rodica și Voiculescu Corina- Mirela. Cu privire la acest transfer cu titlu gratuit în favoarea fiicelor, instanța, ținând cont de limitele investirii, va dispune doar confiscarea produsului infractiunii, nu și reținerea unei alte variante normative a infractiunii de spalare a banilor.

Fapta inculpatului Popa Corneliu, constând în aceea că a aprobat, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, în calitatea sa de președinte al

Consiliului de Administrație al Agenției Domeniilor Statului, (a) declanșarea în ședința din data de 16.07.2003 fără mandat din partea statului român a procesului de privatizare al SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București, stabilind o valoare a pachetului de acțiuni de 94,5 ori mai mică față de valoarea comercială reală a acestuia - de doar 3.045.035.136 ROL (~ 82.220 EUR) deși valoarea comercială reală a pachetului de acțiuni era de 292.610.883.860 (~ 7.900.929 EUR)- n.n., iar ulterior (b) prin însușirea notei numărul 2805/07.11.2003 continuarea procedurii de privatizare ilegal începute în scopul de a facilita adjudecarea prin licitație a acestuia de către SC "Grivco" SA București cu doar 3.878.696.250 ROL (~ 104.730 EUR) - un preț de 75,5 ori mai mic decât valoarea comercială reală a pachetului de acțiuni, în condiții discriminatorii și netransparente, conform celor precizate în rechizitoriu, modalitate prin care s-a cauzat bugetului de stat un prejudiciu de 288.732.187.609 ROL (~ 7.796.198 EUR) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de stabilire, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici la care statul este acționar comisă în cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite - faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 35 alin 1 din Cp și art. 77 lit a din Cp și a art. 5 C.pen.

În ceea ce îl privește pe inculpat, având în vedere limitele speciale ale infracțiunii pentru care se va dispune condamnarea inculpatului, astfel cum acestea erau anterior datei de 01.02.2014, care a adus odată cu ea Noul Cod Penal și modificarea Legii 78/2000 și ulterior acestui moment, Curtea constată că lege penală mai favorabilă în cazul acestuia este noua reglementare penală.

Având în vedere ca inculpatul Popa Corneliu, a savarsit, la diferite intervale de timp, în realizarea aceleiasi rezoluții infracționale, mai multe acte materiale care intrunesc elementul constitutiv al infracțiunii prev de art 10 alin 1 lit a din Legea nr 78/2000, așa cum a retinut Curtea în baza propriului examen analitic asupra situației de fapt, descrise pe larg în cuprinsul acestei decizii, Curtea, în temeiul art. 386 alin. 1 C.p.p., va respinge ca nefondată cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de inculpatul POPA CORNELIU prin apărător ales din infracțiunea prev. de art. 10 alin. 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Cp din 1969 și art. 75 lit. a din Cp în infracțiunea prev. de art. 10 alin. 1 lit. a din Legea 78/2000 și a art. 77 lit. a din Cp

Fapta inculpatului Sandu Jean-Cătălin constând în aceea că, împreună cu alte persoane și în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, în calitatea sa de membru al A.G.A a SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București (I.C.A) - R : 14702714 și, respectiv director al Direcției Juridice a Agenției Domeniilor Statului, (1) prin neefectuarea reevaluării elementelor patrimoniale, (2) confirmarea realității și actualității datelor cuprinse în dosarul de prezentare, (3) declanșarea ilegală a procesului de privatizare prin avizarea notei numărul 48061/16.07.2003 și ulterior, prin întocmirea notei numărul 2805/07.11.2003 (4) continuarea procedurii de privatizare ilegal începute - în scopul de a facilita adjudecarea prin licitație a pachetului de acțiuni deținut de A.D.S. de către SC "Grivco" SA București la un preț mult inferior (de 75,5 ori) față de valoarea comercială reală a acestuia și în condiții discriminatorii, netransparente și prin subevaluarea cu intenție, cu suma totală de 289.507.926.859 ROL, a terenurilor, construcțiilor imobilizărilor corporale și a titlurilor de participare deținute de societate, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 288.732.187.609 ROL (~ 7.796.198 EUR) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici la care statul este acționar comisă în

cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 48 din Cp rap la art. 10 alin 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 35 alin 1 și art 77 lit a din Cp și cu aplicarea art. 5 C.pen.

În ceea ce îl privește pe inculpat, având în vedere limitele speciale ale infracțiunii pentru care se va dispune condamnarea inculpatului, astfel cum acestea erau anterior datei de 01.02.2014, care a adus odată cu ea Noul Cod Penal și modificarea Legii 78/2000 și ulterior acestui moment, Curtea constată că lege penală mai favorabilă în cazul acestuia este noua reglementare penală.

Fapta inculpatului Mencinicopschi Gheorghe constand în aceea că a facilitat, împreună cu alte persoane și în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, în calitatea sa de director general și președinte al CA al SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București (I.C.A) și respectiv, participant în nume propriu, cu ofertă trucată, la licitația organizată în anul 2003 de către A.D.S., prin neefectuarea reevaluării elementelor patrimoniale și confirmarea realității și actualității datelor cuprinse în dosarul de prezentare, bilanțul contabil pe anul 2002 și formularul de calcul a activului net contabil, adjudecarea pachetului de acțiuni de către SC "Grivco" SA București la un preț mult inferior (de 75,5 ori) față de valoarea comercială reală a acestuia și în condiții discriminatorii, netransparente și prin subevaluarea cu intenție, cu suma totală de 289.507.926.859 ROL, a terenurilor, construcțiilor imobilizărilor corporale și a titlurilor de participare deținute de societate, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 288.732.187.609 ROL (~ 7.796.198 EUR) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici la care statul este acționar comisă în cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite - faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 26 C.pen. din 1969 rap. la art. 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 35 alin 1 din Cp și art. 77 lit a din Cp și a art. 5 C.pen.

De asemenea, fapta inculpatului, constând în aceea că, împreună cu alte două persoane, în calitate de membru al Adunării Generale a Acționarilor la SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București, a aprobat ilegal în ședința din data de 17.02.2003, fără a avea mandat în acest sens din partea acționarului unic și în condiții dezavantajoase pentru societatea aflată în perspectiva privatizării, constituirea unui drept de suprafață asupra unei suprafețe de 6.917,80 mp din terenul societății, în favoarea SC"Grivco"SA București cauzând un prejudiciu în valoare de 566.921.960 ROL (17.260 USD) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice, faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 248 Cod penal cu aplicarea art 75 lit « a » Cod penal.

În temeiul disp. art 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP cu aplicarea art. 5 Cod Penal Curtea va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatului MENCINICOPSCHI GHEORGHE pentru infracțiunea prev. de art 248 C.pen. din 1969 cu aplicarea art 75 lit a din C.pen. din 1969, constatând împlinit termenul de prescripție specială prev. de art 124 din C.pen. din 1969.

De asemenea, fapta inculpatului, constând în aceea că a întocmit în fals, împreună cu altul, în calitate de director general al SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București, un proces verbal de predare/primire în care a atestat nereal faptul că la data de 30.03.2004 societatea în cauză a primit de la reprezentanții SC'GRUPUL INDUSTRIAL VOICULESCU SI COMPANIA (GRIVCO)" SA București un cromatograf gaz/lichide și un spectrometru cu

absorbție atomică în condițiile în care importul celor două echipamente a avut loc la datele de 26.04.2004 și, respectiv, 06.05.2004, iar predarea lor către SC "Institutul de Cercetări Alimentare" SA București a avut loc abia la data de 23.06.2006 precum și de a folosi acest înscris la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București pentru înscrierea, în baza încheierii numărul 23554/19.05.2004 a judecătorului delegat, a mențiunilor referitoare la majorarea capitalului social al ICA SA București prin aportul în natură a acționarului majoritar Grivco SA București, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 290 Cod penal din 1969.

În temeiul disp. art. 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP cu aplicarea art. 5 Cod Penal Curtea va dispune încetarea procesului penal pornit împotriva inculpatului MENCINICOPSCHI GHEORGHE pentru infracțiunea prev. de art. 290 alin. 1 din C.pen. din 1969 constatând împlinit termenul de prescripție specială prev. de art. 124 C.pen. din 1969.

În ceea ce îl privește pe inculpat, având în vedere limitele speciale ale infracțiunii pentru care se va dispune condamnarea inculpatului, astfel cum acestea erau anterior datei de 01.02.2014, care a adus odată cu ea Noul Cod Penal și modificarea Legii 78/2000 și ulterior acestui moment, Curtea constată că lege penală mai favorabilă în cazul acestuia este vechea reglementare penală. Astfel, chiar dacă pentru infracțiunea complicitate la stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor limitele de pedeapsă au scăzut după data de 01.02.2014, Curtea constată că pentru infracțiunea de abuz în serviciu în noua reglementare penală limite de pedeapsă sunt mult superioare vechii reglementări ceea ce ar atrage și un alt termen de prescripție specială a răspunderii penale care nu ar mai fi împlinit, ceea ce ar agrava situația inculpatului ca urmare a reținerii concursului de infracțiuni.

Având în vedere ca inculpatul MENCINICOPSCHI GHEORGHE, a savarsit, la diferite intervale de timp, în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, mai multe acte materiale care intrunesc elementul constitutiv al infracțiunii prev. de art. 10 alin. 1 lit. a din Legea nr. 78/2000, așa cum a reținut Curtea în baza propriului examen analitic asupra situației de fapt, descrise pe larg în cuprinsul acestei decizii, Curtea, în temeiul art. 386 alin. 1 C.p.p., va respinge ca nefondată cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de inculpatul MENCINICOPSCHI GHEORGHE prin apărător ales din infracțiunea prev. de art. 10 alin. 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Cp din 1969 și art. 75 lit. a din Cp în infracțiunea prev. de art. 10 alin. 1 lit. a din Legea 78/2000 și a art. 77 lit. a din Cp.

Fapta inculpatului Pantiș Sorin, constând în aceea de a fi facilitat, împreună cu alte persoane, în calitatea sa de director general executiv al SC "Grivco" SA București și respectiv, participant în contul acestei societăți, cu ofertă trucată, la licitația organizată în anul 2003 de către A.D.S., adjudecarea de către această societate a pachetului de acțiuni al SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București (I.C.A) la un preț mult inferior (de 75,5 ori) față de valoarea comercială reală a acestuia și în condiții discriminatorii, netransparente și prin subevaluarea cu intenție, cu suma totală de 289.507.926.859 ROL, a terenurilor, construcțiilor imobilizărilor corporale și a titlurilor de participare deținute de societate, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 288.732.187.609 ROL (« 7.796.198 EUR) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la săvârșirea infracțiunii de stabilire, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici la care statul este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau

alte foloase necuvenite, faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art 48 din Cp rap la art. 10 alin 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 35 alin 1 și art 77 lit a din Cp și cu aplicarea art. 5 C.pen.

De asemenea infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, fapta prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 322 alin. 1 Cod penal, trebuie reținută în raport de fapta inculpatului constând în aceea de a fi întocmit în fals, împreună cu altul, în calitate de director general executiv al SC „GRUPUL INDUSTRIAL VOICULESCU SI COMPANIA (GRIVCO)” SA București, un proces verbal de predare/primire în care a atestat nereal faptul că la data de 30.03.2004 societatea în cauză a predat către I.C.A. SA București un cromatograf gaz/lichide și un spectrometru cu absorbție atomică în condițiile în care importul celor două echipamente a avut loc la datele de 26.04.2004 și, respectiv, 06.05.2004, iar predarea lor către SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București a avut loc abia la data de 23.06:2006, precum și de a folosi acest înscris la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București pentru înscrierea, în baza încheierii numărul 23554/19.05.2004 a judecătorului delegat, a mențiunilor referitoare la majorarea capitalului social al ICA SA București prin aportul în natură a acționarului majoritar Grivco SA București.

În temeiul disp. art 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP cu aplicarea art. 5 Cod Penal Curtea va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatului PANTIȘ SORIN pentru infracțiunea prev. de art 322 alin 1 din Cp, constatând împlinit termenul de prescripție specială prevăzut de art 154 Cp.

În ceea ce îl privește pe inculpat, având în vedere limitele speciale ale infracțiunii pentru care se va dispune condamnarea inculpatului, astfel cum acestea erau anterior datei de 01.02.2014, care a adus odată cu ea Noul Cod Penal și modificarea Legii 78/2000 și ulterior acestui moment, Curtea constată că lege penală mai favorabilă în cazul acestuia este noua reglementare penală.

Fapta inculpatului Săvulescu Vlad-Nicolae constând în aceea de a fi acționat, împreună cu alte persoane, în calitatea sa de director al Direcției Privatizare-Concesionare a Agenției Domeniilor Statului declanșarea ilegală, prin avizarea notei numărul 48061/16.07.2003 a procesului de privatizare al SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București în ședința din data de 16.07.2003, în scopul de a facilita adjudecarea prin licitație a pachetului de acțiuni de către SC „Grivco” SA București la un preț mult inferior (de 75,5 ori) față de valoarea comercială reală a acestuia și în condiții discriminatorii, netransparente și prin subevaluarea cu intenție, cu suma totală de 289.507.926.859 ROL, a terenurilor, construcțiilor imobilizărilor corporale și a titlurilor de participare deținute de societate, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 288.732.187.609 ROL (~ 7.796.198 EUR) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la săvârșirea infracțiunii de stabilire, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici la care statul este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen,

De asemenea, în sarcina inculpatului trebuie reținută și infracțiunea de instigare la săvârșirea infracțiunii de fals intelectual, faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 47 C.pen. rap. la art 321 alin 1 din Cp, constând în aceea de a-1 fi determinat pe Domnișoru Gheorghe Marian să menționeze în fals, în realizarea scopului urmărit prin săvârșirea infracțiunii prevăzute și pedepsite de dispozițiile art. 10 lit « a » din Legea nr.78/2000 descrisa mai sus, în calitate

de expert în cadrul Serviciului Privatizare al Agenției Domeniilor Statului și în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în capitolul 2 referitor la publicitatea privind intenția de vânzare al Notei numărul 48061/16.07.2003 privind propunerea de vânzare a acțiunilor gestionate de ADS la SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București, faptul publicării anunțului referitor la intenția de privatizare a acestei societăți în Monitorul Oficial numărul 344 din data de 23.05.2002.

În temeiul disp. art 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP cu aplicarea art. 5 Cod Penal va dispune încetarea procesului penal pornit împotriva inculpatului SĂVULESCU VLAD NICOLAE pentru infracțiunea prev. de art. 47 C.pen. rap. la art 321 alin 1 din Cp, constatând împlinit termenul de prescripție specială prevăzut de art 154 Cp

De asemenea, față de inculpat sunt întrunite și elementele constitutive ale infracțiunii de uz de fals, faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 323 Cod penal, constând în aceea de a fi depus spre aprobare în ședința din data de 16.07.2003 a Consiliului de Administrație al Agenției Domeniilor Statului, în realizarea scopului urmărit prin săvârșirea infracțiunii prevăzute și pedepsite de dispozițiile art 10 lit «a» din Legea nr.78/2000 descrisă mai sus, Nota numărul 48061/16.07.2003 privind propunerea de vânzare a acțiunilor gestionate de A.D.S. la SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București în care s-a menționat în fals faptul publicării anunțului referitor la intenția de privatizare a acestei societăți în Monitorul Oficial numărul 344 din data de 23.05.2002.

În temeiul disp. art 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP cu aplicarea art. 5 Cod Penal Curtea va dispune încetarea procesului penal pornit împotriva inculpatului SĂVULESCU VLAD NICOLAE pentru infracțiunea prev. de art 323 alin 1 din Cp, constatând împlinit termenul de prescripție specială prevăzut de art 154 Cp

În ceea ce îl privește pe inculpat, având în vedere limitele speciale ale infracțiunii pentru care se va dispune condamnarea inculpatului, astfel cum acestea erau anterior datei de 01.02.2014, care a adus odată cu ea Noul Cod Penal și modificarea Legii 78/2000 și ulterior acestui moment, Curtea constată că lege penală mai favorabilă în cazul acestuia este noua reglementare penală.

Având în vedere ca inculpatul SĂVULESCU VLAD NICOLAE , a savarsit, cu intentie faptele care intrunesc elementul constitutiv al infractiunii prev de art 10 alin 1 lit a din Legea nr 78/2000, urmarind rezultatele acesteia, asa cum a retinut Curtea in baza propriului examen analitic asupra situatiei de fapt, descrise pe larg in cuprinsul acestei decizii, Curtea, în temeiul art. 386 alin. 1 C.p.p., va respinge ca nefondată cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de inculpatul SĂVULESCU VLAD NICOLAE din infracțiunea prev. de art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp în infracțiunea de neglijență în serviciu prevăzută de art. 298 din Cp,

Fapta inculpatului Sin Gheorghe constând în aceea de a fi facilitat împreună cu alte persoane, în calitatea sa membru al Adunării Generale a Acționarilor S „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București adjudecarea de către SC "Grivco" SA București a pachetului de acțiuni deținut de A.D.S. la societatea în cauză, la un preț mult inferior (de 75,5 ori) față de valoarea comercială reală a acestuia și în condiții discriminatorii, netransparente - și prin subevaluarea cu intenție - având în acest sens concursul său nemijlocit urmare subevaluării cu suma de 15.062.109.698 ROL a titlurilor de participare deținute de ICA SA București la Bioprod SA București cu ocazia operațiunii de majorare de capital aprobată în ședința din data de 06.03.2003, cu suma totală de 289.507.926.859 ROL, a terenurilor, construcțiilor imobilizărilor corporale și a titlurilor de

participare deținute de societate, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 288.732.187.609 ROL (~ 7.796.198 EUR) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici la care statul este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite – faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 26 din C.pen. din 1969 rap la 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 41 alin 2 din C.pen. din 1969 și art 75 lit a din C.pen. din 1969 cu aplicarea art. 5 C.pen.

Infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. art 248 C.pen. din 1969 cu aplicarea art 75 lit a din C.pen. din 1969, există în cauză și trebuie reținută în sarcina inculpatului având în vedere acțiunile acestuia constând în aceea că, împreună cu alte două persoane, în calitate de membru al Adunării Generale a Acționarilor la SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București, a aprobat ilegal în ședința din data de 17.02.2003, fără a avea mandat în acest sens din partea acționarului unic și în condiții dezavantajoase pentru societatea aflată în perspectiva privatizării, constituirea unui drept de suprafață asupra unei suprafețe de 6.917,80 mp din terenul societății, în favoarea SC "Grivco" SA București cauzând un prejudiciu în valoare de 566.921.960 ROL (17.260 USD).

În temeiul disp. art 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP cu aplicarea art. 5 Cod Penal Curtea va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatului SIN GHEORGHE pentru infracțiunea prev. de art 248 C.pen. din 1969 cu aplicarea art 75 lit a din C.pen. din 1969, constatând împlinit termenul de prescripție specială prev. de art 124 din C.pen. din 1969.

În ceea ce îl privește pe inculpat, având în vedere limitele speciale ale infracțiunii pentru care se va dispune condamnarea inculpatului, astfel cum acestea erau anterior datei de 01.02.2014, care a adus odată cu ea Noul Cod Penal și modificarea Legii 78/2000 și ulterior acestui moment, Curtea constată că lege penală mai favorabilă în cazul acestuia este vechea reglementare penală. Astfel, chiar dacă pentru infracțiunea de complicitate la stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor limitele de pedeapsă au scăzut după data de 01.02.2014, Curtea constată că pentru infracțiunea de abuz în serviciu în noua reglementare penală limite de pedeapsă sunt mult superioare vechii reglementări ceea ce ar atrage și un alt termen de prescripție specială a răspunderii penale care nu ar mai fi împlinit, ceea ce ar agrava situația inculpatului ca urmare a reținerii concursului de infracțiuni.

În ceea ce îl privește pe inculpatul Baciu Constantin, Curtea constată că sunt îndeplinite față de acesta elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici la care statul este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 26 din C.pen. din 1969 rap la 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 41 alin 2 din C.pen. din 1969 și art 75 lit a din C.pen. din 1969 cu aplicarea art. 5 Cod Penal, constând în aceea de a fi facilitat împreună cu alte persoane, în calitate sa membru al Adunării Generale a Acționarilor SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București judecarea de către SC "Grivco" SA București a pachetului de acțiuni deținut de A.D.S. la societatea în cauză, la un preț mult inferior (de 75,5 ori) față de valoarea comercială reală a acestuia și în condiții discriminatorii, netransparente - și prin subevaluarea cu intenție - având în acest sens concursul său nemijlocit, urmare subevaluării cu suma de 15.062.109.698 ROL a titlurilor de participare deținute

de ICA SA București la Bioprod SA București cu ocazia operațiunii de majorare de capital aprobată în ședința din data de 06.03.2003, cu suma totală de 289.507.926.859 ROL, a terenurilor, construcțiilor imobilizărilor corporale și a titlurilor de participare deținute de societate, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 288.732.187.609 ROL (~ 7.796.198 EUR).

De asemenea, ca și în cazul inculpatului Sin, Curtea constată că și în cazul inculpatului Baciú sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de abuz în serviciu contra intereselor publice, faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 248 C.pen. din 1969 cu aplicarea art 75 lit a din C.pen. din 1969, constând în aceea că, împreună cu alte două persoane, în calitate de membru al Adunării Generale a Acționarilor la SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București, a aprobat ilegal în ședința din data de 17.02.2003, tară a avea mandat în acest sens din partea acționarului unic și în condiții dezavantajoase pentru societatea aflată în perspectiva privatizării, constituirea unui drept de suprafață asupra unei suprafețe de 6.917,80 mp din terenul societății, în favoarea SC "Grivco" SA București cauzând un prejudiciu în valoare de 566.921.960 ROL (17.260 USD .

În temeiul disp. art 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP cu aplicarea art. 5 Cod Penal Curtea va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatului BACIU CONSTANTIN pentru infracțiunea prev. de art 248 C.pen. din 1969 cu aplicarea art 75 lit a din C.pen. din 1969, constatând împlinit termenul de prescripție specială prev. de art 124 din C.pen. din 1969.

În ceea ce îl privește pe inculpat, având în vedere limitele speciale ale infracțiunii pentru care se va dispune condamnarea inculpatului, astfel cum acestea erau anterior datei de 01.02.2014, care a adus odată cu ea Noul Cod Penal și modificarea Legii 78/2000 și ulterior acestui moment, Curtea constată că lege penală mai favorabilă în cazul acestuia este vechea reglementare penală. Astfel, chiar dacă pentru infracțiunea complicitate la stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor limitele de pedeapsa au scăzut după data de 01.02.2014, Curtea constată că pentru infracțiunea de abuz în serviciu în noua reglementare penală limite de pedeapsa sunt mult superioare vechii reglementări ceea ce ar atrage și un alt termen de prescripție specială a răspunderii penale care nu ar mai fi împlinit, ceea ce ar agrava situația inculpatului ca urmare a reținerii concursului de infracțiuni.

Fapta inculpatului Petre Alexandru constând în aceea că a facilitat împreună cu alte persoane, în calitatea sa de cenzor al SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București, prin confirmarea realității și actualității datelor cuprinse în dosarul de prezentare, bilanțul contabil pe anul 2002 și formularul de calcul a activului net contabil, adjudecarea de către SC "Grivco" SA București a pachetului de acțiuni deținut de A.D.S. la societatea în cauză, la un preț mult inferior (de 75,5 ori) față de valoarea comercială reală a acestuia și în condiții discriminatorii, netransparente - și prin subevaluarea cu intenție, cu suma totală de 289.507.926.859 ROL, a terenurilor, construcțiilor imobilizărilor corporale și a titlurilor de participare deținute de societate, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 288.732.187.609 ROL (« 7.796.198 EUR) întrunește atât subiectiv cât și obiectiv elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici la care statul este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite - faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen.

În ceea ce îl privește pe inculpat, având în vedere limitele speciale ale infracțiunii pentru care se va dispune condamnarea inculpatului, astfel cum

acestea erau anterior datei de 01.02.2014, care a adus odată cu ea Noul Cod Penal și modificarea Legii 78/2000 și ulterior acestui moment, Curtea constată că lege penală mai favorabilă în cazul acestuia este noua reglementare penală.

Fapta inculpatului Marinescu Grigore constand în aceea că a facilitat împreună cu alte persoane, în calitatea sa de cenzor al SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București, prin confirmarea realității și actualității datelor cuprinse în dosarul de prezentare, bilanțul contabil pe anul 2002 și formularul de calcul a activului net contabil, adjudecarea de către SC "Grivco" SA București a pachetului de acțiuni deținut de A.D.S. la societatea în cauză, la un preț mult inferior (de 75,5 ori) față de valoarea comercială reală a acestuia și în condiții discriminatorii, netransparente - și prin subevaluarea cu intenție, cu suma totală de 289.507.926.859 ROL, a terenurilor, construcțiilor imobilizărilor corporale și a titlurilor de participare deținute de societate, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 288.732.187.609 ROL (« 7.796.198 EUR) întrunește atât subiectiv cât și obiectiv elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici la care statul este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen.

În ceea ce îl privește pe inculpat, având în vedere limitele speciale ale infracțiunii pentru care se va dispune condamnarea inculpatului, astfel cum acestea erau anterior datei de 01.02.2014, care a adus odată cu ea Noul Cod Penal și modificarea Legii 78/2000 și ulterior acestui moment, Curtea constată că lege penală mai favorabilă în cazul acestuia este noua reglementare penală.

Fapta inculpatului Pop Flavius-Adrian constând în aceea de a fi facilitat împreună cu alte persoane, în calitatea sa membru al Consiliului de Administrație al SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București, prin neefectuarea reevaluării elementelor patrimoniale și confirmarea realității și actualității datelor cuprinse în dosarul de prezentare, bilanțul contabil pe anul 2002 și formularul de calcul a activului net contabil, adjudecarea de către SC "Grivco" SA București a pachetului de acțiuni deținut de A.D.S. la societatea în cauză, la un preț mult inferior (de 75,5 ori) față de valoarea comercială reală a acestuia și în condiții discriminatorii, netransparente - și prin subevaluarea cu intenție, cu suma totală de 289.507.926.859 ROL, a terenurilor, construcțiilor imobilizărilor corporale și a titlurilor de participare deținute de societate, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 288.732.187.609 ROL (~ 7.796.198 EUR) întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici la care statul este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite - faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen,

În ceea ce îl privește pe inculpat, având în vedere limitele speciale ale infracțiunii pentru care se va dispune condamnarea inculpatului, astfel cum acestea erau anterior datei de 01.02.2014, care a adus odată cu ea Noul Cod Penal și modificarea Legii 78/2000 și ulterior acestui moment, Curtea constată că lege penală mai favorabilă în cazul acestuia este noua reglementare penală

Fapta inculpatei Ene Vica constand în aceea că a facilitat împreună cu alte persoane, în calitatea sa de cenzor al SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București, prin confirmarea realității și actualității datelor cuprinse în dosarul de

prezentare, bilanțul contabil pe anul 2002 și formularul de calcul a activului net contabil, adjudecarea de către SC "Grivco" SA București a pachetului de acțiuni deținut de A.D.S. la societatea în cauză, la un preț mult inferior (de 75,5 ori) față de valoarea comercială reală a acestuia și în condiții discriminatorii, netransparente - și prin subevaluarea cu intenție, cu suma totală de 289.507.926.859 RON, a terenurilor, construcțiilor imobilizărilor corporale și a titlurilor de participare deținute de societate, cauzând bugetului de stat un prejudiciu de 288.732.187.609 RON (« 7.796.198 EUR) întrunește atât subiectiv cât și obiectiv elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici la care statul este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen.

În ceea ce o privește pe inculpată, având în vedere limitele speciale ale infracțiunii pentru care se va dispune condamnarea inculpatei, astfel cum acestea erau anterior datei de 01.02.2014, care a adus odată cu ea Noul Cod Penal și modificarea Legii 78/2000 și ulterior acestui moment, Curtea constată că lege penală mai favorabilă în cazul acesteia este noua reglementare penală.

În ceea ce privește individualizarea pedepselor ce urmează a fi aplicate inculpaților, Curtea constată că activitatea de individualizare judiciară a pedepselor aplicate în cazul săvârșirii infracțiunilor de corupție și a celor legate de spălarea banilor reprezintă, în contextul socio-politic actual, o responsabilitate deosebită, prin prisma angajamentelor asumate de România, a așteptărilor societății față de finalitatea actului de justiție, dar și a schimbării unor mentalități și deprinderi. Curtea reține de asemenea că practica judiciară constantă a confirmat că valoarea prejudiciului efectiv produs prin infracțiune reprezintă un aspect de care trebuie să se țină seama în procesul de individualizare judiciară, dar fără a fi disociat de ansamblul celorlalte criterii. De asemenea, Curtea consideră că în cazul unor astfel de infracțiuni anumite criterii, care de regulă sunt general acceptate ca și factori importanți în procesul de individualizare a unor pedepse, cu precădere lipsa antecedentelor penale ale infractorului, faptul că anterior comiterii faptei se bucura de o bună reputație, are un grad de instruire sau pregătire profesională peste medie etc, au o pondere mult mai redusă în determinarea pedepsei ce trebuie aplicată tocmai pe considerentul că în cazul unor astfel de infracțiuni infractorul profită de aceste realități pentru a-și disimula comportamentul infracțional sau a-și asigura realizarea scopului ilicit propus.

Pentru individualizarea pedepselor în acest caz Curtea va lua în calcul gradul de pericol social pe care îl prezintă cazul concret și persoana infractorilor, astfel încât să se asigure scopul ei și să se realizeze finalitatea răspunderii penale. Curtea are în vedere că scopul pedepsei nu poate fi atins decât în măsura în care aceasta corespunde gravității infracțiunii, pericolului social concret al acesteia, situației personale a infractorului, pericolozității lui etc. Ca atare, vor fi avute în vedere dispozițiile legale referitoare la limitele prevăzute de lege pentru pedepsele aplicabile în raport de infracțiunile comise, gradul de pericol social al faptei și al autorului ei, împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală.

În ceea ce privește criteriile pe care le enumeră art. 74 C.pen., Curtea constată că inculpații au fost judecați pentru comiterea mai multor infracțiuni de corupție și de spălare a banilor precum și alte infracțiuni în legătură directă cu cele deja menționate, care prin natura diferită și gravitatea lor, prin amploarea

activității infracționale reținute, prin aceea că a existat o pluralitate de inculpați, relevă un grad de pericol concret ridicat, având în vedere și că acest gen de infracțiuni, prin amploarea lor deosebită, aduc atingere unor importante valori protegute de legea penală, respectiv prestigiul, autoritatea, credibilitatea organelor, instituțiilor, organismelor statului, serviciilor publice, precum și corectitudinea, cinstea funcționarilor care-și desfășoară activitatea în cadrul acestora, îndeplinind funcțiile încredințate. De asemenea, prin quantumul extrem de ridicat al prejudiciului pe care inculpații l-au cauzat prin acțiunile lor convergente s-a adus o atingere extrem de importantă intereselor patrimoniale legitime ale statului roman. Această Curte consideră foarte important să se menționeze în mod clar că modalitatea în care acești inculpați au acționat și prejudiciul extrem de ridicat pe care l-au cauzat reprezintă o atingere directă a intereselor fiecărui cetățean al acestui stat și denotă o lipsă evidentă de respect față de proprietatea statului și față de normala și corecta funcționare a instituțiilor acestuia. Cu excepția inculpaților Voiculescu și Pantiș, toți ceilalți inculpați erau fie angajați ai statului fie aveau obligația contractuală și morală de a proteja interesele financiare ale SC ICA SA. Aceștia au arătat că fosta ICA SA, actualul SC CCAI, condusă de inculpatul Pantiș, este o societate care funcționează foarte bine în prezent, încercând să inducă ideea că prin aceste operațiuni de preluare a SC ICA SA activitatea de cercetare a fost salvată. Chiar dacă acest lucru ar fi adevărat, acest aspect nu are nici un fel de relevanță asupra bunei credințe cu care ar fi acționat inculpații, din moment ce nu activitatea de cercetare era cea care i-a interesat în mod prioritar ci obținerea unor bunuri extrem de valoroase contra unui preț absolut derizoriu, bunuri de care s-au folosit ulterior pentru a obține alte sume extrem de importante de bani. Faptul că SC CCAI, condusă de inculpatul Pantiș, este o societate care funcționează foarte bine în prezent nu reprezintă decăt o stare de normalitate având în vedere că de la data dobândirii acesteia interesul inculpaților, ca în cazul oricărei afaceri, este acela de a obține profit.

Curtea constată că modul în care toți inculpații din prezenta cauză au participat în mod activ la vânzarea contra sumei de 104.730 euro a unei societăți care valora la data privatizării echivalentul a 8.103.380 Euro, aceștia având ca unic scop fraudarea intereselor statului roman și acapararea de către inculpatul Voiculescu a unor bunuri extrem de valoroase contra unui preț absolut derizoriu, trebuie să determine aplicarea unor pedepse care să fie proporționale cu gravitatea acțiunilor inculpaților. Instanța are în vedere totodată și gradul de pericol social concret al infracțiunilor imputate inculpaților, pericol relevat de natura și gravitatea acestora și relațiile sociale vădit periclitate, modalitatea concretă în care au fost comise, numărul mare de acte materiale, intervalul extrem de îndelungat de timp în care s-au derulat activitățile infracționale, caracterul organizat al activității infracționale.

De asemenea, Curtea consideră că modul în care urmează a fi individualizate pedepsele pentru fiecare dintre acești inculpați este direct legat de rolul pe care aceștia l-au avut în derularea activității infracționale. Astfel, inculpatul Voiculescu este cel care a controlat de la bun început operațiunile juridice ce au condus în final la privatizarea frauduloasă a ICA precum și cel care a beneficiat de pe urma activității infracționale în mod direct și nemijlocit, fiind beneficiarul final și substanțial al acestui proces infracțional și fiind persoana care, prin interesul său față de ICA, a dat naștere acestei succesiuni de evenimente. De asemenea, această Curtea constată că inculpatul a demonstrat o atitudine de sfidare față de actul de justiție concluzie ce rezultă din dobândirea și respectiv, pierderea în mod intenționat, a calității de senator, pentru a atrage competența unor instanțe de grad diferit, aspect care condus la

tergiversarea pe termene importante de timp a soluționării cauzei. Curtea apreciază ca aplicarea unei pedepse orientate spre maximum prevăzut de legea penală pentru săvârșirea unei infracțiuni de spălare a banilor prejudiciind semnificativ interesele societății românești în cadrul procedurilor de privatizare, infracțiunea fiind săvârșită în forma continuată, cauza facultativă de agravare a pedepsei, care ar fi permis aplicarea unui spor de pedeasă de 3 ani la limita maximă prevăzută de art 29 alin 1 lit. b, c) din Legea nr 656/ 2002 cu aplic. art. 5 C pen., respectiv 10 ani închisoare satisface scopurile pedepsei, principiului proporționalității pedepsei cu gravitatea infracțiunii săvârșite și echitabilitatea procesului penal în ansamblu.

Inculpații Mencinicopschi și Pantiș Sorin sunt persoanele care au colaborat în mod direct cu inculpatul Voiculescu și care au participat în mod direct la falsă licitație care a condus la rezultatul infracțional dorit de către inculpați. De asemenea, cei doi sunt cei care au condus SC ICA SA și SC GRIVCO SA, inculpatul Mencinicopschi fiind director general al SC BIOPROD SRL, ulterior director al SC ICA SA, iar inculpatul Pantiș fiind director general executiv al SC GRIVCO SA.

De asemenea, Curtea constată că inculpații POPA, director al ADS, Sandu Jean Cătălin, director al Direcției Juridice din cadrul ADS, Săvulescu Vlad Nicolae, director al direcției de privatizare – concesiune al ADS, Pop Flavius Adrian, șef serviciu legislație în cadrul ADS au avut un rol determinant în fraudarea statului român, fiecare dintre acești inculpați având datat posibilitatea cât și datoria legală și morală de a proteja patrimoniul statului și implicit al societăților ce se aflau în portofoliul ADS-ului. Curtea constată că aceștia, persoane cu experiență profesională vastă, în contra obligațiilor asumate, în contra evidentei fraude la care luau parte, în contra evidentei valori ridicole pe care au dat-o bunurilor SC ICA SA au acționat constant în scopul de a aduce bunurile ICA SA în patrimoniul SC GRIVCO SA și implicit, al inculpatului Voiculescu. Curtea constată că acești inculpați au manifestat un evident dispreț față de instituția publică în care își desfășurau activitatea, dată de persoana juridică pe care a primiseră în portofoliu și față de cei ce își desfășurau activitatea în cadrul acesteia, totul pentru a crea un beneficiu unei personalități influente în realitatea economică și politică a aceluși moment.

De asemenea, Curtea consideră că modul în care sunt sancționați acești inculpați trebuie să reprezinte o ripostă fermă și dură a societății față de fenomenul corupției și față de persoanele care comit infracțiuni economice, precum și un puternic semnal de alarmă în primul rând către orice persoană, indiferent de funcția pe care o ocupă, notorietatea acesteia, potența financiară sau mediatică de care ar dispune, cu mesajul că, indiferent de oricare dintre acești factori, sau alte tertipuri menite să întârzie justiția penală, săvârșirea unei infracțiuni nu trebuie să fie ignorată și nu va rămâne nepedepsită.

Mai ales în contextul importanței deosebite pe care l-a avut pentru societatea românească procesul de privatizare ce s-a finalizat prin pierderi enorme suportate până la urmă de fiecare cetățean onest, pedepsele ce urmează a fi aplicate în această cauză trebuie să conducă la crearea unei stări de temere pentru cei ce comit astfel de infracțiuni și să conducă la un climat în care orice persoană, indiferent de înălțimea sau importanța funcțiilor pe care le deține sau le-a deținut, să reflecteze asupra faptului dacă sunt sau nu dispusi să plătească cu propria libertate atunci când se lasă angrenați în activități ilicite în favoarea unor alte persoane influente. Pentru aceste motive, Curtea va aplica inculpaților pedepse cu închisoarea, care vor îndreptate spre maximum special prevăzut de lege, în funcție de criteriile menționate anterior, pedepse ce vor fi executate în regim de detenție.

Sub acest aspect instanța va mai reține că măsurile dispuse împotriva persoanelor care sunt acuzate și față de care există probe că au comis infracțiuni economice generatoare de profituri uriase trebuie să reflecte și mesajul social transmis prin intermediul sistemului judiciar.

Potrivit standardelor internaționale în materie în lumina cărora se apreciază efectivitatea unui sistem de combatere a splării banilor evidentiate în Metodologia FATF (Grupului de Acțiune Financiară Internațională) de evaluare a sistemelor de spălare a banilor, pentru evaluarea respectării Recomandărilor FATF, sancțiunile aplicate pentru săvârșirea unor infracțiuni de spălare a banilor trebuie să fie efective, proportionate și disuasive, iar produsele și instrumentele infracțiunii trebuie confiscate. Nu pot scăpa atenției judecătorului chemat să stabilească o pedeapsă pentru infracțiunea de spălare a banilor aspectele de ordin macroeconomic, pericolul social al acestor infracțiuni fiind justificat, în primul rând, prin denaturarea bunei funcționări a circuitelor financiare. Or, din documentația cadastrală depusă la dosarul cauzei la instanța de apel, rezulta că în cauza produsele directe ale infracțiunii deduse judecării au fost introduse în circuitul civil, fiind folosite ca și garanții pentru obținerea unor linii de credit, așa cum precizează și inculpatul Pantîș, reaudiat, inclusiv sub acest aspect, de către instanța de apel în ședința din 04.08.2014, afectând buna funcționare a circuitelor financiare, dar și libera concurență, precum și șansele participanților onesti în economia de piață, participanți care nu au în patrimoniul lor imobile cu care să garanteze obținerea unor credite de 40.000.000 lei.

În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepselor ce se vor aplica acestor inculpați Curtea consideră că executarea acestor pedepse în regim privativ de libertate este singura modalitate de reeducare a inculpaților și constituie singura modalitate în care societatea poate avea o reacție adecvată în scopul reducerii fenomenelor infracționale de acest gen. De asemenea, executarea în regim de detenție este singura măsură ce poate da membrilor societății confirmarea că organele ce au ca rol protejarea societății reacționează ferm pentru reprimarea comportamentelor antisociale indiferent de nivelul la care se situează persoanele care manifestă un astfel de comportament.

În ceea ce îi privește pe inculpații Sin, Baci, Ene Vica, Petre Alexandru și Marinescu, Curtea constată de asemenea că aceștia sunt persoane cu experiență profesională vastă, care la rândul lor în contra obligațiilor asumate și observând în mod evident valoarea absolut derizorie pe care au dat-o bunurilor SC ICA SA au acționat în scopul de a aduce bunurile ICA SA în patrimoniul SC GRIVCO SA și implicit, al inculpatului Voiculescu, inculpații Ene Vica, Petre Alexandru și Marinescu fiind, așa cum arătat anterior, evident dependenți din punct de vedere financiar de interesele inculpatului Voiculescu. De asemenea, inculpații Baci și Sin sunt persoane care se aflau la rândul lor sub influența indirectă a inculpatului Voiculescu, de data aceasta prin intermediul inculpatului Mencinicopschi.

Spre deosebire de ceilalți inculpați, Curtea consideră însă că acești cinci inculpați au fost persoane desemnate datorită poziției lor supuse ca simpli executanți ai dispozițiilor pe care le primeau din partea inculpaților care ocupau funcțiile sau care aveau mijloacele materiale ce le confereau puterea de decizie. Inculpații Sin, Baci, Ene Vica, Petre Alexandru și Marinescu nu au fost factori de decizie în procesul infracțional ci au fost simpli executanți, care însă și-au asumat această calitate pentru a beneficia de pe urma supunerii de care au dat dovadă.

În aceste condiții, Curtea consideră că modul de sancționare a acestor inculpați, sub aspectul modalității de executare al pedepselor ce se vor aplica, trebuie să fie diferit de cel ce se va aplica inculpaților care au avut un rol

indispensabil în schema infracțională, precum și că prezența acestor cinci inculpați în rândul societății este mai utilă decât înlăturarea temporară a acestora prin intermediul unor pedepse privative de libertate. Întreaga perioadă de desfășurare a procesului penal, sancțiunile la care vor fi supuși și controlul ce se va exercita asupra lor prin intermediul instituției suspendării pedepsei sub supraveghere, au constituit și vor constitui pentru inculpați atât un sever avertisment dat de societate și pe care Curtea are convingerea că aceștia l-au înțeles dar și o modalitate de reeducare a acestora. Motivele menționate anterior dar și gravitatea faptelor săvârșite, coroborat cu celelalte circumstanțe reale și personale care derivă din actele depuse la dosar determină Curtea să se îndrepte pentru acești inculpați către pedepse în quantumuri mai reduse decât în cazul celorlalți inculpați și a cărei executare să fie suspendată sub supraveghere.

Având în vedere multiplele manopere frauduloase folosite de inculpați având drept scop inselarea încrederii societății românești în corectitudinea proceselor de privatizare ce au avut loc după Revoluția din 1989, cu consecința producerii unor pagube semnificative patrimoniului statului, tulburarea gravă a ordinii de drept și a securității juridice, dezinvoltura cu care inculpații și-au pus în valoare reaua-credința în derularea raporturilor contractuale, Curtea va reține că se justifică aplicarea unor pedepse complementare în temeiul dispozițiilor care prevăd aplicarea instituțiilor pedepselor complementare și accesorii identificate conform disp art 5 Cod penal, după verificarea în mod prealabil, a incidentei aplicării legii penale mai favorabile în cursul procesului penal.

Vor fi interzise, astfel, dreptul de a fi asociat/administrator (de fapt sau de drept; potrivit dispozițiilor Legii nr. 31/1990, administratori pot fi orice persoane fizice cu capacitate deplină de exercițiu sau o persoană juridică, acționari sau nu la societatea pe care o greează, numirea lor făcându-se fie prin actul constitutiv, fie de către adunarea generală a acționarilor, el fiind cel care o reprezintă în relațiile cu terții)/beneficiar real (potrivit art 4. din Legea nr.656/2002 *pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism*, în sensul prezentei legi, prin beneficiar real se înțelege orice persoană fizică ce deține sau controlează în cele din urmă clientul și/sau persoana fizică în numele ori în interesul căruia/căreia se realizează, direct sau indirect, o tranzacție sau o operațiune. (2) Noțiunea de «beneficiar real» va include cel puțin: a) în cazul societăților comerciale: 1. persoana sau persoanele fizice care dețin ori controlează în cele din urmă o persoană juridică prin deținerea, în mod direct sau indirect, a pachetului integral de acțiuni ori a unui număr de acțiuni sau de drepturi de vot suficient de mare pentru a-i asigura controlul, inclusiv acțiuni la purtător, persoana juridică deținută sau controlată nefiind o societate comercială ale cărei acțiuni sunt tranzacționate pe o piață reglementată și care este supusă unor cerințe de publicitate în acord cu cele reglementate de legislația comunitară ori cu standarde fixate la nivel internațional. acest criteriu este considerat a fi îndeplinit în cazul deținerii a cel puțin 25% din acțiuni plus o acțiune) al unor societăți comerciale sau împuternicit al acestora, în țară sau în străinătate, *pe o perioadă de 5 (cinci) ani* după executarea pedepsei principale.

Și sub aspectul pedepselor accesorii, instanța reține că aplicarea acestora trebuie realizată atât în baza din dreptul intern, cât și prin prisma Convenției Europene a Drepturilor Omului, a Protocoloalelor adiționale și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului care, în conformitate cu dispozițiile art. 11 alin. 2 și art. 20 din Constituția României, fac parte din dreptul intern ca urmare a ratificării acestei Convenții de către România prin Legea nr. 30/ 1994.

Astfel, în cauza *Hirst c. Marii Britanii (hotărârea din 30 martie 2004)*, Curtea a analizat chestiunea interzicerii legale automate a dreptului de vot persoanelor

deținute aflate în executarea unei pedepse, constatând că în legislația britanică „interzicerea dreptului de a vota se aplică tuturor deținuților condamnați, automat, indiferent de durata condamnării sau de natura ori gravitatea infracțiunii” (aceeași concepție a legiuitorului reflectându-se și în legislația română actuală, n. inst.). Curtea a acceptat „că există o marjă națională de apreciere a legiuitorului în determinarea faptului dacă restrângerea dreptului de vot al deținuților poate fi justificată în timpurile moderne și a modului de menținere a justului echilibru”, însă a concluzionat că articolul 3 din Primul protocol adițional a fost încălcat, întrucât „legislația națională nu analizează importanța intereselor în conflict sau proporționalitatea și nu poate accepta că o interzicere absolută a dreptului de vot, pentru orice deținut, în orice împrejurare, intră în marja națională de apreciere; reclamantul din prezenta cauză și-a pierdut dreptul de vot ca rezultat al unei restricții automate impuse deținuților condamnați și se poate pretinde victimă a acestei măsuri”. În același sens este și hotărârea *Calmanovici împotriva României*.

În consecință, o aplicare automată, în temeiul legii, a pedepsei accesorii a interzicerii dreptului de a vota, care nu lasă nici o marjă de apreciere judecătorului național în vederea analizării temeiurilor care ar determina luarea acestei măsuri, încalcă art. 3 din Primul Protocol adițional.

Prin urmare, în aplicarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța nu va aplica în mod automat, *ope legis*, pedeapsa accesorie ci va analiza în ce măsură, în prezenta cauză, aceasta se impune față de natura și gravitatea infracțiunii săvârșite sau comportamentul inculpatului.

Astfel, natura faptei săvârșite și circumstanțele producerii acesteia determină instanța a aprecia că aplicarea unor pedepse accesorii se impune în privința fiecărui inculpat, și în consecință, în temeiul art. 71 C. pen. de la 1969 sau a art.65 alin 1 din Codul penal (în funcție de incidența aplicării legii penale mai favorabile fiecărui inculpat) și art. 3 din Protocolul nr. 1 adițional C.E.D.O., va dispune interzicerea drepturilor a căror exercitare a fost interzisă cu titlu de pedeapsă complementară.

Astfel, față de considerentele menționate anterior, în temeiul disp. 29 alin. 1 lit. b) și lit. c) din Legea 656/2002, modificată, cu aplicarea art. 35 alin 1 din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen va condamna pe inculpatul **VOICULESCU DAN** la pedeapsa de **10 ani închisoare**.

În temeiul disp. art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi director/împuternicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale sau împuternicit al acestora,, în țara sau în străinătate pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art. 67 din Cp va interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp, pe durata executării pedepsei principale.

2. În temeiul disp. art. 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 35 alin 1 din Cp și art. 77 lit a din Cp și a art. 5 C.pen. va condamna pe inculpatul POPA CORNELIU la pedeapsa de **8 ani închisoare**.

În temeiul disp. art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile

publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi director/împuțernicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale sau împuțernicit al acestora,, in tara sau in străinătate pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art . 67 din Cp va interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp, pe durata executării pedepsei principale.

3. În temeiul disp. art. 48 din Cp rap la art. 10 alin 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 35 alin 1 și art 77 lit a din Cp și cu aplicarea art. 5 C.pen. va condamna pe inculpatul **SANDU JEAN CĂTĂLIN** la pedeapsa **de 6 ani închisoare**.

În temeiul disp. art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi director/împuțernicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale sau împuțernicit al acestora,, in tara sau in străinătate pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art . 67 din Cp va interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp, pe durata executării pedepsei principale.

4. În temeiul disp. art 26 din C.pen. din 1969 rap la 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 41 alin 2 din C.pen. din 1969 și art 75 lit a din C.pen. din 1969 cu aplicarea art. 5 Cod Penal va condamna pe inculpatul **MENCINICOPSCI GHEORGHE**, la pedeapsa de **8 ani închisoare**.

În temeiul disp. art 71 din C.pen. din 1969 va interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a- II - a, lit b și lit c din C.pen. din 1969

În temeiul disp. art 65 din C.pen. din 1969 va interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a II - a, lit b și lit c din C.pen. din 1969, respectiv exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi director/împuțernicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale sau împuțernicit al acestora,, in tara sau in străinătate pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

5. În temeiul disp. art. 48 din Cp rap la art. 10 alin 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 35 alin 1 și art 77 lit a din Cp și cu aplicarea art. 5 C.pen.va condamna pe inculpatul **PANTIȘ SORIN** la pedeapsa **de 7 ani închisoare**.

În temeiul disp. art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi director/împuțernicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți

comerciale sau împuternicit al acestora,, în țara sau în străinătate pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art . 67 din Cp va interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp, pe durata executării pedepsei principale.

6. În temeiul disp. art 386 alin. 1 din Cpp va respinge ca nefondată cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei reținute în sarcina inculpatului SĂVULESCU VLAD NICOLAE din infracțiunea prev. de art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp în infracțiunea de neglijență în serviciu prevăzută de art. 298 din Cp.

În temeiul disp art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen.va condamna pe inculpatul **SĂVULESCU VLAD NICOLAE** la pedeapsa de **6 ani închisoare**.

În temeiul disp. art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi director/împuternicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale sau împuternicit al acestora,, în țara sau în străinătate pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art . 67 din Cp va interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp, pe durata executării pedepsei principale.

8. În temeiul disp. art 26 din C.pen. din 1969 rap la 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 41 alin 2 din C.pen. din 1969 și art 75 lit a din C.pen. din 1969 cu aplicarea art. 5 Cod Penal va condamna pe inculpatul **SIN GHEORGHE**, la pedeapsa de **4 ani închisoare**.

În temeiul disp. art 71 din C.pen. din 1969 interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a- II - a, lit b și lit c din C.pen. din 1969

În baza art. 86/1 C. pen. din 1969 va dispune suspendarea executării pedepsei închisorii și a pedepsei accesorii sub supravegherea Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul București și stabilește un termen de supraveghere de 6 ani, conform dispozițiilor art. 86/2 C. pen din 1969.

Pe perioada termenului de supraveghere inculpatul va trebui să respecte următoarele măsuri de supraveghere prev. de art. 86/3 alin. 1 lit. a-d C.pen din 1969. :

a) să se prezinte la serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București, la datele fixate de acesta;

b) să anunțe în prealabil schimbarea a domiciliului, a reședinței sau locuinței și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele sale de existență.

În baza art. 404 alin. 2 C.p.p. va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 86/4 alin. 1 și alin. 2 C. pen din 1969.

IX. În temeiul disp. art 26 din C.pen. din 1969 rap la 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 41 alin 2 din C.pen. din 1969 și art 75 lit a din C.pen. din 1969 cu aplicarea art. 5 Cod Penal va condamna pe inculpatul **BACIU CONSTANTIN**, la pedeapsa de **4 ani închisoare**.

În temeiul disp. art 71 din C.pen. din 1969 va interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a- II - a, lit b și lit c din C.pen. din 1969

În baza art. 86/1 C. pen. din 1969 va dispune suspendarea executării pedepsei închisorii și a pedepsei accesorii sub supravegherea Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul București și stabilește un termen de supraveghere de 6 ani, conform dispozițiilor art. 86/2 C. pen din 1969.

Pe perioada termenului de supraveghere inculpatul va trebui să respecte următoarele măsuri de supraveghere prev. de art. 86/3 alin. 1 lit. a-d C.pen din 1969. :

a) să se prezinte la serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București, la datele fixate de acesta;

b) să anunțe în prealabil schimbarea a domiciliului, a reședinței sau locuinței și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele sale de existență.

În baza art. 404 alin. 2 C.p.p. va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 86/4 alin. 1 și alin. 2 C. pen din 1969.

X. În temeiul disp art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen. va condamna pe inculpatul PETRE ALEXANDRU la pedeapsa de **3 ani închisoare**.

În baza art. 91 C. pen. va dispune suspendarea executării pedepsei închisorii și a pedepsei accesorii sub supravegherea Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul București și stabilește un termen de supraveghere de 4 ani, conform dispozițiilor art. 92 C. pen.

Pe perioada termenului de supraveghere inculpatul va trebui să respecte următoarele măsuri de supraveghere prev. de art. 93 alin. 1 lit. a-d C.pen. :

a) să se prezinte la serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București, la datele fixate de acesta;

b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

c) să anunțe în prealabil schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește cinci zile;

d) să comunice orice schimbare a locului de muncă

e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 91 alin. (4) C. pen. va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 și 97 C. pen.

11. În temeiul disp art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen. va condamna pe inculpatul MARINESCU GRIGORE la pedeapsa de **3 ani închisoare.**

În baza art. 91 C. pen. va dispune suspendarea executării pedepsei închisorii și a pedepsei accesorii sub supravegherea Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul București și stabilește un termen de supraveghere de 4 ani, conform dispozițiilor art. 92 C. pen.

Pe perioada termenului de supraveghere inculpatul va trebui să respecte următoarele măsuri de supraveghere prev. de art. 93 alin. 1 lit. a-d C.pen. :

a) să se prezinte la serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București, la datele fixate de acesta;

b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

c) să anunțe în prealabil schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește cinci zile;

d) să comunice orice schimbare a locului de muncă

e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 91 alin. (4) C. pen. va atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 și 97 C. pen

12. În temeiul disp art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen. va condamna pe inculpatul POP FLAVIUS ADRIAN la pedeapsa de **5 ani închisoare.**

În temeiul disp. art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp va interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi director/împuțernicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale sau împuțernicit al acestora,, în țara sau în străinătate pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art . 67 din Cp va interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp, pe durata executării pedepsei principale

13. În temeiul disp art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen. va condamna pe inculpata ENE VICA la pedeapsa de **3 ani închisoare.**

În baza art. 91 C. pen. va dispune suspendarea executării pedepsei închisorii și a pedepsei accesorii sub supravegherea Serviciului de Probațiune de

pe lângă Tribunalul București și stabilește un termen de supraveghere de 4 ani, conform dispozițiilor art. 92 C. pen.

Pe perioada termenului de supraveghere inculpata va trebui să respecte următoarele măsuri de supraveghere prev. de art. 93 alin. 1 lit. a-d C.pen. :

a) să se prezinte la serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București, la datele fixate de acesta;

b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

c) să anunțe în prealabil schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește cinci zile;

d) să comunice orice schimbare a locului de muncă

e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 91 alin. (4) C. pen. va atrage atenția inculpatei asupra dispozițiilor art. 96 și 97 C. pen.

La solutionarea laturii civile, Curtea constata ca in mod corect Tribunalul a interpretat valențele principiului disponibilitatii, consacrat de disp art 9 alin 2 C pr civ, text aplicabil conform disp. art 19 alin 1, 5 C pr pen., cu corespondent în disp. art. 14 alin 3 din Codul de procedură penală de la 1968 si art 2 alin 2 C pr. civ.

În mod just a conchis Tribunalul că în speță, calitatea de parte civilă aparține Ministerului Agriculturii si Dezvoltării Rurale în subordinea căruia s-au aflat atât SC ICA SA cât și ADS, care a îndeplinit un rol de mandatar al statului în procesul de privatizare, neavând calitatea de proprietar. În mod judicios a analizat Tribunalul de ce Ministerul Agriculturii si Dezvoltării Rurale a fost prejudiciat în mod direct prin faptele inculpaților, constituirea de parte civilă făcându-se în temeiul disp. cuprinse în art. 14 și 15 C.pr.pen. din 1968 .

Pentru a proceda astfel, Tribunalul a avut în vedere că potrivit dispozițiilor cuprinse în art. 4 din Legea nr. 268/2001, se înființează ADS ca instituție publică cu personalitate juridică finanțată integral de la bugetul de stat în subordinea Ministerului Agriculturii si Dezvoltării Rurale având printre atribuții, exercitarea în numele statului a prerogativelor dreptului de proprietate asupra terenurilor cu destinație agricolă aparținând domeniului privat al statului precum si, privatizarea societăților comerciale prevăzute la art. 1 și 2 care se referă la unități economice de stat și societăți comerciale care dețin în exploatare terenuri cu destinație agricolă, precum si societățile naționale care funcționează sub autoritatea Ministerului Agriculturii, Alimentației si Pădurilor.

Prin Decretul Consiliului de Stat nr. 33/1981 s-a înființat și organizat Institutul de Chimie Alimentară (I.C.A.) cu sediul în municipiul București , strada Gârlei nr. 1, sectorul 1, având ca principal obiect de activitate cercetarea fundamentală și aplicativă în domeniile alimentului, alimentației și industriei alimentare, inclusiv elaborarea de politici și strategii în domeniul siguranței și securității alimentare la nivel național și care a funcționat inițial în subordinea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, iar după adoptarea H.G. nr. 42/1994, în cea a Academiei de Științe Agricole și Silvice „Gheorghe Ionescu-Șișești ” (A.S.A.S.)

Contrar dispozițiilor Legii nr. 290/15.05.2002 - publicată în Monitorul Oficial din data de 29.05.2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură "Gheorghe Ionescu-Șișești" (A.S.A.S.), prin care Parlamentul României a decis reorganizarea Institutului de Chimie Alimentară sub denumirea de Institutul de Cercetări Alimentare - indicat în anexa 1- poziția 10 a respectivului act normativ, ca instituție publică cu finanțare extrabugetară și personalitate juridică, în subordinea A.S.A.S, Guvernul României a emis HG. nr. 451/16.05.2002 - publicată în Monitorul Oficial din data de 23.05.2002, prin care același institut a fost transformat în societate comercială pe acțiuni având denumirea de SC "Institutul de Cercetări Alimentare" SA București (SC "I.C.A." SA București) și sediul în municipiul București, strada Gârlei numărul 1, sectorul 1, capitalul social - fixat la suma de 1.604.826.000 lei, divizat în 534.942 acțiuni nominative în valoare nominală de 3.000 lei fiecare, fiind deținut integral de statul român, reprezentat prin Agenția Domeniilor Statului.

Deși prin intrarea în vigoare a Legii 290/2002, HG 451/2002 a fost abrogată implicit, ignorând voința legislativului, noua societate comercială a fost inclusă nelegal, în vederea privatizării, în portofoliul Agenției Domeniilor Statului, în ședința Adunării Generale a Acționarilor (A.G.A.) din 31.05.2002, fiind desemnați ca membrii A.G.A. inculpatul Mencinicopschi Gheorghe și alți doi apropiați ai acestuia, respectiv, Sin Gheorghe - secretar general la acea dată al A.S.A.S. și Baci Constantin - șef serviciu în cadrul Direcției Patrimoniu a Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor. Cu același prilej, la propunerea inculpatului Mencinicopschi Gheorghe, cei trei inculpați au fost desemnați și membrii ai Consiliului de Administrație (C.A., alături de martorii Stroia Alexandru-Lucian și Spulber Eugenia-Paula ambii colaboratori apropiați ai inculpatului Mencinicopschi Gheorghe, cenzori ai societății nou înființate fiind numiți Dumitru Elena - decedată actualmente, și inculpații Petre Alexandru, reprezentant al SC "Expert Consult MP" SRL București ce asigură asistența contabilă a SC "Benefica" SA București (firmă din grupul GRIVCO) în baza contractului de prestări servicii numărul 34/29.12.2000 și Ene Vica (fostă Udrea) - director economic în perioada 1997-1998 iar apoi președinte al Consiliului de Administrație al SC "Bioprod" SA București în perioada 16.10.1998-26.05.1999.

Or, potrivit disp. art. 6 din Legea nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea ADS, după deducerea cheltuielilor proprii aprobate în bugetul de venituri și cheltuieli al ADS, veniturile astfel încasate de ADS se virează semestrial Ministerului Agriculturii, Apelor și Pădurilor, în contul Fondului denumit „Dezvoltarea Agriculturii Românești”. Ulterior, prin Legea nr. 329/2009 în Anexa 1 la poziția 61 este cuprinsă și ADS ca și instituție care se reorganizează în sensul că ADS urmează să fie finanțată integral de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Agriculturii, fondurile virându-se în contul Dezvoltarea Agriculturii Românești.

Tribunalul a observat că deși aceste legi au suferit modificări în sensul desființării contului „Dezvoltarea Agriculturii Românești”, ADS a avut întotdeauna calitatea de subordonat a Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, fiind finanțată inițial din surse extrabugetare și ulterior, de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Agriculturii, în prezent fiind finanțată tot de la bugetul de stat.

În raport de calitate ADS de subordonat a Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și cea de mandat al statului în privatizarea societăților comerciale prevăzute la art. 1 și 2 din Legea nr. 268/2001, articole care se referă la societăți care dețineau în exploatare terenuri cu destinație agricolă, cerință ce nu era întrunită de terenurile aflate în patrimoniul SC ICA, în mod corect a observat Tribunalul că în cauză prejudiciul cauzat prin faptele inculpaților a afectat bugetul de stat prin bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, în subordinea căruia se afla atât ICA cât și ADS.

Totodată, aspectul că s-a desființat ulterior fondul „Dezvoltarea Agriculturii Românești” și au apărut alte conturi și fonduri, nu este de natură să conducă la ideea inexistenței unui prejudiciu cauzat bugetului de stat prin bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, astfel cum probele administrate au demonstrat, prin faptele inculpaților.

S-a mai avut în vedere și aspectul că Agenția Domeniilor Statului nu a formulat o constituire propriu-zisă de parte civilă ci a lăsat la latitudinea instanței să decidă cu privire la această calitate, precizând că „în cazul în care instanța va admite excepția lipsei calității procesuale a părții civile- Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale - să se ia act că ADS se substituie Ministerului Agriculturii ca parte civilă cu suma cu care această instituție s-a constituit parte civilă în cauză”.

Astfel, în cursul urmăririi penale, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale a precizat că se constituie parte civilă cu suma de 222.222.264 RON echivalentul a 60.587.345 euro reprezentând prejudiciul efectiv cauzat prin faptele inculpaților (7.796.198 euro), diferența până la 60.587.345 euro fiind constituită din folosul de care a fost lipsită partea civilă ca urmare a evoluției pieței imobiliare în perioada 2003-2008- (52.686.417 euro).

Tribunalul a reținut că expertizele efectuate în cauză în cursul urmăririi penale, au stabilit că prejudiciul efectiv cauzat - dat de diferența dintre valoarea de piață a pachetului de acțiuni la data de 16.07.2003, și prețul plătit de SC GRIVCO SA București este de 7.796.198 euro, în cursul cercetării judecătorești fiind stabilită o valoare mai mare ca urmare a raportului de expertiză întocmit de expertul Belașcu Emil, dar pentru care nu s-au mai efectuat precizări din partea părții civile, însă având în vedere principiul disponibilității ce guvernează latura civilă a procesului penal dar și aspectul că o eventuală diferență a sumelor cu privire la prejudiciul efectiv cauzat poate fi acoperită prin suma integrală solicitată de partea civilă care conține, pe lângă prejudiciul efectiv cauzat și beneficiul nerealizat, urmare a fluctuației imobiliare din perioada 2003-2008.

Curtea apreciază că în mod just Tribunalul, având în vedere că din coroborarea mijloacelor de probă administrate în faza de urmărire penală și în faza de judecată a rezultat că prin întreaga activitate infracțională inculpații au creat un prejudiciu total cauzat părții civile Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale este de 60.482.515 euro, luând în considerare și aspectul că SC GRIVCO SA a plătit pentru valoarea pachetului de acțiuni achiziționat suma de 104.730 euro, a admis în parte acțiunea civilă formulată de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, scăzând din suma de 60.587.345 euro cu care Ministerul Agriculturii a precizat că se constituie parte civilă suma de 104.730 euro, plătită de SC GRIVCO SA pentru achiziționarea pachetului majoritar de acțiuni.

Totodată, în mod corect Tribunalul a apreciat că pe lângă prejudiciul efectiv cauzat părții civile (damnum emergens) se impune și acordarea beneficiului nerealizat (lucrum cessans) de la data săvârșirii faptei și până la momentul constituirii de parte civilă (2003-2008).

În mod corect Tribunalul i-a obligat în solidar cu ceilalți inculpați pe moștenitorii inculpatului decedat, Domnișoru Gheorghe Marian, respectiv pe numiții Domnișoru Mihaela și Domnișoru Ciprian la plata echivalentului în lei a sumei de 60.482.615 Euro la cursul BNR din ziua efectuării plății către partea civilă Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, decesul per se neconstituind o cauza de înlăturare a caracterului solidar al reparării prejudiciului săvârșit prin fapta penală, consacrat de disp.art.1357 C. civ: cu ocazia punerii în executare a hotărârii civile se vor valorifica apărările acestora privind modalitatea de dobândire a moștenirii, care nu au însă nici un efect asupra calității lor procesuale în prezentul proces penal. Pe cale de consecință, și în considerarea acestor motive, Curtea a respins, ca nefondate, în temeiul art. 421 pct. 1 lit. b) C.p.p. apelurile declarate în cauză de către apelanții Domnișoru Mihaela și Domnișoru Ciprian.

În mod just Tribunalul a apreciat că pe lângă repararea prejudiciului cauzat prin săvârșirea infracțiunii de stabilire, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici la care statul este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite se impune și confiscarea produsului infracțiunii de spălare a banilor săvârșite de către inculpatul Dan Voiculescu de care acesta a dispus cu titlu gratuit în favoarea fiicelor sale conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „Mircea Elena”, aflat la filele 231-234 vol. XIV d.u.p , respectiv a sumei de 2.984.358,3 lei reprezentând contravaloarea a 9.947.861 acțiuni deținute la SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (fostă SC ICA SA), donate fiicei sale Voiculescu Camelia Rodica și a sumei de 2.984.358,6 lei, reprezentând contravaloarea a 9.947.862 de acțiuni deținute la SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (fostă SC ICA SA), acțiuni ce au fost donate fiicei sale Voiculescu Corina-Mirela conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „Mircea Elena”, aflat la filele 231-234 vol. XIV d.u.p: într-adevăr, dacă regula de bază în materia recuperării produsului infracțiunii este inadmisibilitatea a ceea ce uneori se desemnează prin expresia „dublă confiscare”, la care s-ar ajunge prin aplicarea cumulativă a confiscării lucrului în natură și obligarea la plata unui echivalent bănesc al aceluiași lucru, cele două măsuri fiind alternative, incidența celei de-a doua măsuri fiind subordonată imposibilității ca lucrul să fie confiscat în natură (dezlegările acestei probleme de drept dezvoltate practica fostului Tribunal Suprem – a se vedea Trib.Suprem , s.pen., dec.1788/1974, în Culegere de decizii 1974, p.453 – menținându-și actualitatea și după intrarea în vigoare a Noului Cod penal la 1.02.2014 , textele cuprinse în disp. art.118 alin 1 lit. e și art 118 alin 6 din Codul penal de la 1969 având corespondent în disp. art.112 alin 1 lit e și art 112 alin 6 din Codul penal în vigoare), alta este situația atunci când, în cazul săvârșirii unor infracțiuni conexe, în sfera de incidență a art.112 C.pen. intră lucruri deosebite, fiecare datorită comiterii uneia dintre aceste infracțiuni; în asemenea caz, confiscarea tuturor acestor lucruri – sau obligarea la plata echivalentului bănesc – este legală, neputându-se vorbi de o „ dublă confiscare”.

Or, în speță, Tribunalul l-a condamnat pe inculpatul Voiculescu Dan pentru săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor provenind din infracțiunea predicat generatoare de bani murdari de stabilire, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici la care statul este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite - faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 10 lit. « a » din Legea nr. 78/2000 săvârșite de inculpatul Popa Corneliu, cu complicitatea celorlalți inculpați trimiși

în judecată, Sandu Jean Cătălin, Mencinicopschi Gheorghe, Pantiș Sorin, Săvulescu Vlad- Nicolae , Sin Gheorghe, Baciou Constantin, Petre Alexandru, Marinescu Grigore, Pop Flavius –Adrian, Ene Vica și Domnișoru Gheorghe Marian.

Este legală și respectă principiul disponibilității sentința Tribunalului care, constatând întrunite condițiile răspunderii civile delictuale în persoana tuturor inculpaților trimiși în judecată, a admis acțiunea civilă formulată de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și i-a obligat în solidar, pe inculpații Voiculescu Dan, Popa Corneliu, Sandu Jean Cătălin, Mencinicopschi Gheorghe, Pantiș Sorin, Săvulescu Vlad- Nicolae , Sin Gheorghe, Baciou Constantin, Petre Alexandru, Marinescu Grigore, Pop Flavius –Adrian, Ene Vica și pe moștenitorii inculpatului decedat, Domnișoru Gheorghe Marian, numiții Domnișoru Mihaela și Domnișoru Ciprian la plata echivalentului în lei a sumei de 60.482.615 Euro la cursul BNR din ziua efectuării plății către partea civilă Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, antamând ulterior posibilitatea confiscării produsului infracțiunii de spălare a banilor săvârșite de inculpatul Voiculescu Dan, în baza dispozițiilor cuprinse în art.33 din Legea nr.656/2002, potrivit cu care „1) În cazul infracțiunilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului se aplică dispozițiile art. 118 din Codul penal privind confiscarea bunurilor” (de menționat că textul articolului 118 din Codul penal din 1969 are corespondent în disp.art.112 C.pen în vigoare, adoptat prin Legea nr 286/2009, iar disp. cuprinse în art.112 alin 1 lit e) C.pen., potrivit cu care sunt supuse confiscării speciale bunurile dobândite prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală dacă nu sunt restituite persoanei vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia au corespondent în disp.art. art.118 alin 1 lit e) C.pen. din 1969, textele fiind identice, neridicându-se ca probleme de drept nici verificarea incidenței aplicării legii penale mai favorabile și nici a disp.art. 2 alin 2 C pen, text care consacră principiul legalității sancțiunilor de drept penal statuând că nu se poate aplica o pedeapsă ori nu se poate lua o măsură educativă sau o măsură de siguranță dacă aceasta nu era prevăzută de legea penală la data când fapta a fost săvârșită).

Împrejurarea că instanța de fond a făcut referire în cuprinsul considerentelor și a dispozitivului la disp.art. 1357 Cod Civil, deși în cauză erau aplicabile disp.art.998 din Vechiul Cod Civil conform art. 6 din Legea 71/2011, deoarece faptele deduse judecății sunt săvârșite de inculpați au fost săvârșite înainte de 1.10.2011 nu este de natură să afecteze legalitatea hotărârii.

Curtea de Apel București, în ședința din 1.07.2014, pentru garantarea reparării prejudiciului și pentru a evita ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau sustragerea de la urmărire a bunurilor care pot face obiectul confiscării speciale sau al confiscării extinse ori care pot servi la garantarea executării pedepsei amenzii sau a cheltuielilor judiciare ori a reparării pagubei produse prin infracțiunea a dispus instituirea unor măsuri asigurătorii, prin extinderea obiectului măsurilor asigurătorii luate în faza urmăririi penale și menținute prin sentința penală a Tribunalului București din 27.09.2013, asupra bunurilor imobile ale inculpatului Mencinicopschi Gheorghe., inculpaților Sandu Jean Catalin și Savulescu Nicolae de la cota de ½ la cota de 1/1, având în vedere coroborarea dispozițiilor art. 32 lit. d C. familiei, aplicabile conform art. 6 din Legea 71/2011, cu dispozițiile art. 998 din Vechiul Cod Civil, aplicabile conform art. 6 din Legea 71/2011. De asemenea, Curtea a mai apreciat că se impune instituirea unui sechestrul asigurătoriu asupra sumei de 850.000 euro cu privire la care inculpatul P S a constituit o ipotecă în favoarea HVB Bank, având în vedere că există presupunerea rezonabilă ca această sumă de bani să fi fost produsul infracțiunii deduse judecății. În temeiul art. 404 alin. 4 lit. c) C.p.p.

Curtea va menține, prin decizie, pentru garantarea acoperirii prejudiciului părții civile măsurile asigurătorii dispuse în cursul urmăririi penale de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –DNA, prin ordonanța din data de 03.10.2008 prin care s-a dispus instituirea unor măsuri asigurătorii asupra bunurilor și a sumelor de bani aparținând inculpaților în vederea reparării pagubei produse prin infracțiune astfel cum au fost extinse prin încheierea de ședință din data de 01.07.2014 a Curții de Apel București, Secția a II a penală în dosarul nr. 25497/3/2012**, respingand pe cale de consecință, în temeiul art. 250 alin. 6 C.p.p. cu referire la art 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a îndatoririlor fundamentale contestația formulată de intervenienta Mencinicopschi Doina, avand in vedere, pe de o parte, coroborarea dispozițiilor art. 32 lit. d C. familiei potrivit cărora obligația de a repara prejudiciul cauzat prin infracțiuni este o datorie comuna a soților, aplicabile conform art. 6 din Legea 71/2011, deoarece faptele deduse judecății sunt săvârșite de inculpatul Mencinicopschi Gheorghe înainte de 1.10.2011 cu dispozițiile art. 998 din Vechiul Cod Civil, aplicabile conform art. 6 din Legea 71/2011 și, pe de altă parte, împrejurarea că intervenienta Mencinicopschi Doina, prin contestația dedusă judecății, nu a făcut dovada că imobilul situat în Otopeni, strada 23 August, nr. 111A, județul Ilfov dobândit în timpul căsătoriei cu inculpatul Mencinicopschi Gheorghe cu o valoare estimată de 456.000 EUR pentru care s-a dispus instituirea sechestrului judiciar prin procesul-verbal din data de 11.11.2008 este bun propriu.

În temeiul art. 250 alin. 6 C.p.p. cu referire la art 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a îndatoririlor fundamentale, va admite contestația formulată de intervenienții Alexandru Claudia Alexandra și Alexandru Mihai Cristian, avand in vedere ca prin poziția procesuala adoptata in fata instantei de apel in sedinta din 5 08 2014 aceste persoane, prin clarificarile aduse instantei (consemnate în încheierea de sedinta din 5.08.2014, care face parte integranta din prezenta hotarare) fundamentate pe inscrisurile depuse la dosar in sedinta publica au facut dovada bunei-credinte la dobandirea imobilului de la inculpatul Petre si, pe cale de consecinta, va dispune ridicarea sechestrului asigurător instituit asupra imobilului situat în București, sector 5, str. Dr. Vicol, nr 3, ap 1 prin încheierea de ședință din data de 01.07.2014 a Curții de Apel București.

Curtea, pornind de la premisa corectei înțelegeri a profilului criminologic al infractorului financiar (investigatorii au constatat că un infractor financiar fericit este cel care rămâne cu banii în conturi, își asumă posibilitatea de a suporta mecanismul represiv al statului, deoarece, atunci când va termina de executat forma de constrângere a libertății la care este supus, în vederea „reeducării” va avea suficiente resurse pe care va putea, eventual să le introducă în circuitul financiar, în scopul justificării provenienței legale a veniturilor. Infractorii fericiți beneficiază, de cele mai multe ori, de consultantă în schemele infracționale ce le întreprind, planificându-și activitatea infracțională pe o perioadă de minim 10 ani. Ei își asumă riscul de a fi prinși cam în al șaptelea an. Infractorii nefericiți sunt cei care, la sfârșitul procesului penal, nu au posibilitatea să-și dovedească nevinovăția, iar fondurile obținute din activități ilicite sunt confiscate), observă că în prezenta cauză nu doar restrângerea libertății individuale ocazionată de executarea în detenție a pedepsei închisorii este condiția sine qua non pentru restabilirea ordinii de drept, a prevenției generale și speciale, ci se impune și aplicarea politicii de control social axate pe confiscarea bunurilor obținute în mod fraudulos, pentru a preveni, in viitor, săvârșirea unor infracțiunilor generatoare de profit și a înlătura starea de pericol prin lăsarea produsului infracțiunii predicat a infracțiunii de spălare a banilor săvârșite de inculpatul Dan Voiculescu

în circuitul civil, pentru reducerea motivației acestuia în implicarea în astfel de activități criminale, dar și pentru reducerea capitalului operațional folosit în vederea continuării unor astfel de activități.

Cu titlu prealabil, Curtea are în vedere ca recuperarea produsului infracțiunii este parte integrantă a procesului penal: obiectivul fiind acela de a readuce în circuitul civil bunurile obținute în mod nelegal prin săvârșirea de infracțiuni cât și beneficiile obținute de infractor din fructificarea produselor directe ale infracțiunii, ce poate fi atins doar printr-o atentă analiză a fluxurilor financiare, iar în măsura în care se observă că produsul infracțiunii a penetrat în economia legală, urmează să se facă o analiză în ce măsură poate fi recuperat de la persoanele în posesia cărora se află, dacă nu ar fi intervenit vreun intervenient al titlului cu care acestea din urmă au dobândit bunurile, care poate avea loc, de eo quod plerumque fit, prin încheierea unui act translativ de proprietate cu titlu oneros cu bună-credință. În aceste situații, este paralizată posibilitatea confiscării în natura a produsului infracțiunii, readucerea la bugetul de stat a beneficiilor ilegale obținute de infractori putând avea loc doar prin echivalent.

În prezenta cauză, confiscarea produselor infracțiunii de spălare a banilor săvârșite de inculpatul Dan Voiculescu din infracțiunea de stabilire, cu intenție, a unei valori diminuate față de valoarea comercială reală a bunurilor aparținând agenților economici la care statul este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite - faptă prevăzută și pedepsită de dispozițiile art. 10 lit. « a » din Legea nr. 78/2000 - este o măsură aptă să prevină acumularea unor stimulente financiare care să faciliteze comiterea unor noi infracțiuni, dar să și protejeze economia licită, de vreme ce veniturile dobândite prin săvârșirea de infracțiuni ajung în bugetul statului.

Nu mai puțin adevărat este că lăsarea la dispoziția inculpatului Dan Voiculescu, în calitate de persoană expusă politic (deoarece a exercitat de două ori funcția publică importantă de parlamentar prev. de art. 3 alin 1 lit a) din Legea nr 656/2002) cu privire la care nu există obligativitatea aplicării măsurilor suplimentare de cunoaștere a clientelei de către instituțiile și persoanele prevăzute la art. 10 din Legea nr.656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului) și ultim beneficiar real (ultimate beneficial owner) al GRUPULUI INDUSTRIAL VOICULESCU ȘI COMPANIA GRIVCO S.A și a COMPANIEI DE CERCETĂRI APLICATIVE SI INVESTITII S.A., a membrilor familiilor acestora (potrivit art 4 alin 4 din Legea nr.656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, în sensul prezentei legi, membrii familiilor persoanelor care exercită funcții publice importante sunt, în sensul prezentei legi: a) soțul/soția;b) copiii și soții/soțiile acestora; c) părinții, precum și a persoanelor cunoscute public ca asociați apropiați ai acestuia (potrivit art 3 alin 5 din Legea nr.656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, în sensul prezentei legi, persoanele cunoscute public ca asociați apropiați ai persoanelor fizice care exercită funcții publice importante sunt: a) orice persoană fizică ce se dovedește a fi beneficiarul real al unei persoane juridice sau al unei entități juridice împreună cu oricare dintre persoanele prevăzute la alin. (2) sau având orice altă relație privilegiată de afaceri cu o astfel de persoană; b) orice persoană fizică ce este singurul beneficiar real al unei persoane juridice sau al unei entități juridice cunoscute ca fiind înființată în beneficiul uneia dintre persoanele prevăzute la alin. (2)., în calitate de persoane expuse politic (potrivit art 3 alin 1 din Legea

nr.656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, în sensul prezentei legi, persoane expuse politic sunt persoanele fizice care exercită sau au exercitat funcții publice importante, membrii familiilor acestora, precum și persoanele cunoscute public ca asociați apropiați ai persoanelor fizice care exercită funcții publice importante, în calitate de beneficiari reali ai GRUPULUI INDUSTRIAL VOICULESCU ȘI COMPANIA (GRIVCO) S.A. și a SOCIETĂȚII cu sediul în București, str. Gârlei nr. 1B, sector 1, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București sub nr. J 40/3766/1991, CUI 1569870 și a COMPANIEI DE CERCETĂRI APLICATIVE SI INVESTITII S.A., cu sediul în București, str. Gârlei nr. 1, sector 1, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București sub nr.J 40/5141/2002, CUI 14702714 ((potrivit art 4 alin 2 din Legea nr.656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, în sensul prezentei legi, prin beneficiar real se înțelege orice persoană fizică ce deține sau controlează în cele din urmă clientul și/sau persoana fizică în numele ori în interesul căruia/căreia se realizează, direct sau indirect, o tranzacție sau o operațiune. (2) Noțiunea de «beneficiar real» va include cel puțin: a) în cazul societăților comerciale: 1. persoana sau persoanele fizice care dețin ori controlează în cele din urmă o persoană juridică prin deținerea, în mod direct sau indirect, a pachetului integral de acțiuni ori a unui număr de acțiuni sau de drepturi de vot suficient de mare pentru a-i asigura controlul, inclusiv acțiuni la purtător, persoana juridică deținută sau controlată nefiind o societate comercială ale cărei acțiuni sunt tranzacționate pe o piață reglementată și care este supusă unor cerințe de publicitate în acord cu cele reglementate de legislația comunitară ori cu standarde fixate la nivel internațional. acest criteriu este considerat a fi îndeplinit în cazul deținerii a cel puțin 25% din acțiuni plus o acțiune) a unor semnificative sume de bani din economia legală provenind din exercitarea atributelor de proprietate asupra produsului infracțiunilor deduse judecății, inclusiv prin încheierea contractului de închiriere cu nr. 5317/35/2003.165 încheiat între Compania GRIVCO Sa București, în calitate de proprietar și SC Romtelecom SA, în calitate de chiriaș, pune în pericol însăși esența statului de drept, prin neaducerea la îndeplinire a obligațiilor de a asigura servicii de bază cetățenilor și prin reducerea capacității de a susține dezvoltarea economică, socială și politică.

Or, potrivit art. 2.1 din Pactul internațional asupra drepturilor economice, sociale și culturale, adoptat în anul 1966, statul trebuie să folosească la maxim resursele disponibile pentru a garanta acestor drepturi cetățenilor săi, cum ar fi dreptul la hrană, dreptul la sănătate (art.11, 12), dreptul la educație (art 2, 13, 14), ori cele prevăzute în Declarația universală a drepturilor omului sau în Pactul internațional asupra drepturilor civile și politice.

Procedând la confiscarea produsului infracțiunilor deduse judecății, conform disp art 112 alin 1 lit e) C.pen, dar și a bunurilor și banilor obținuți din exploatarea bunurilor supuse confiscării, precum și a bunurilor produse de acestea, în temeiul art.112 alin 6 Cpen, Curtea previne infiltrarea produsului infracțiunii în circuitul civil, prin neutralizarea instrumentului de săvârșire a unor noi infracțiuni, asigurând, altfel spus, reinstaurarea domniei legii prin evidențierea valențelor principiului potrivit căruia „Criminalitatea nu produce venituri(CRIME DOES NOT PAY)”.

Cu titlu preliminar, Curtea menționează că în materia recuperării produsului infracțiunii, este obligatorie, în lumina disp art 112 alin 1 lit e C pen și art 112 alin 6 C pen, atât confiscarea produselor directe ale infracțiunii-bunurile dobandite prin savarsirea unor fapte prevazute de legea penala -, cat si

produsele indirecte, legislația românească fiind aliniată, în această privință, standardelor internaționale în lumina cărora trebuie aplicate dispozițiile Legii spălării banilor (în doctrină, s-a încercat o grupare a acestora în funcție de emitent și sfera destinatarilor, trecând în revistă Recomandările Grupului de Acțiune Financiară Internațională, organism internațional de referință în materia prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului, care cuprind standardele internaționale în materia spălării banilor, convenții internaționale incidente materiei prevenirii și sancționării spălării banilor, finanțării terorismului, luării măsurilor asigurătorii și confiscării, respectiv Convențiile internaționale adoptate sub egida Organizației Națiunilor Unite, ratificate, exempli gratia, de România prin Legea nr. 565 din 16 octombrie 2002, publicată în Monitorul Oficial Nr. 813 din 8 noiembrie 2002, Convenției Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, a Protocolului privind prevenirea, reprimarea și pedepsirea traficului de persoane, în special al femeilor și copiilor, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, precum și a Protocolului împotriva traficului ilegal de migranți pe calea terestră, a aerului și pe mare, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, adoptate la New York la 15 noiembrie 2000, dar și prin Legea nr. 365 din 15 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 903 din 05/10/2004, pentru ratificarea Convenției Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției din 09/12/2003; Convenții internaționale adoptate sub egida Consiliului Europei ratificate, exempli gratia, de România, prin Legea nr. 263 din 2002 publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 353 din 28/05/2002 pentru ratificarea Convenției europene din 08/11/1990 privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii, Legea nr. 420 din 22 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial nr. 968 din 4 decembrie 2006 pentru ratificarea Convenției Consiliului Europei privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii și finanțarea terorismului, adoptată la Varșovia la 16 mai 2005, Convenția penală privind corupția, adoptată de Comitetul Miniștrilor Consiliului Europei la 27 ianuarie 1999, la Strasbourg, ratificată de România prin Legea nr. 27 din 16 ianuarie 2002 pentru ratificarea Convenției penale asupra corupției, publicată în Monitorul Oficial nr. 65 din 30 ianuarie 2002, Convenția civilă asupra corupției, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 4 noiembrie 1999 ratificată de România prin Legea nr. 147 din 1 aprilie 2002 pentru ratificarea Convenției civile asupra corupției, adoptată la Strasbourg la 4 noiembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial nr. 260 din 18 aprilie 2002 sau alte Reglementări europene, cu referire la decizii-cadru, având aici în vedere Decizia-cadru 2003/577/JAI din 22 iulie 2003 a Consiliului privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor, transpusă de România prin Legea nr. 302/2004 din 28/06/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 377 din 31/05/2011, Decizia-cadru 2005/214/JAI din 24 februarie 2005 a Consiliului privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare, transpusă de România prin Legea nr. 302/2004 din 28/06/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală republicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 377 din 31/05/2011, Decizia-cadru 2006/783/JAI din 6 octombrie 2006 a Consiliului privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor de confiscare, transpusă de România prin Legea nr. 302/2004 din 28/06/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală republicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 377 din 31/05/2011, Decizia cadru 2005/212/JAI privind confiscarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor având legătură cu infracțiunea, prin Codul penal,

transpusa de prin Legea 63/2012 pentru modificarea si completarea Codului penal al Romaniei si a Legii nr. 286/2009 privind Noul Cod penal, publicata in Monitorul Oficial, Partea I nr. 258 din 19 aprilie 2012 , Decizia 2007/845/JAI a Consiliului din 6 decembrie 2007 privind cooperarea dintre oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre în domeniul urmării și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile, transpusa de România prin Hotărârea Guvernului nr. 32/2011, dar și la directivele relevante, având aici în vedere Directiva CEE (91/308/CEE) privind prevenirea folosirii sistemului financiar în scopul spălării banilor 10.6.1991, transpusă de România prin Legea nr. 21/1999 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, publicată în M. Of. nr. 18 din 21 ianuarie 1999 (abrogată conform art. 31 din Legea nr. 656 din 07.12.2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, publicată în M. Of. nr. 904 din 12.12.2002), Directiva CE de modificare a Directivei 91/308/CEE privind prevenirea folosirii sistemului financiar în scopul spălării banilor din 4.12.2001, transpusă de România prin Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, publicată în Monitorul Oficial nr. 904 din 12 decembrie 2002 cât mai ales Directiva UE (2005/60/CE) privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului, 26.10.2005, transpusă de România prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2008 privind modificarea și completarea Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism publicată în Monitorul Oficial nr. 333 din 30/04/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 238/2011.)

România este monitorizată în vederea asigurării respectării standardelor internaționale în materie atât prin mecanismul al Conferinței Părților la Convenția Consiliului Europei privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii și finanțarea terorismului (CETS 198), cat si de expertii Moneyval, in privinta respectarii standardelor impuse prin Recomandările Grupului de Acțiune Financiară Internațională.

Romania respecta si standardele in privinta carora este monitorizata al Conferinței Părților la Convenția Consiliului Europei privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii și finanțarea terorismului (CETS 198), ratificata de Romania prin Legea nr.420/2006, in lumina carora prin produs se înțelege orice avantaj economic, derivat din sau obținut, direct ori indirect, din infracțiuni. Acesta poate consta în orice bun astfel cum este definit la subparagraful b) bun înseamnă un bun de orice natură, corporal sau necorporal, mobil ori imobil, precum și acte juridice sau documente atestând un titlu ori un drept cu privire la un bun. Și Convenția de la Varșovia este însoțită de note de fundamentare (Explanatory Reports) a căror cunoaștere ar putea înlătura ridicarea unor false probleme în interpretarea dispozițiilor din dreptul intern privind confiscarea.

Avand în vedere disp art 33 alin (1) din Legea nr.656/2002, care fac trimitere în cazul infracțiunilor de spălare a banilor și de finanțare a terorismului la sediul general al materiei confiscării din Codul penal, Curtea, în temeiul disp alin 6 al art. 112 C pen, cu denumirea marginală Confiscarea specială, ia act ca se confiscă, de asemenea, bunurile și banii obținuți din exploatarea bunurilor supuse confiscării, precum și bunurile produse de acestea, cu excepția bunurilor

prevăzute în alin. (1) lit. b) și lit. c). Altfel spus, în sfera conceptului de produse provenite din săvârșirea de infracțiuni se includ atât produsele directe obținute din activitatea infracțională cât și toate beneficiile indirecte rezultate din aceasta, inclusiv prin reinvestirea sau transformarea produselor directe.

În concepția legiuitorului, reflectată în dispozițiile art.112 C.pen., este obligatorie confiscarea bunurilor dobândite din săvârșirea faptei prevăzute de legea penală dacă nu sunt restituite părții vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia, a bunurilor și banilor obținuți din exploatarea bunurilor supuse confiscării, precum și a bunurilor produse de acestea, aspect ce rezultă din caracterul imperativ al normelor edictate de legiuitor, din modalitatea de redactare a art.118 din vechiul C.pen, respectiv art.112 C.pen., legiuitorul utilizând sintagma “sunt supuse confiscării speciale”, “se confiscă”.

Regimul juridic al confiscării produselor obiectelor și instrumentului infracțiunii este cel al probațiunii, altfel spus, pentru a obține confiscarea produsului infracțiunii trebuie dovedit întâi că infracțiunea a generat un profit autorului său, apoi că bunul sau sumele de bani care se cer a fi confiscate corespund acestui produs.

În speță, având în vedere că partea civilă Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale nu a cerut repararea în natură a prejudiciului, ținută fiind să respecte valențele principiului disponibilității- regulă de baza a acțiunii civile- chiar și atunci când se exercita în procesul penal Curtea constata ca bunurile dobândite de către inculpatul Dan Voiculescu prin săvârșirea infracțiunii de spălare a banilor nu au servit la despăgubirea persoanei vătămate constituite parte civilă în prezenta cauză, figurand, în mod formal, în patrimoniile GRUPULUI INDUSTRIAL VOICULESCU ȘI COMPANIA (GRIVCO) S.A. cu sediul în București, str. Gârlei nr. 1B, sector 1, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București sub nr. J 40/3766/1991, CUI 1569870 și al COMPANIEI DE CERCETĂRI APLICATIVE SI INVESTITII S.A., cu sediul în București, str. Gârlei nr. 1, sector 1, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București sub nr.J 40/5141/2002, CUI 14702714, societăți al caror ULTIM BENEFICIAR REAL este inculpatul Dan Voiculescu.

Curtea, în temeiul disp. art 33 alin 1 din Legea nr. 656/2002 care face trimitere la disp art 112 alin1 lit e) C pen în vigoare(sublinierea Curții, deoarece în contestatiile formulate, apărătorii inculpatului Dan Voiculescu au speculat necesitatea necorelării textelor legislative solicitand instantei sa aiba în vedere aplicarea legii mai favorabile, desi textul art 112 alin1 lit e) C pen în vigoare are corespondent în textul art 118 alin1 lit e) C pen legislația anterioară), texte care prevăd în termeni imperativi obligația de a dispune măsura de siguranță a confiscării speciale a bunurilor dobândite prin săvârșirea de fapte prevăzute de legea penală, dacă nu au servit la despăgubirea părții civile, va dispune confiscarea produselor directe ale infracțiunilor deduse judecatii (imobilul teren intravilan în suprafață de 29.220,03 mp (conform actului de proprietate și în suprafață de 29.220,05 mp conform măsurătorilor), situat în București, sector 1, strada Garlei, nr. 1D, identificat cu nr. cadastral 220360 înscris în CF a municipiului București, sector 1 cu nr. 220360 și a construcțiilor aferente înscrise în aceeași carte funciară sub nr. cadastral 220360/C1 (nr. CF vechi 62455, nr. cadastral vechi 4441/3) care vor trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini și imobilul teren intravilan în suprafață de 4457 mp situat în București, sector 1, strada Garlei, nr. 1B, identificat cu nr. cadastral 206097 înscris în CF a municipiului București, sector 1 cu nr. 206097 (nr. cadastral vechi 62453, nr. cadastral vechi 4441/1) care va trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini.). Pentru dispunerea măsurii de siguranță, Curtea are în vedere că nu este just ca aceste bunuri dobândite prin săvârșirea de infracțiuni

să rămână în patrimoniul GRUPULUI INDUSTRIAL VOICULESCU ȘI COMPANIA (GRIVCO) S.A. cu sediul în București, str. Gârlei nr. 1B, sector 1, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București sub nr. J 40/3766/1991, CUI 1569870 și al COMPANIEI DE CERCETĂRI APLICATIVE SI INVESTITII S.A., cu sediul în București, str. Gârlei nr. 1, sector 1, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București sub nr. J 40/5141/2002, CUI 14702714, societăți al caror ULTIM BENEFICIAR REAL este inculpatul Dan Voiculescu (în mod plastic acesta declarând în fața instanței de apel că GRIVCO este copilul său) sau de care acesta a dispus conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „Mircea Elena”, exercitand asupra bunurilor dobândite prin faptele prevăzute de legea penala dreptul de dispoziție, cel mai important atribut al dreptului de proprietate dupa bunul sau plac: neluarea acestei măsuri de siguranță ar fi de natură sa contribuie la imbogatirea ilicita a acestuia si sa ii ofere prilejul savarsirii de noi infractiuni, cum ar fi, exempli gratia, spalarea banilor.

Or, cu privire la imobilul teren intravilan în suprafață de 29.220,03 mp (conform actului de proprietate și în suprafață de 29.220,05 mp conform măsurătorilor), situat în București, sector 1, strada Garlei, nr. 10, sector 1 și a construcțiilor aferente (14) cu suprafața de 6.823 mp. se observa ca figureaza în extrasul de Carte Funciară nr. 220360 mentiunea cu privire la regimul juridic al acestuia imobil „În proprietate 100% a Sc Grivco SA”. Cu privire la imobilele: teren intravilan în suprafață de 29.220,03 mp situat în București, sectorul 1, str. Gârlei nr. 1 D, identificat cu număr cadastral 220360, înscris în cartea funciară a municipiului București, sector 1, cu nr. 220360 și construcții aferente înscrise în aceeași carte funciară sub nr.cadastral 220360-C1 (nr. CF vechi 62455, nr. cadastral vechi 4441/3); teren intravilan în suprafață de 4.457 mp situat în București, sectorul 1, str. Gârlei, nr. 1 B, identificat cu nr. cadastral 206097, înscris în cartea funciară a municipiului București, sector 1, cu nr. 206097 (nr. CF vechi 62453, nr. cadastral vechi 4441/1); teren intravilan în suprafață de 3.000 mp situat în București, sectorul 1, str. Gârlei, nr. 1 B, identificat cu nr. cadastral 217469, înscris în cartea funciară a municipiului București, sector 1, cu nr. 217469 și construcții aferente înscrise în aceeași carte funciară sub nr. cadastral 217469-C1 (nr. CF vechi 62454, nr. cadastral vechi 4441/2) din documentatia cadastrala

La redarea situației de fapt, Curtea a reținut și a făcut referire la toate mijloacele de proba din care a reținut istoricul trecerii acestora din patrimoniul fostului Institut de Chimie Alimentara în patrimoniul SC GRVICO și Compania SA, deosebit de edificatoare fiind si declaratia data de inculpatul Pantis in fata instantei de apel in data de 7 07 2014, consemnata in scris si atasata la filele 247/248 vol.3 dosar apel, in care se aduc precizari suplimentare despre cum s-a dispus ulterior de produsul infractiunii deduse judecatii, inculpatul precizand ca prin fuziunea SC ICA SA cu SC BIOPROD SA s-a urmarit reintregirea proprietatii, respectiv dreptul de folosinta asupra terenurilor care se afla la Bioprod si dreptul de proprietate asupra terenurilor, care se afla la SC ICA SA, infiintandu-se, in acest scop SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA.(actul constitutiv al acestei societati infiintate, potrivit declaratiilor inculpatului Pantis pentru reintregirea atributelor dreptului de proprietate asupra terenurilor si imobilelor fostului Institut de Chimie Alimentara aflandu-se la filele 36 vol XIV d.u.p, istoricul actualizat al SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA fiind deus in sedinta din data de 4 08 2014).

Ulterior, prin hotararile Adunarilor Generale Extraordinare a Acționarilor SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA și SC BIOPROD SA din 29 06 2006 s-a adoptat proiectul de fuziune prin absorbție de către SC Compania de

Cercetări Aplicative și Investiții SA a SC BIOPROD SA (inscris aflat la filele 49-64 vol XIV d.u.p).

La data de 21.07 2007 a fost adoptata hotărârea Adunarilor Generale Extraordinare a Acționarilor SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA prin care s-a aprobat fuziunea prin absorbție de către SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA in care GRUPUL INDUSTRIAL VOICULESCU ȘI COMPANIA (GRIVCO) S.A, dar si intervenientele Camelia Voiculescu si Corina Voiculescu aveau calitatea de acționar a SC BIOPROD SA.(inscris aflat la filele 68-69 vol XIV d.u.p). cat si hotărârea Adunarilor Generale Extraordinare a Acționarilor BIOPROD SA , in care societatile SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA si GRUPUL INDUSTRIAL VOICULESCU ȘI COMPANIA (GRIVCO) S.A aveau calitatea de actionar, prin care -a adoptat fuziune aprin absorbție de către SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA a SC BIOPROD SA (inscris aflat la filele 74-75 vol XIV d.u.p).

Prin hotararea Adunarii Generale Extraordinare a Acționarilor SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA nr.23 din 28 06 2007 s-a adoptat definitivarea fuziunii prin absorbție de către SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA a SC BIOPROD SA (inscris aflat la filele 76-77vol XIV d.u.p)., majorandu-se capitalul social al SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA cu aportul societatii absorbite SC BIOPROD SA, acțiunile provenite din aceasta majorare fiind distribuite acționarilor societății absorbite, printre care si GRUPUL INDUSTRIAL VOICULESCU ȘI COMPANIA (GRIVCO) S.A.

În prima sedință a Adunarii Generale Extraordinare a Acționarilor SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA desfasurata dupa reintregirea proprietatii asupra imobilelor aflate în patrimoniului fostului Institut de Chimie Alimentara s-a adoptat hotararea nr.24 din 4 10 2007 (inscris aflat la filele 29-30 vol XIV d.u.p). prin care s-a aprobat imobilul situat în șoseaua București – Ploiești, nr. 25 – 27, sector 1, București, compus din teren în suprafață de 4184,41 mp și construcția în suprafață 3140 mp edificată pe acesta cu suprafața construită la sol de 1986,25 mp, înscrisă în CF cu nr. 4405 a localității București cu nr. cadastral 2693 care figureaza, in prezent, conform documentatiei cadastrale ca fiind in proprietatea GRUPULUI A INDUSTRIAL VOICULESCU ȘI COMPANIA (GRIVCO) S.A. apartinand SC TV ANTENA 1 SA , care a solicitat utilizarea acetui imobil după transferul dreptului de proprietate, in baza unei locatuni.

În acea prima sedință a Adunarii Generale Extraordinare a Acționarilor SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA din 24 10 2007 desfasurata dupa reintregirea proprietatii asupra imobilelor aflate în patrimoniului fostului Institut de Chimie Alimentara s-a adus la cunoștința acționarilor că terenul care urma să fie cumpărat de către o societate controlata de DAN Vociulescu de la o societate controlata de DAN Vociulescu era grevat de o ipoteca in favoarea BCR – Sucursala sector 1 , obtinuta in baza contractului de credit nr 81/02.12.2003 , incheiat la 10 zile dupa ce o alta societate al carei beneficiar real era inculpatul DAN Vociulescu, SC GRIVCO SA obtinuse pachetul majoritar al fostului Institut de Chimie Alimentara, pretul de achizitie al imobilului de 7 620 000 Euro urmand sa urmand sa fie achitat in 5 rate, dintre care 1 020 000 Euro la perfectarea contractului de vanzare-cumparare in forma autentica si 1 650 000 Euro fiecare la sfarsitul fiecărei luni aprilie si septembrie din anul 2008 si respectiv 2009.

Curtea ia act însă că prin contractul de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „Mircea Elena” aflat la filele nr 231-234 vol XIV dup, inculpatul Dan Voiculescu a donat fiicei sale Voiculescu Camelia Rodica un număr de 53510 acțiuni la SC TV ANTENA 1 SA., în valoare totală de 321060 lei,

respectiv 23,3% din capitalul social al acestei societăți, și un număr de 400 acțiuni la SC TV ANTENA 3 SA , în valoare totală de 40000 lei, respectiv 4% din capitalul social al acestei societăți, dar și un număr de 53510 acțiuni la SC TV ANTENA 1 SA., în valoare totală de 321060, respectiv 23,3% din capitalul social al acestei societăți donate de către inculpatul Voiculescu Dan numitei Voiculescu Corina Mirela, atat SC TV ANTENA 3 SA cat si SC TV ANTENA 1 SA avand sediul social la data incheierii contractului de donatie în șoseaua București – Ploiești, nr. 25 – 27, sector 1, București, că inculpatul Dan Voiculescu era beneficiar real la momentul incheierii contractului de donatie atat al societatii SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (transmitand fiicelor sale un număr de 9.974.861 acțiuni la Compania de Cercetări Aplicative și Investiții S.A. , în valoare totală de 2.984.358,3 lei, respectiv 46,204775% din capitalul social al acestei societăți, donate de către inculpatul Voiculescu Dan numitei Voiculescu Camelia Rodica., dar si unui număr de 9.947.862 acțiuni la Compania de Cercetări Aplicative și Investiții S.A. , în valoare totală de 2.984.358,6 lei, respectiv 46,204775% din capitalul social al acestei societăți, donate de către inculpatul Voiculescu Dan numitei Voiculescu Corina Mirela.), cat si a SC TV ANTENA 1 SA (inculpatul Dan Voiculescu donand fiecarora dintre cele doua fiice ale sale un număr de 53510 acțiuni la SC TV ANTENA 1 SA., în valoare totală de 321060 lei, respectiv 23,3% din capitalul social al acestei societăți).

Precizand ca intervenientii Sc Grupul Industrial Voiculescu, Compania GRIVCO Sa București și Societatea Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA, Voiculescu Camelia Rodica, Voiculescu Corina-Mirela au fost citati in fata instantei incepand cu 1 07 2014, Curtea oferindu-le posibilitatea să-și prezinte propriile apărări într-o manieră echitabilă, avand in vedere ca la termenul din 4 08 2014 procedandu-se la luarea unui supliment de declaratie inculpatului Pantis a precizat ca suma de 6 000 000 euro provenea din credit bancar iar suma de 1 600 000 Euro provenea din resursele proprii ale Societatii Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA. Inculpatul a mai precizat ca in cadrul Grupului era frecventa practica obtinerii unor linii de credit prin grevarea terenurilor si cladirilor apartinand fostului Institut de Chimie Alimentara, obtinandu-se inclusiv un imprumut de 40 000 000 euro de la Raiffeisen Bank pentru desfasurarea obiectului de activitate al grupului si alte activitati media, destinatia creditului fiind stabilita chiar de banca, Curtea conchide ca imobilul situat în șoseaua București – Ploiești, nr. 25 – 27, sector 1, București, compus din teren în suprafață de 4184,41 mp și construcția în suprafață 3140 mp edificată pe acesta cu suprafața construită la sol de 1986,25 mp, înscrisă în CF cu nr. 4405 a localității București cu nr. cadastral 2693 a fost cumpărat de către o societate controlata de Dan Vociulescu de la o societate controlata de Dan Voiculescu si ca era grevat de o ipoteca in favoarea BCR –Sucursala sector 1 , obtinuta in baza contractului de credit nr 81/02.12.2003 , incheiat la 10 zile dupa ce o alta societate al carei beneficiar real era inculpatul Dan Vociulescu, SC GRIVCO SA obtinuse pachetul majoritar al fostului Institut de Chimie Alimentara, pretul de achizitie al imobilului de 7 620 000 EURO, urmand sa fie achitat in 5 rate, dintre care 1 020 000 Euro la perfectarea contractului de vanzare-cumparare in forma autentica si 1 650 000 Euro fiecare la sfarsitul fiecărei luni aprilie si septembrie din anul 2008 si respectiv 2009 , Curtea urmeaza sa instituie asupra imobilul situat în șoseaua București – Ploiești, nr. 25 – 27, sector 1, București, compus din teren în suprafață de 4184,41 mp și construcția în suprafață 3140 mp edificată pe acesta cu suprafața construită la sol de 1986,25 mp, înscrisă în CF cu nr. 4405 a localității București cu nr. cadastral 2693 măsura de siguranta a confiscarii speciale, bunul urmand a trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini.

Curtea, în temeiul disp. art . 33 alin 1 și 3 din Legea 656/2002 modificată rap la art 112 alin. 1 lit e și art. 112 alin. 6 din CP, avand in vedere obligativitatea confiscării speciale a bunurilor dobândite din săvârșirea faptei prevăzute de legea penală dacă nu sunt restituite părții vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia, dar și a bunurilor și banilor obținuți din exploatarea bunurilor supuse confiscării, precum și a bunurilor produse de acestea, aspect ce rezultă din caracterul imperativ al normelor edictate de legiuitor, din modalitatea de redactare a art.118 din vechiul C.pen, respectiv art.112 C.pen., legiuitorul utilizând sintagma “sunt supuse confiscării speciale”, “se confiscă”, dar și împrejurarea că imobilul situat în șoseaua București – Ploiești, nr. 25 – 27, sector 1, București, compus din teren în suprafață de 4184,41 mp și construcția în suprafață 3140 mp edificată pe acesta cu suprafața construită la sol de 1986,25 mp, înscrisă în CF cu nr. 4405 a localității București cu nr. cadastral 2693 a fost achiziționat cu banii proveniți din săvârșirea infracțiunilor deduse judecatii, figurand în prezent proprietate 100% a SC Grivco SA., va dispune trecerea acestui imobil în patrimoniul statului liber de orice sarcini .

Pentru a dispune aceasta masura, Curtea conchide ca și acest imobil este produs indirect al faptei penale savarsite de inculpatul Dan Voiculescu, aspect ce rezulta și din documentatia cadastrala ale cărei mențiuni privind regimul juridic se coroboreaza cu inscrisurile de la ONRC privind istoricul SC Grivco SA și SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA, dar și cu declaratiile inculpatului Pantis data in fata instantei de apel în data de 4.08 2014, din care nu au rezultat explicații plauzibile privind plimabare a 7 6200 000 EURO între 2 firme controlate de inculpatul Dan Voiculescu.

În temeiul art. 397 alin. 2 rap. la art. 249 alin. 4 C.p.p., vazand si disp.art. 33 alin 6 din Legea nr.656/2002, potrivit cu care pentru a garanta ducerea la îndeplinire a confiscării bunurilor, este obligatorie luarea măsurilor asigurătorii prevăzute de Codul de procedură penală, Curtea va institui măsura sechestrului asigurător asupra imobilul situat în șoseaua București – Ploiești, nr. 25 – 27, sector 1, București, compus din teren în suprafață de 4184,41 mp și construcția în suprafață 3140 mp edificată pe acesta cu suprafața construită la sol de 1986,25 mp, înscrisă în CF cu nr. 4405 a localității București cu nr. cadastral 2693.

În baza art 251 C pr pen și art 129 alin 6 C. pr. fisc., va desemna ca organ însărcinat cu punerea în executare a dispoziției de indisponibilizare a sechestrului asigurător instituit asupra imobilul situat în șoseaua București – Ploiești, nr. 25 – 27, sector 1, București, compus din teren în suprafață de 4184,41 mp și construcția în suprafață 3140 mp edificată pe acesta cu suprafața construită la sol de 1986,25 mp, înscrisă în CF cu nr. 4405 a localității București cu nr. cadastral 2693 organele de cercetare penală ce vor fi desemnate de procurorul-sef al Direcției Naționale Anticorupție și Administrația Finanțelor Publice Ilfov.

Avand in vedere prevederile cuprinse in disp. 33 alin 1 și 3 din Legea 656/2002 rap. la art 112 alin1 lit e) și 112 alin 6 C pen, Curtea va dispune, pe langa luarea măsurii de siguranță a confiscarii speciale în privința produselor directe obținute din activitatea infracțională și confiscarea speciala a tuturor beneficiilor indirecte rezultate din acestea, inclusiv din reinvestirea sau transformarea produselor directe, venitul sau alte beneficii derivate din produsele infracțiunii sau din bunurile în care au fost transformate, convertite sau cu care au fost combinate respectivele produse, identificate în urma coroborarii materialului probator administrat în cauza, după cum urmeaza:

- imobilul situat în șoseaua București – Ploiești, nr. 25 – 27, sector 1, București, compus din teren în suprafață de 4184,41 mp și construcția în suprafață 3140 mp edificată pe acesta cu suprafața construită la sol de 1986,25 mp, înscrisă în CF cu nr. 4405 a localității București cu nr. cadastral 2693 care vor trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini.

- de la numita Voiculescu Camelia Rodica suma de 2.984.358,3 lei reprezentând contravaloarea a 9.947.861 acțiuni deținute la SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (fostă SC ICA SA), donate de către inculpatul Voiculescu Dan fiicei sale Voiculescu Camelia Rodica conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „Mircea Elena”

- de la numita Voiculescu Corina-Mirela suma de 2.984.358,6 lei, reprezentând contravaloarea a 9.947.862 de acțiuni deținute la SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (fostă SC ICA SA), acțiuni ce au fost donate de către inculpatul Voiculescu Dan fiicei sale Voiculescu Corina-Mirela conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „Mircea Elena”.

- de la inculpatul Voiculescu Dan, în calitate de beneficiar real al Compania GRIVCO Sa București la data încheierii contractului de închiriere nr. 5317/35/2003.165 între Compania GRIVCO Sa București, în calitate de proprietar și SC Romtelecom SA, în calitate de chiriaș, a sumelor încasate cu titlu de chirie în baza contractului sus menționat aferente cotei de participare la beneficii/pierderi, în cuantum de 76,5% în perioada 30.06.2003 – 06.06.2006, respectiv suma de 3515756,4 USD plus TVA aferent, calculată la cursul de schimb al BNR valabil la data eliberării facturilor conform art. 1 din contractul de închiriere nr. 5317/35/2003.165.

- de la numita Voiculescu Corina-Mirela a sumelor încasate în calitate de acționar al Compania GRIVCO Sa București începând cu data de 06.06.2006, conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „Mircea Elena”, pe parcursul derulării contractului de închiriere nr. 5317/35/2003.165 între Compania GRIVCO Sa București, în calitate de proprietar și SC Romtelecom SA, în calitate de chiriaș, cu titlu de chirie în baza contractului sus menționat aferente cotei de participare la beneficii/pierderi, în cuantum de 37,375% începând cu data de 06.06.2006, sumă care se va calcula de organele care vor pune în executare prezenta decizie penală în funcție de criteriile menționate în cuprinsul art. 1 din contractul de închiriere nr. 5317/35/2003.165.

- de la numita Voiculescu Camelia Rodica a sumelor încasate în calitate de acționar al Compania GRIVCO Sa București începând cu data de 06.06.2006, conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „Mircea Elena”, pe parcursul derulării contractului de închiriere nr. 5317/35/2003.165 între Compania GRIVCO Sa București, în calitate de proprietar și SC Romtelecom SA, în calitate de chiriaș, cu titlu de chirie în baza contractului sus menționat aferente cotei de participare la beneficii/pierderi, în cuantum de 39,125% începând cu data de 06.06.2006, sumă care se va calcula de organele care vor pune în executare prezenta decizie penală în funcție de criteriile menționate în cuprinsul art. 1 din contractul de închiriere nr. 5317/35/2003.165.

Curtea va justifica posibilitatea confiscării a produsului infracțiunilor deduse judecății, dar și a bunurilor și banilor obținuți din exploatarea bunurilor supuse confiscării, precum și a bunurilor produse de acestea de către inculpatul Dan Voiculescu și de intervenienții Sc Grupul Industrial Voiculescu, Compania GRIVCO Sa București și de către Societatea Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA, Voiculescu Dan, Voiculescu Camelia Rodica, Voiculescu Corina-

Mirela în lumina standardelor interne și internaționale, având în vedere necesitatea respectării standardelor de protecție a drepturilor fundamentale, consacrate în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Se cuvine observat că, în concepția legiuitorului, este obligatorie confiscarea bunurilor dobândite din săvârșirea faptei prevăzută de legea penală dacă nu sunt restituite părții vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia, în temeiul disp. art. 112 alin. 1 lit. e C.pen., aspect ce rezultă din caracterul imperativ al normelor indicate de legiuitor, din modalitatea de redactare a art. 112 C.pen, legiuitorul utilizând sintagma “sunt supuse confiscării speciale”.

Cu titlu de principiu, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, în jurisprudența sa, că pentru stabilirea naturii acuzației, se va cerceta, în mod prioritar, calificarea procedurii în dreptul intern al statului în cauză și dacă se constată că o măsură este considerată ca fiind penală în dreptul intern al unui stat, ea va avea caracter penal și din punct de vedere al articolului 6 din Convenție.

Astfel, în cauza Cauza Welch c. Regatului Unit (Hotărârea din 9 februarie 1995), la paragraful § 27, Curtea EDO precizează că noțiunea de „pedeapsă” cuprinsă în aceste dispoziții are, ca și noțiunea de „drepturi și obligații civile” și „acuzație în materie penală” din articolul 6 paragraf 1, un sens autonom. (...) și că punctul de plecare al oricărei aprecieri a existenței unei pedepse constă în a determina dacă măsura respectivă este impusă ca urmare a unei condamnări pentru o „infracțiune”. Alte elemente pot fi luate în considerare ca relevante în această privință: natura și scopul măsurii în cauză, calificarea sa în dreptul intern, procedurile asociate adoptării și executării sale, precum și gravitatea sa (Curtea EDO, Cauza Welch c. Regatului Unit (Hotărârea din 9 februarie 1995), paragraful § 28).

Or, în sistemul nostru de drept, confiscarea este o sancțiune de drept penal și nu o sancțiune penală, care poate fi dispusă împotriva persoanelor care au săvârșit fapte prevăzute de legea penală, dar nu ca o consecință a răspunderii penale, nedepinzând de gravitatea faptei săvârșite, neavând caracter punitiv, ci eminentement preventiv.

Nu în ultimul rând, judecătorul care, la pronunțarea soluției pe fond, ajunge la concluzia necesității luării măsurii de siguranță a confiscării speciale are în vedere alte standarde de dovedire decât cele pentru a dispune condamnarea (preponderența dovezilor, balanța probabilităților (balance of probabilities)) vs. dincolo de orice dubiu rezonabil (beyond a reasonable doubt).

Este necesară, pe cale de consecință, orice delimitare de opiniile doctrinare care susțin ideea ca „jurisprudența CEDO asimilează confiscarea cu o pedeapsa în aplicarea art 7 CEDO”, cu trimitere la hotărârea Welch împotriva Regatului Unit, hotărâre din 9 februarie 1995.

În realitate, faptul că CEDO nu confunda confiscarea cu pedeapsa rezulta din paragraful 27 al acestei hotărâri, în care se specifică *expressis verbis* examenul propriu pe care îl face Curtea, mergând dincolo de aparente pentru a vedea, dacă o anumită măsură poate fi caracterizată drept pedeapsă, ca și din lecturarea criteriilor enumerate în hotărârea Welch împotriva Regatului Unit la paragraful 28 sau în hotărârea *Dassa Foundation si alții vs Liechtenstein*, hotărâre din 10 iulie 1997.

Curtea admite că gravitatea unei ordonanțe de confiscare nu este decisivă în sine din moment ce numeroase măsuri nepenale de natură preventivă pot avea un impact substanțial asupra persoanei în cauză. În cauza Welch împotriva Marii Britanii, s-a constatat încălcarea standardului european de protecție în considerarea următoarelor împrejurări: ordonanța de confiscare vizează produsul

traficului de stupefiante și nu se limitează la îmbogățirea sau profitul efectiv (...), puterea discreționară a instanței de fond pentru a lua în considerare, în fixarea sumei cuprinse în ordonanță, gradul de vinovăție al inculpatului, precum și posibilitatea privării de libertate în cazul neachitării (...), toate constituie elemente care, analizate împreună, indică un regim represiv.

Prin raportarea acestor principii la institutia confiscării, rezulta că în viziunea Curții EDO (Curtea are în vedere standardele de protecție ale drepturilor omului reliefate în hotărârea Silickiene c. Lituaniei, hotărâre din 10.04.2012, în care, la paragraful 33, a fost caracterizat inclusiv sistemul nostru de drept, menționându-se că sistemul român de drept penal prevede posibilitatea confiscării fără a fi necesară pronunțarea unei sentințe de condamnare), în legea română confiscarea reprezintă o consecință civilă a faptului că un infractor sau alte persoane au obținut bunuri ce provin dintr-o faptă prevăzută de legea penală și din imperativul evitării îmbogățirii acestuia printr-un fapt ilicit. Legea penală română nu prevede posibilitatea de a sancționa neexecutarea unui ordin de confiscare cu pedeapsa închisorii, așa cum se întâmplă, spre exemplu, în Regatul Unit. De altfel, potrivit disp art 107 alin 3 C pen, care are corespondent în disp art 111 alin 3 din reglementarea anterioară, măsurile de siguranță pot fi luate chiar dacă făptuitorului nu i se aplică o pedeapsă.

Curtea a făcut referire la garanțiile prevăzute în art. 7 Curtea EDO atât pentru a pune în lumină imperativul de a nu confunda sancțiunile penale – pedepsele – cu sancțiunile de drept penal, printre care confiscarea, fiind nepotrivit, în acest context, a se vorbi de principiul personalității sancțiunilor de drept penal prin extrapolarea principiului personalității răspunderii penale, cât și pentru a justifica dispunerea măsurii de siguranță a confiscării speciale, chiar asupra unor bunuri aparținând unor terți neparticipanți la procesul penal.

Inserarea în contestațiile intervenientilor S C Grupul Industrial Voiculescu, Compania GRIVCO SA București, Societatea Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA, Voiculescu Dan, Voiculescu Camelia Rodica și Voiculescu Corina-Mirela împotriva încheierii din 1.07.2014 prin care a fost instituit sechestrul se face referire la împrejurarea că la data de 25 iunie 2014 Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 118 ind 2 alin. (2) lit. a) din Codul penal din 1969 sunt constituționale în măsura în care confiscarea extinsă nu se aplică bunurilor dobândite înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 63 din 17 aprilie 2012 pentru modificarea și completarea Codului penal al României și a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal., considerându-se că în aceeași măsură decizia Curții este aplicabilă și dispozițiilor art. 112d ind 1 Noul Cod penal care reglementează confiscarea extinsă este superfluă: Curtea nu a antamat prin instituirea sechestrului asigurător în vederea confiscării speciale asupra unor bunuri aflate în posesia unor terți care nu dețineau calitatea de parte în procesul penal vreo posibilă confiscare extinsă, ținută fiind să respecte principiul legalității sancțiunilor de drept penal, astfel cum este reflectat în disp art 2 alin 2 C pen, care consacră principiul neretroactivității măsurilor de siguranță care nu au fost prevăzute la data săvârșirii faptelor neregasindu-se nicaieri în paragraful încheierii din 1 07 2014 vreo referire la instituția confiscării extinse, confuzia strecurată în cuprinsul contestațiilor asupra instituirii sechestrului între confiscarea de la terți și confiscarea extinsă fiind astfel clarificată de instanța.

Aplicarea măsurii de siguranță a confiscării speciale asupra bunurilor altor persoane care nu au calitatea de parte în procesul penal derivă din specificul infracțiunii de spălare a banilor, fiind de esența acestei infracțiuni poziționarea bunurilor obținute în mod fraudulos în patrimoniile mai multor persoane, în scopul disimulării acestora. Este posibilă asadar confiscarea bunurilor dobândite

prin fapta penală și atunci când acestea au fost înstrăinate unui terț, distincția fiind analizată și în doctrină în funcție de buna sau rea-credință a terțului subdobânditor și de caracterul oneros sau gratuit al înstrăinării (Daniel Nițu „Modificările aduse în materia confiscării de prevederile Legii nr. 278/2006”, publ. în Caiete de Drept Penal nr. 3/2006, p.59.).

De altfel, și în practica Înaltei Curți de Casatie și Justiție (decizia ÎCCJ Sectia Penală 2330 din 09.06.2011) s-a statuat că pentru aplicarea măsurii de siguranță a confiscării speciale nu este necesară stabilirea calității de parte responsabilă civilmente a unui subiect de drept, în patrimoniul căruia au intrat în mod formal sume de bani .

Nicio dispoziție de drept material sau formal nu pune vreo condiție de proprietate asupra acestui bunurilor prevăzute de art 112 alin 1 lit e C pen, ceea ce înseamnă că aceste bunuri pot fi confiscate de la un terți nepuși sub urmărire, singura limită a acestui principiu fiind respectarea drepturilor terților de bună-credință. În decizia din 10 noiembrie 2009 cu privire la admisibilitatea cererii în cazul Yakya MINHAS c. UK, Curtea EDO a conchis în sensul că (...) Convenția nu interzice prezumții de fapt sau de drept, care pot opera împotriva unui acuzat, dar orice astfel de prezumții trebuie să se încadreze în limite rezonabile, care să țină seama de importanța a ceea ce este în joc și de respectarea dreptului la apărare (a se vedea cazul Salabiaku c. Franței, 7 octombrie 1988, § 28, seria A, nr. 141-A.) În cauza Geerings c. Olandei (nr. 30810/03, § 44, 1 martie 2007), Curtea a rezumat situația după cum urmează: „(...) s-a demonstrat că reclamantul deținea bunuri a căror proveniență nu a putut fi stabilită; se poate presupune în mod rezonabil că aceste bunuri au fost obținute prin activități ilegale și reclamantul nu a reușit să ofere o explicație alternativă satisfăcătoare.

Curtea reține așadar că standardele Curții EDO permit confiscarea bunurilor unor terți neparticipanți în proces (a se vedea, în acest sens, CEDO Salabiaku contra Franței și Pham Hoang contra Franței, Silickiene contra Lituaniei), CEDO neconstatând nici încălcarea art. 6 și nici a art. 1 Protocolul 1 și statuând următoarele principii: instanțele pot acorda valoarea probatorie unei prezumții de fapt, care în cazul îmbogățirii ilicite, este faptul că diferența dintre patrimoniul real și veniturile legale provine din săvârșirea altor infracțiuni, generatoare de profit, cu toate că această prezumție nu trebuie să opereze automat; inversarea sarcinii probei nu semnifică în aceste cazuri eludarea prezumției de nevinovăție.

Curtea reține, așadar, că în cauza Silickiene împotriva Lituaniei, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a evidențiat că în sistemele juridice ale Consiliului European, confiscarea se referă, în general, la o măsură care are ca efect deprivarea permanentă de un bun prin transferul proprietății către stat. Curtea subliniază că în șapte țări, printre care și România (Albania , Germania , Georgia , Moldova , România , Suedia și Elveția), confiscarea poate fi dispusă chiar dacă nu există o hotărâre de condamnare. (CEDO, hotărârea din 10 aprilie 2012, în cauza Silickiene împotriva Lituaniei, paragraful 33). Obiectul confiscării este reprezentat, de regulă, de bunuri dobândite prin activități ilegale. Dacă originea bunurilor nu poate fi justificată, arată Curtea, atunci aceste bunuri sunt supuse confiscării. În același paragraf, Curtea precizează, *expressis verbis*, că în aceste sisteme de drept, răspunderea penală a inculpatului nu prezintă relevanță pentru a se dispune confiscarea.

Curtea EDO verifică, însă, dacă persoanele a căror proprietate este susceptibilă de a fi confiscată le-a fie acordată în mod oficial calitatea de parte la procedură în care confiscarea este ordonată, acordându-le posibilitatea rezonabilă și suficientă pentru a-și proteja interesele în mod adecvat pentru a nu exista nicio încălcare a drepturilor garantate acestora în temeiul articolului 6 § 1 al Convenției (CEDO, hotărârea din 10 aprilie 2012, în cauza Silickiene

împotriva Lituaniei, paragraful 50. În acea cauză, Curtea a mai arătat că prin confiscarea de la reclamantă a bunurilor reprezentând produsul infracțiunii de la soțul acesteia, nu s-a încălcat nici articolul 6 §2 al Convenției, deoarece reclamanta nu a fost pedepsită pentru faptele soțului ei și, pe cale de consecință, nu i-a moștenit vina. Prin urmare, Curtea conchide că ordinul de confiscare nu reprezintă o apreciere cu privire la vinovăția reclamantei privind săvârșirea vreunei infracțiuni. Prin urmare, nu a existat nici o încălcare a drepturilor reclamantei în temeiul articolului 6 § 2 al Convenției (CEDO, hotărârea din 10 aprilie 2012, în cauza Silickiene împotriva Lituaniei, paragraful 54). În sfârșit, Curtea a reținut că nu a existat nici o încălcare a drepturilor reclamantei în temeiul articolului 1 din Protocolul 1 al Convenției, având în vedere marja de apreciere de care se bucură statele în adoptarea unor politici penale apte să combată infracțiunile grave (CEDO, hotărârea din 10 aprilie 2012, în cauza Silickiene împotriva Lituaniei, paragraful 70), precum și proporționalitatea ingerinței cu interesul general al statului.

În cauza Bongiorno ș.a. v. Italia, Curtea a reținut că nu a fost încălcat nici art 1 din Protocolul 1 la Convenție, chiar dacă bunurile pot să aparțină formal unor terțe persoane. Prezumția relativă a dobândirii ilicite a bunurilor s-a bazat pe analiza situației financiare a reclamantilor și pe natura relațiilor acestora cu SB.

În cauza Butler contra Marii Britanii, în care s-a dispus confiscarea sumei de 2400 lire fără ca condamnatul să fie condamnat pentru savarsirea vreunei infracțiuni, Curtea a apreciat că art.6 din Convenție în latura penală nu este aplicabil în cauză. Reclamantul având deschisă posibilitatea provenienței sursei banilor, cererea să a fost respinsă ca inadmisibilă.

De altfel, este impropriu a se vorbi în această materie despre INVERSAREA SARCINII PROBEI, sintagma potrivită fiind aceea de PARTAJARE A SARCINII PROBEI, aspect reliefat de CEDO în Salabiaku, fiind cu totul inadecvat a se considera că o prezumție relativă - cum este cea conținută și în textul nostru constituțional în art.44 alin 8 să confere onestitate ireproșabilă cuiva.

Se cuvine, pe cale de consecință, eliminată interpretarea ad litteram a dispozițiilor art. 44 alin. (8) din Constituția României, deoarece potrivit art. 20 din Constituția României, dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate în concordanță cu tratatele internaționale privind drepturile omului la care România este parte.

Extinderea paradigmei „axate pe profit” în dreptul penal a impus revizuirea mai multor interpretări tradiționale. De vreme ce scopul principal este acela de a îi lipsi pe infractori de bunurile obținute în mod ilicit, multe state au adoptat tehnici legislative menite să permită demonstrarea provenienței ilicite a bunurilor și, în consecință, confiscarea acestora.

Sistemul nostru de drept este dotat cu garanțiile la care face referire CEDO în cauza Silickiene: este nepotrivit a se concluziona, pe cale de consecință, că încalcă dispozițiile constituționale judecătorul care oferă posibilitatea persoanei asupra patrimoniului căruia s-a dispus măsura confiscării speciale să -și formuleze apărările pe care le consideră necesare pentru a demonstra proveniența sursei bunurilor dobândite ca urmare a săvârșirii unor infracțiuni încalcă art.44 alin 8 din Constituție de vreme ce dispunerea măsurii de confiscării speciale este obligatorie în cazul săvârșirii unor infracțiuni de spălare a banilor: firește, în absența vreunei dispoziții de trimitere în judecată a terțului în patrimoniul căruia s-ar afla produsul infracțiunii, instanța nu l-ar putea judeca pe acesta pentru infracțiunea de spălare a banilor, gradul de vinovăție al acestuia neavând nicio legătură cu scopul dispunerii măsurii de siguranță, interesând a fi analizate la luarea confiscării de la terț doar buna sau rea credința a acestuia

si caracterul oneros sau gratuit al transmiterii bunurilor dobandite prin savarsirea faptei prevazute de legea penala.

A nu confisca bunurile produse prin savarsirea infractiunilor inseamna a nesocoti natura masurii de siguranta a confiscarii speciale in sistemul nostru de drept penal: sanctiune de drept penal, consecinta civila a savarsirii unei fapte prevazute de legea penala, avand scop eminentamente preventiv, care poate fi dispusa impotriva persoanelor care au savarsit fapte prevazute de legea penala, dar nu ca o consecinta a raspunderii penale, nedepinzand de gravitatea faptei savarsite (Constantin Mitrache, „Drept penal roman. Partea Generala”, Casa de editura si presa „Sansa” SRL, Bucuresti, 1997, p. 168).

Fireste regimul juridic al confiscarii produselor obiectelor si instrumentului infractiunii este cel al probatiunii, altfel spus, pentru a obtine confiscarea produsului infractiunii trebuie dovedit intai ca infractiunea a generat un profit autorului sau, apoi ca bunul sau sumele de bani care se cer a fi confiscate corespund acestui produs

Or, in patrimoniul societatilor SC Compania de Cercetari Aplicative si Investitii SA si GRUPUL INDUSTRIAL VOICULESCU SI COMPANIA (GRIVCO) S.A., figureaza in mod formal o parte din terenurile apartinand fostului INSTITUT de CHIMIE ALIMENTARA respectiv terenul intravilan in suprafata de 29.220,03 mp situat in Bucuresti, sectorul 1, str. Garlei nr. 1 D, identificat cu numar cadastral 220360, inscris in cartea funciara a municipiului Bucuresti, sector 1, cu nr. 220360 si constructii aferente inscrise in aceeași carte funciara sub nr.cadastral 220360-C1 (nr. CF vechi 62455, nr. cadastral vechi 4441/3); terenul intravilan in suprafata de 4.457 mp situat in Bucuresti, sectorul 1, str. Garlei, nr. 1 B, identificat cu nr. cadastral 206097, inscris in cartea funciara a municipiului Bucuresti, sector 1, cu nr. 206097 (nr. CF vechi 62453, nr. cadastral vechi 4441/1); terenul intravilan in suprafata de 3.000 mp situat in Bucuresti, sectorul 1, str. Garlei, nr. 1 B, identificat cu nr. cadastral 217469, inscris in cartea funciara a municipiului Bucuresti, sector 1, cu nr. 217469 si constructii aferente inscrise in aceeași carte funciara sub nr. cadastral 217469-C1 (nr. CF vechi 62454, nr. cadastral vechi 4441/2)., aspect ce rezultă din inscristurile din dosarul de urmarire penala de unde Curtea retine ca infiintarea societatii comerciale Compania de Cercetari Aplicative si Investitii SA (fosta SC ICA SA) a avut loc prin absorbtia de catre Grivco SA a societatii Bioprod SA conform istoricului de la Oficiul National al Registrului Comertului al acestei societati care se coroboreaza si cu documentatia cadastrală a imobilelor(terenuri +constructii construite pe terenurile apartinand fostului INSTITUT de CHIMIE ALIMENTARA), depuse inclusiv in faza apelului, Curtea dispunand luarea inscriptiei ipotecare asupra acestora dupa aducerea la indeplinire la data de 04 iulie 2014 de catre ofiterii de politie judiciara din cadrul Directiei Nationale Anticoruptie - Sectia de combatere a infractiunilor conexe infractiunilor de coruptie, prin procesul-verbal privind comunicarea si instituirea masurilor Curtii de Apel Bucuresti, Sectia a II-a Penală, dispuse la data de 01 iulie 2014, in dosarul nr.25497/3/2012** (255/2014).

Curtea apreciaza ca fiind obligatorie si confiscarea sumelor de bani obtinute de inculpatul Dan Voiculescu ca urmare a punerii in valoare prin incheierea unor acte de administrare asupra de catre GRUPUL INDUSTRIAL VOICULESCU SI COMPANIA (GRIVCO) S.A., al carei ultim beneficiar real este inculpatul Dan Voiculescu : avand in vedere documentatia integrala in baza caruia GRIVCO SA Bucuresti a inchiriat Romtelecom SA Bucuresti in baza contractului de inchiriere numarul 5317/35/2003.165 imobilele achizitionate in anul 2002 de la Bioprod SA Bucuresti, Curtea va dispune, in temeiul disp. art . 33 alin 1 si 3 din Legea 656/2002 modificata rap la art 112

alin. 1 lit e și art. 112 alin. 6 din CP confiscarea de la inculpatul Voiculescu Dan, în calitate de ultim beneficiar real al Compania GRIVCO Sa București la data încheierii contractului de închiriere nr. 5317/35/2003.165 între Compania GRIVCO Sa București, în calitate de proprietar și SC Romtelecom SA, în calitate de chiriaș, a sumelor încasate cu titlu de chirie în baza contractului sus menționat aferente cotei de participare la beneficii/pierderi, în cuantum de 76,5% în perioada 30.06.2003 – 06.06.2006, respectiv suma de 3515756,4 USD plus TVA aferent, calculată la cursul de schimb al BNR valabil la data eliberării facturilor conform art. 1 din contractul de închiriere nr. 5317/35/2003.165.; de la numita Voiculescu Corina-Mirela a sumelor încasate în calitate de acționar al Compania GRIVCO Sa București începând cu data de 06.06.2006, conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „Mircea Elena”, pe parcursul derulării contractului de închiriere nr. 5317/35/2003.165 între Compania GRIVCO Sa București, în calitate de proprietar și SC Romtelecom SA, în calitate de chiriaș, cu titlu de chirie în baza contractului sus menționat aferente cotei de participare la beneficii/pierderi, în cuantum de 37,375% începând cu data de 06.06.2006, sumă care se va calcula de organele care vor pune în executare prezenta decizie penală în funcție de criteriile menționate în cuprinsul art. 1 din contractul de închiriere nr. 5317/35/2003.165 și de la numita Voiculescu Camelia Rodica a sumelor încasate în calitate de acționar al Compania GRIVCO Sa București începând cu data de 06.06.2006, conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „Mircea Elena”, pe parcursul derulării contractului de închiriere nr. 5317/35/2003.165 între Compania GRIVCO Sa București, în calitate de proprietar și SC Romtelecom SA, în calitate de chiriaș, cu titlu de chirie în baza contractului sus menționat aferente cotei de participare la beneficii/pierderi, în cuantum de 39,125% începând cu data de 06.06.2006, sumă care se va calcula de organele care vor pune în executare prezenta decizie penală în funcție de criteriile menționate în cuprinsul art. 1 din contractul de închiriere nr. 5317/35/2003.165.

În baza art. 404 alin. 4 lit. c) C.p.p., Curtea va menține măsurile asigurătorii dispuse prin încheierea de ședință din data de 01.07.2014 a Curții de Apel București, Secția a II a penală în dosarul nr. 25497/3/2012** asupra unui număr de 5634 acțiuni la Grupul Industrial Voiculescu și compania Grivco S.A., în valoare totală de 2.535.300 lei, respectiv 39,125% din capitalul social al acestei societăți, donate de către inculpatul Voiculescu Dan numitei Voiculescu Camelia Rodica și a unui număr de 5382 acțiuni la Grupul Industrial Voiculescu și compania Grivco S.A., în valoare totală de 2.421.900 lei, respectiv 37,375% din capitalul social al acestei societăți, donate de către inculpatul Voiculescu Dan numitei Voiculescu Corina Mirela în vederea garantării confiscării speciale a acestor sume de bani de la terțele interveniente în procesul penal, care au avut posibilitatea să își formuleze propriile apărări în ceea ce privește sursa provenienței dobândirii bunurilor, dar și a necesității respectării limitelor unei viitoare confiscări speciale prevăzute de art 33 alin 3, 4 C pr pen, fiind citate pentru termenele de judecată din data de 7 07 2014 si 4 08 2014, si depunand contestatii in scris in dosarul de apel, mărginindu-se să critice dispozitia de indisponibilizare sub aspectul că instituirea măsurilor asigurătorii este nelegală, deoarece nu au calitatea de parte in procesul penal.

Pentru asigurarea efectivității dispoziției de confiscare de la inculpatul Voiculescu Dan, în calitate de beneficiar real al Compania GRIVCO Sa București la data încheierii contractului de închiriere nr. 5317/35/2003.165 între Compania GRIVCO Sa București, în calitate de proprietar și SC Romtelecom SA, în calitate de chiriaș, a sumelor încasate cu titlu de chirie în baza contractului sus menționat aferente cotei de participare la beneficii/pierderi, în cuantum de

76,5% în perioada 30.06.2003 – 06.06.2006, respectiv suma de 3515756,4 USD plus TVA aferent, calculată la cursul de schimb al BNR valabil la data eliberării facturilor conform art. 1 din contractul de închiriere nr. 5317/35/2003.165, văzând și disp art 33 alin 6 din Legea nr 656/2002 potrivit cu care pentru a garanta ducerea la îndeplinire a confiscării bunurilor, este obligatorie luarea măsurilor asigurătorii prevăzute de Codul de procedură penală., Curtea, în baza art 397C pr pen, art 249 alin 4 C pr pen dispune luarea măsurii de indisponibilizare a sechestrului asigurător în vederea confiscării speciale a echivalentului în lei de la data punerii în executare a dispoziției de indisponibilizare a sumei de 3515756,4 USD plus TVA aferent, calculată la cursul de schimb al BNR valabil la data eliberării facturilor conform art. 1 din contractul de închiriere nr. 5317/35/2003.165, asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului Dan Voiculescu, inclusiv asupra conturilor societăților comerciale la care acesta figurează ca împuternicit, beneficiar real, asociat sau administrator, situate în țară sau în străinătate, care se vor identifica în cursul punerii în executare a prezentei dispoziții de indisponibilizare.

În baza art 251 C pr pen și art 129 alin 6 C. pr. fisc., Curtea, apreciind că sunt aplicabile ambele de texte de lege în materia aducerii la îndeplinire a măsurilor asigurătorii dispuse de instanță în cursul judecății, analizând, pe de o parte, concurența între legea generală ulterioară, respectiv Codul de procedură penală și Codul de procedură fiscală care constituie sediul reglementării aducerii la îndeplinire a măsurilor asigurătorii în faza de judecată, utilizând și argumente de interpretare sistematică și istorică a instituției aducerii la îndeplinire a măsurilor asigurătorii dispuse de judecător în faza de judecată va desemna atât organele de cercetare penală cât și organele fiscale pentru asigurarea efectivității măsurilor de indisponibilizare dispuse în vederea recuperării produsului infractiunii.

Astfel, deși la o primă citire, pare că textul art. 251 din Codul de procedură penală, care, sub titulatura „Organele care aduc la îndeplinire măsurile asigurătorii” prevede că „Ordonanța de luare a măsurii asigurătorii se aduce la îndeplinire de către organele de cercetare penală” nu se corelează cu art 249 alin 1 din Legea nr. 135 din 1 iulie 2010 privind Codul de procedură penală, care prevede organele judiciare cărora le revine competența să dispună măsurile asigurătorii, respectiv procurorul, în cursul urmăririi penale, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată, din oficiu sau la cererea procurorului, în procedura de cameră preliminară ori în cursul judecății, nu mai puțin adevărat este că o lege trebuie interpretată în sensul că trebuie să producă efecte juridice: sub acest aspect, în practica Tribunalului București (a se vedea sentința nr. 568/F din 04.09.2012, pronunțată de Tribunalul București - secția II-a penală în dosarul nr. 30275.01/3/2009 , nepublicată, definitivă în ceea ce privește luarea măsurilor asigurătorii în vederea confiscării speciale inclusiv asupra bunurilor unor terți neparticipanți la procesul penal, Înalta Curte apreciind că Tribunalul București a procedat corect, conform disp. art 353 alin 2 C proc. pen. de la 1968, instituind măsura de indisponibilizare a sechestrului asigurător în vederea confiscării speciale a echivalentului în lei de la data punerii în executare a dispoziției de indisponibilizare a sumei de 7860651,79 USD, asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului R Ș, inclusiv asupra conturilor societăților comerciale la care acesta figurează ca împuternicit, beneficiar real, asociat sau administrator, situate în țară sau în străinătate, care se vor identifica în cursul punerii în executare a prezentei dispoziții de indisponibilizare și desemnând Administrația Finanțelor Publice a Sectorului 3 București, unde inculpatul își are domiciliul, ca organ însărcinat cu punerea în executare a dispoziției de indisponibilizare asupra bunurilor mobile și imobile ale

inculpatului R Ș, s-a observat că textul din Codul de procedură penală de la 1968 care facea referire la aducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii prin executor judecătoresc era căzut în desuetudine încă de la adoptarea Legii nr.188/2000, prin care executorii judecătorești nu mai sunt arondați instanțelor, neexistând protocoale de colaborare încheiate între aceștia și instanțele judecătorești pentru aducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii dispuse de judecător în faza de judecată : judecătorul era chemat astfel să observe ca măsura de siguranță a confiscării speciale avea ca efect deprivarea permanentă de bun , prin trecerea acestora cu titlu definitiv în patrimoniul statului, pentru a evita îmbogățirea ilicită și preîntâmpinarea săvârșirii unor noi infracțiuni și că se impunea a se da eficiența disp. art 164 alin 3 C pr pen, care consacră posibilitatea aducerii la îndeplinire a măsurilor asigurătorii luate de judecător prin organele proprii de executare ale unității păgubite, text ce trebuia a fi aplicat, pentru identitate de rațiune, și în materia aducerii la îndeplinire a măsurilor asigurătorii.

Având în vedere valențele principiului de interpretare a legii ACTUS INTERPRETARUM ESSE DEBET QUAM VALEAT QUAM UT PEREAT, având în vedere concursul dintre norma generală, respectiv Codul de procedură penală și cadrul legal în care se aduc la îndeplinire măsurile asigurătorii luate de instanță, respectiv art. 129 Cod procedură fiscală, dar și Recomandarea 30 FATF care obligă țările și autoritățile desemnate de aplicare a legii, cu responsabilități în ceea ce privește investigațiile privind cazurile de spălare a banilor și finanțarea terorismului să dezvolte o investigație financiară paralelă, proactivă, când cercetează spălarea banilor și infracțiunile predicat conexe și să recurgă, atunci când este cazul, la grupuri multidisciplinare permanente sau temporare specializate în investigații financiare sau privind activele, ținând cont că România va face obiectul celei de-a V-a runde de evaluări Moneyval, potrivit Metodologiei adoptate în baza noilor recomandări FATF din februarie 2012, și pentru aducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii dispuse prin încheierea de ședință din 1.07.2014, Curtea a desemnat în mod corect pentru aducerea la îndeplinire a acestor măsuri care sunt executorii atât Administrațiile Finanțelor Publice de sector în incinta cărora se află bunurile cu privire la care s-a dispus sechestrul asigurător, respectiv de la domiciliile numitelor Voiculescu Camelia Rodica și Voiculescu Corina-Mirela, cât și organele de cercetare penală, dispunând emiterea unei adrese la D.N.A. – Structura Centrală, pentru a se desemna organele de cercetare penală care vor contribui la aducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii dispuse la acest termen de judecată. În raport cu considerentele care preced, Curtea va constata netemeinicia criticilor vizând aducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii dispuse prin încheierea de ședință din 1.07.2014 prin contestațiile intervențiilor Sc Grupul Industrial Voiculescu, Compania GRIVCO Sa București și de către Societatea Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA, Voiculescu Dan, Voiculescu Camelia Rodica, Voiculescu Corina-Mirela

De menționat ca potrivit Glosarului anexa la Metodologia FATF (Grupului de Acțiune Financiară Internațională) de evaluare a sistemelor de spălare a banilor, pentru evaluarea respectării Recomandărilor FATF, sintagma "SHOULD" trebuie interpretată în termeni imperativi, având același înțeles cu "MUST" (a se vedea "Methodology for Assessing Technical Compliance with the FATF Recommendations And The Effectiveness Of Aml/Cft Systems, consultată pe website-ul <http://www.fatf-gafi.org/media/fatf/documents/methodology/FATF%20Methodology%2022%20F>

eb%202013.pdf, p.158.), fiind nefundamentate astfel sustinerile aparatorilor inculpatilor Dan Voiculescu de a se constata caracterul de recomandare al acestor standarde internationale, in privinta carora se ceruse, in mod prealabil , suspendarea cauzei si sesizarea Curtii de Justitie a Uniunii Europene, desi Moneyval (Committee of Experts on the Evaluation of Anti-Money Laundering Measures and the Financing of Terrorism (MONEYVAL)) este un organism al Consiliului Europei iar În conformitate cu dispozițiile art. 267 paragraf 1 lit. (a) și (b) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Curtea de Justiție a Uniunii Europene este competentă să se pronunțe, cu titlu preliminar, cu privire la: (a) interpretarea tratatelor și (b) validitatea și interpretarea actelor adoptate de instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii. Prin urmare, cererea privind sesizarea Curtii de Justiție a Uniunii Europene pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare, referitoare la interpretarea unui adoptat sub egida FATF(Grupului de Acțiune Financiară Internațională), iar nu a unui tratat al Uniunii Europene sau act al instituțiilor, organelor, oficiilor sau agențiilor Uniunii Europene, este inadmisibilă; în plus, de vreme ce Legea de transpunere a unei directive CEE face parte din dreptul intern, iar dacă aceasta nu vine în conflict cu dreptul Uniunii Europene, sesizarea cu trimitere preliminară în baza art. 267 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene apare ca inadmisibilă, competența revenind exclusiv instanței naționale, iar nu Curtii de Justiție a Uniunii Europene.

Pentru aceste considerente, de altfel, in sedinta din 4.08.2014, Curtea a respins ca inadmisibilă sesizarea Curtii de Justiție a Uniunii Europene cu interpretarea unor prevederi ale Directivei UE (2005/60/CE) privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului, 26.10.2005, transpusă de România prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2008 privind modificarea și completarea Legii nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism publicată în Monitorul Oficial nr. 333 din 30/04/2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 238/2011, justificandu-se inter alia, ca acest demers ar trebui sa fi fost intreprins inainte de pronunțarea pe cererea de schimbare de incadrare juridică ale faptelor deduse judecatii de către inculpatul Dan Voiculescu, aratand ca articolul 267 paragraful 3 TFUE a făcut, însă, obiectul unor hotărâri de interpretare ale Curtii de Justiție, prin care Curtea a statuat în sensul circumstanțierii obligației de trimitere în raport de elemente pe care acestea le identifică. Altfel spus, se cerea instantei de control constitutional, sa solutioneze, sub acest aspect, litigiul dedus judecatii.

Astfel, prin Hotărârea CILFIT, cauza 283/81, Curtea a stabilit că „articolul 177 al treilea paragraf (actualul 267 paragraful 3 TFUE) trebuie să fie interpretat în sensul că o instanță națională ale cărei decizii nu sunt supuse unei căi de atac în dreptul intern trebuie, atunci când se pune o problemă de drept comunitar în cauza dedusă judecătii sale, să își îndeplinească obligația de sesizare a Curtii de Justiție, cu excepția cazului în care constată că problema invocată nu este pertinentă sau că dispoziția comunitară în cauză a făcut deja obiectul unei interpretări din partea Curtii sau că aplicarea corectă a dreptului comunitar se impune cu o asemenea evidență încât nu mai lasă loc niciunei îndoieli rezonabile”.

Repetitiv, Curtea de Justiție a statuat că întrebările privind dreptul Uniunii beneficiază de o prezumție de pertinentă, că respingerea unei cereri formulată de o instanță națională nu este posibilă decât atunci când este evident că interpretarea solicitată a dreptului Uniunii nu are nicio legătură cu realitatea și

cu obiectul acțiunii principale sau atunci când problema este de natură ipotetică și Curtea nu dispune de elemente de fapt și de drept necesare pentru a răspunde în mod util la întrebările care i-au fost adresate (cauza 94/04 Cipolla și alții, Hotărârea din 5 decembrie 2006; Hotărârea din 1 iunie 2010, Blanco Pérez și Chao Gomez; cauza 225/09, Hotărârea din 2 decembrie 2010, Jakubowska).

În același sens, recente Recomandări ale Curții de Justiție stabilesc că „trimiterea preliminară reprezintă un mecanism fundamental al dreptului Uniunii Europene, care este menit să confere instanțelor statelor membre mijloacele de a asigura o interpretare și o aplicare uniforme a acestui drept în cadrul Uniunii” (art. 1).

Față și de conținutul punctului 7 din Recomandări, precitat, conform căruia Curtea de Justiție nu este competentă să soluționeze eventuale divergențe de opinii în interpretarea sau aplicarea normelor de drept național, rezultă că prima condiție pe care instanța de trimitere trebuie să o verifice anterior demarării procedurii preliminare este aceea dacă în acțiunea cu care reclamanta a investit instanța de fond se aplică nemijlocit dreptul Uniunii sau dreptul național, dacă în dreptul intern există o reglementare proprie, subsecventă aderării la Uniune și deci în armonizarea acestui drept, condiție extrinsecă art. 267 TFUE, care, la rândul său, impune limitările deja arătate în declanșarea procedurii trimiterii preliminare.

Dacă în dreptul intern există o atare reglementare, iar aceasta nu vine în conflict cu dreptul Uniunii, problema este una de aplicare a legii naționale, iar o eventuală sesizare cu trimitere preliminară este neavenită, acestea plasându-se în câmpul soluțiilor de inadmisibilitate ale Curții de Justiție asupra trimiterilor preliminare.

Sub acest aspect, Curtea de Justiție a statuat neechivoc: ”În cazul în care dreptul comunitar devine aplicabil prin dreptul național, îi revine exclusiv instanței naționale competența de a aprecia sfera exactă a acestei referiri la dreptul comunitar”. (Cauzele reunite C-297/88 și C- 197/89, Hotărârea din 18.10.1990, Dzodzi).

Jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, sub aspectul competenței de aplicare și interpretare a dreptului național, este și ea constantă, statuând: ”În această privință trebuie amintit încă de la început că, în temeiul unei jurisprudențe constante, în cadrul procedurii prevăzute de art. 267 TFUE, care este întemeiată pe o separare clară a funcțiilor între instanțele naționale și Curte, numai instanța națională este competentă să constate și să aprecieze situația de fapt din acțiunea principală, precum și să interpreteze și să aplice dreptul național.” (cauzele conexe C-357 /10 C- 359/10, Hotărârea din 10 mai 2012, Duomo Gpa SRL și alții, paragr.76).

Curtea va desemna ca organ însărcinat cu punerea în executare a dispoziției de indisponibilizare asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului Dan Voiculescu, inclusiv asupra conturilor societăților comerciale la care acesta figurează ca împuternicit, beneficiar real, asociat sau administrator, situate în țară sau în străinătate în vederea confiscării speciale a sumei de 3515756,4 USD plus TVA aferent, calculată la cursul de schimb al BNR valabil la data eliberării facturilor conform art. 1 din contractul de închiriere nr. 5317/35/2003.165, organele de cercetare penală ce vor fi desemnate de procurorul-sef al Direcției Naționale Anticorupție și Administrația Finantelor Publice a Sectorului 1 București, care vor colabora cu:

a) Biroul pentru prevenirea criminalității și de cooperare cu oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre ale Uniunii Europene din cadrul

Ministerului Justiției, în calitate de oficiu național pentru recuperarea creanțelor în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile;

- b) Agenția Națională de Administrare Fiscală;
- c) Oficiul Național al Registrului Comerțului;
- d) Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor;
- e) Autoritatea Națională a Vămirilor;
- f) Garda Financiară;
- g) Banca Națională a României;
- h) Inspectoratul General al Poliției Române;
- i) Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară;
- j) orice altă autoritate sau instituție publică, inclusiv cele responsabile de gestionarea, administrarea și valorificarea bunurilor asupra cărora au fost instituite măsuri asigurătorii, precum și a celor care fac obiectul confiscării speciale și va încunoștința Curtea de Apel București, Secția a II-a penală, rezultatul verificărilor.

În temeiul disp. art. 8 alin 2 din HG NR 32/2011, Curtea va dispune sesizarea Biroului pentru prevenirea criminalității și de cooperare cu oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre ale Uniunii Europene din cadrul Ministerului Justiției, în calitate de oficiu național pentru recuperarea creanțelor în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile pentru ca prin intermediul formularului prevăzut în anexa nr. 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2006, aprobată prin Legea nr. 104/2007, cu modificările și completările ulterioare, să facă verificări pentru identificarea bunurilor mobile și imobile ale persoanelor fizice Voiculescu Dan, Voiculescu Camelia Rodica și Voiculescu Corina Mirela, inclusiv a conturilor societăților comerciale la care aceștia figurează ca împuterniciți, beneficiari reali, asociați, directori sau administratori, situate în țară sau în străinătate, cu mențiunea că în cererea ce urmează a fi adresată prin Rețeaua Interagenției Camden de Recuperare a Creanțelor (CARIN) se va specifica că este necesară și identificarea conturilor deschise pe numele unor persoane fizice/juridice care părțile menționate sunt împuterniciți, beneficiari reali, asociați, directori sau administratori, identificarea rulajului conturilor menționate în anexa în vederea stabilirii beneficiarilor reali.

Biroul va încunoștința de urgență rezultatul verificărilor Curtea de Apel București, Secția a II-a penală.

După identificarea bunurilor, conform 397 alin 4 C pr pen, Curtea de Apel București, Secția a II-a penală, va completa, după caz, un certificat de indisponibilizare prev. de Anexa 9 din Decizia-cadru 2003/577/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor sau, după caz, o cerere de comisie rogatorie pentru aducerea la îndeplinire a dispoziției de indisponibilizare dispuse de instanța.

Pe de altă parte, la deliberare instanța a analizat valentele principiului *fraus omnia corrumpit*, care, ca orice principiu general se află la intersecția mai multor ramuri ale dreptului, fără a intra, bineînțeles, în conflict cu valențele de interpretare strict a legii penale.

În aplicarea acestui principiu, se impune a se constata că este interzis a se exercita acte de dispoziție asupra produsului infracțiunii cum este cazul imobilelor aflate în patrimoniul fostului Institut de Chimie Alimentară, înțelegând prin încheierea unor acte de dispoziție inclusiv cele care privesc grevarea de sarcini a produsului infracțiunii, exempli gratia, prin încheierea unor contracte de credit ipotecar. Aceste acte sunt lovite de nulitate absolută, fiind

lipsite de cauza, deoarece nu se potrivit disp art 5 din Codul civil în vigoare la epoca încheierii unora dintre aceste contracte de ipoteca , aplicabile în speta conform art 6 alin 2 din Legea nr 71/2011 , NU SE POATE DEROGA PRIN CONVENTII SAU DISPOZIȚII PARTICULARE LA LEGILE CARE INTERESEAZA ORDINEA PUBLICA SAU BUNELE MORAVURI (cum ar fi cel cu , dupa cum rezulta din documentatia cadastrala a imobilelor ce reprezinta produse directe si indirecte ale infracțiunilor deduse judecatii (imobilul teren intravilan în suprafață de 29.220,03 mp (conform actului de proprietate și în suprafață de 29.220,05 mp conform măsurătorilor), situat în București, sector 1, strada Garlei, nr. 1D, identificat cu nr. cadastral 220360 înscris în CF a municipiului București, sector 1 cu nr. 220360 și a construcțiilor aferente înscrise în aceeași carte funciară sub nr. cadastral 220360/C1 (nr. CF vechi 62455, nr. cadastral vechi 4441/3) care vor trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini; imobilul teren intravilan în suprafață de 4457 mp situat în București, sector 1, strada Garlei, nr. 1B, identificat cu nr. cadastral 206097 înscris în CF a municipiului București, sector 1 cu nr. 206097 (nr. cadastral vechi 62453, nr. cadastral vechi 4441/1) care va trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini; imobilul teren intravilan în suprafață de 3000 mp situat în București, sector 1, strada Garlei, nr. 1B, identificat cu nr. cadastral 217469 înscris în CF a municipiului București, sector 1 cu nr. 217469 și a construcțiilor aferente înscrise în aceeași carte funciară sub nr. cadastral 217469/C1 (nr. CF vechi 62454, nr. cadastral vechi 4441/2) care vor trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini.)

Avand în vedere valentele principiului nulității (QUOD NULUM EST, NULLUM PRODUCIT EFFECTUM), deoarece este contrara concepției noastre despre viață și societatea că este permisă încheierea unor contracte prin care sa se dispuna între particulari inclusiv prin grevarea de sarcini a produsului infracțiunii, Curtea a apreciat că eventualele pretenții derivand din plata acestor contracte nu vor putea avea loc decat în viitoare procese civile.

Curtea nu este chemata sa analizeze buna sau reaua credința a cocontractanților care au primit drept garanții la încheierea unor contracte bunuri dobândite prin fapte prevazute de legea penala,

Nici sub imperiul Codului de procedură penala anterior si nici în legislația actuala nu se putea extinde procesul penal pentru alte persoane în faza apelului pentru săvârșirea vreunei eventuale complicități la infracțiunea de spălare a banilor, astfel încat vreo eventuala ingerința adusa acestora nu ar putea fi analizata pe taramul art 6 CEDO penal.

Curtea, avand în vedere obligativitatea confiscării speciale a bunurilor dobândite din săvârșirea faptei prevazute de legea penala dacă nu sunt restituite părții vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia, a bunurilor și banilor obținuți din exploatarea bunurilor supuse confiscării, precum și a bunurilor produse de acestea, aspect ce rezultă din caracterul imperativ al normelor edictate de legiuitor, din modalitatea de redactare a art.118 din vechiul C.pen., respectiv art.112 C.pen., legiuitorul utilizând sintagma “sunt supuse confiscării speciale”, “se confiscă“, precum și împrejurarea că nu există nici un text în legislația românească care sa inlature obligativitatea măsurii desiguranță a confiscării produsului infracțiunii atunci cand acesta a fost grevat de sarcini prin încheierea unor contracte de ipoteca în vederea obținerii vreunei linii de credit, va dispune ca imobilul teren intravilan în suprafață de 29.220,03 mp (conform actului de proprietate și în suprafață de 29.220,05 mp conform măsurătorilor), situat în București, sector 1, strada Garlei, nr. 1D, identificat cu nr. cadastral 220360 înscris în CF a municipiului București, sector 1 cu nr. 220360 și a construcțiilor aferente înscrise în aceeași carte funciară sub nr. cadastral 220360/C1 (nr. CF vechi 62455, nr. cadastral vechi 4441/3) , -

imobilul teren intravilan în suprafață de 4457 mp situat în București, sector 1, strada Garlei, nr. 1B, identificat cu nr. cadastral 206097 înscris în CF a municipiului București, sector 1 cu nr. 206097 (nr. cadastral vechi 62453, nr. cadastral vechi 4441/1), imobilul teren intravilan în suprafață de 3000 mp situat în București, sector 1, strada Garlei, nr. 1B, identificat cu nr. cadastral 217469 înscris în CF a municipiului București, sector 1 cu nr. 217469 și a construcțiilor aferente înscrise în aceeași carte funciară sub nr. cadastral 217469/C1 (nr. CF vechi 62454, nr. cadastral vechi 4441/2) care vor trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini, imobilul situat în șoseaua București – Ploiești, nr. 25 – 27, sector 1, București, compus din teren în suprafață de 4184,41 mp și construcția în suprafață 3140 mp edificată pe acesta cu suprafața construită la sol de 1986,25 mp, înscrisă în CF cu nr. 4405 a localității București cu nr. cadastral 2693 să treacă în patrimoniul statului libere de orice sarcini.

În plus, organul judiciar va verificat, dincolo de aparențe, realitatea juridică, deoarece trecerea unor bunuri dobandite prin savarsirea unor fapte prevazute de legea penala de către Voiculescu Dan in patrimoniul mostenitorilor acestora sau a unor societati controlate în mod efectiv de către acesta nu putea opera decat cu eludarea principiului NEMO PLUS IURIS AD ALINUM TRANSFERRE POTEST QUAM IPSE HABET. (nimeni nu poate transmite ce nu a dobandit în mod legal, sublinierea Curtii). Astfel, dobandirea cu titlu gratuit de numita Voiculescu Camelia Rodica a sumei de 2.984.358,3 lei reprezentând contravaloarea a 9.947.861 acțiuni deținute la SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (fostă SC ICA SA), donate de către inculpatul Voiculescu Dan conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „Mircea Elena” și de numita Voiculescu Corina-Mirela a sumei de 2.984.358,6 lei, reprezentând contravaloarea a 9.947.862 de acțiuni deținute la SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (fostă SC ICA SA), acțiuni ce au fost donate de către inculpatul Voiculescu Dan fiicei sale Voiculescu Corina-Mirela conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „Mircea Elena” -nu permitea întrunirea în peroana acestora a calității unor dobanditori de bună-credință, cu mențiunea că după ce instanța a dispus instituirea unor sechestre asupra acestor acțiuni în vederea confiscării speciale în data de 1.07.2014, a citat in calitate de intervenient pentru a-si formula propriile apărări cu privire la sursa provenienței bunurilor dar și pentru respectarea dispozițiilor art. 33 alin 4 din Legea nr 656/2002, potrivit cu care dacă bunurile supuse confiscării nu pot fi individualizate față de bunurile dobândite în mod legal, se confiscă bunuri până la concurența valorii bunurilor supuse confiscării. În lipsa unor probe care sa permita instantei stabilirea exacta a proportiei dintre veniturile obtinute din activitatile legitime obtinute de SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA si cele obtinute prin fructificarea produsului infractiunii, Curtea apreciaza ca se impune doar confiscarea în echivalent a actiunilor obtinute de fiicele inculpatului prin raportare la valoarea acestora în momentul incheierii contractului de donatie Dan Voiculescu, respectiv prin aducerea la bugetul statului a sumei de 2.984.358,3 lei reprezentând contravaloarea a 9.947.861 acțiuni deținute la SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (fostă SC ICA SA), donate fiicei sale Voiculescu Camelia Rodica și a sumei de 2.984.358,6 lei, reprezentând contravaloarea a 9.947.862 de acțiuni deținute la SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (fostă SC ICA SA), acțiuni ce au fost donate fiicei sale Voiculescu Corina-Mirela.

Pentru aducerea la indeplinire a măsurii confiscarii, in baza art 33 alin 6 C pr pen, Curtea va mentine, prin decizie, masura sechestrului asigurator asupra unui număr de 9.974.861 acțiuni la Compania de Cercetări Aplicative și Investiții S.A. , in valoare totală de 2.984.358,3 lei, respectiv 46,204775% din capitalul

social al acestei societăți, donate de către inculpatul Voiculescu Dan numitei Voiculescu Camelia Rodica și asupra unui număr de 9.947.862 acțiuni la Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA. , în valoare totală de 2.984.358,6 lei, respectiv 46,204775% din capitalul social al acestei societăți, donate de către inculpatul Voiculescu Dan numitei Voiculescu Corina Mirela.

În dezacord cu optica Tribunalului, care, achiesând la concluziile procurorului privind dobândirea cu bună-credință de către fiicele inculpatului Dan Voiculescu, a confiscat de la inculpat Voiculescu Dan a sumei de 2.984.358,3 lei reprezentând contravaloarea a 9.947.861 acțiuni deținute la SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (fostă SC ICA SA), donate fiicei sale Voiculescu Camelia Rodica și a sumei de 2.984.358,6 lei, reprezentând contravaloarea a 9.947.862 de acțiuni deținute la SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (fostă SC ICA SA), acțiuni ce au fost donate fiicei sale Voiculescu Corina-Mirela, Curtea apreciază că produsul infracțiunii de spălare a banilor săvârșite de către inculpatul Dan Voiculescu trebuia confiscat de la petentele Voiculescu Camelia Rodica și Voiculescu Corina-Mirela, în patrimoniul cărora a fost transmisă, cu titlu gratuit, de către inculpatul Voiculescu conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „Mircea Elena”.

Având în vedere că la data de 06.06.2006 s-a încheiat contractul de donație în baza căruia s-a transmis cu titlu gratuit în patrimoniul fiicelor inculpatului Voiculescu Camelia Rodica și Voiculescu Corina-Mirela, în mod eronat au fost considerate aceste persoane de procuror ca terțe persoane de bună-credință, eludându-se valențele principiului NEMO PLUS IURIS AD ALIUM TRANSFERRE POTEST QUAM IPSE HABET.

Standardele în care trebuie analizată buna sau rea credință a tertilor în patrimoniul cărora se află produsul infracțiunii vor fi analizate de judecătorii interni cu luarea în considerare a paragrafului 11 din Preambulul Directivei 2014/42/UE a PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană, potrivit cu care confiscarea de la terți ar trebui să fie posibilă cel puțin în cazurile în care terții știau sau ar fi trebuit să știe că scopul transferului sau al achiziționării era evitarea confiscării, pe baza unor elemente de fapt și circumstanțe concrete, inclusiv a faptului că transferul a avut loc în mod gratuit sau în schimbul unei sume de bani semnificativ mai reduse decât valoarea de piață a bunurilor.

Or, în prezenta cauză, bunurile dobândite prin săvârșirea unor fapte de legea penală de către inculpatul Dan Voiculescu urmau să fie confiscate de la petentele Voiculescu Camelia Rodica și Voiculescu Corina-Mirela, în patrimoniul cărora a fost transmisă, cu titlu gratuit, de către inculpatul Voiculescu conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „Mircea Elena”. Pentru a conchide astfel, Curtea a analizat și elementul intențional, animus, cu care intervenientele Voiculescu Camelia Rodica și Voiculescu Corina-Mirela au intrat în posesia acțiunilor Societății Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA.

Căntărind, conform standardului de dovadă impus de reglementările internaționale în materie a fi atins pentru a putea fi posibilă confiscarea de la terți, cel al balanței probabilităților (balance of probabilities), elementul intențional cu care intervenientele au intrat în posesia acestor acțiuni, Curtea conchide că în speță terții știau sau ar fi trebuit să știe că scopul transferului sau al achiziționării era evitarea confiscării, pe baza unor elemente de fapt și circumstanțe concrete, cum ar fi acelea că inculpatul Dan Voiculescu este total acestora, că acesta a luat cunoștința de Nota 40.166/20.08.2004 a Corpului

de Control al Ministrului Agriculturii Pădurilor și Dezvoltării Rurale ce a stat la baza declanșării cercetărilor în dosarul 646/P/2004 al secției a II-a a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție (+ anexe) și de actele de soluționare a cauzei 646/P/2004 a secției a II-a a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție : referat cu propunerea de a nu se începe urmărirea penală - din data de 18.05.2005 , rezoluția de confirmare a propunerii din 10.06.2005; referatul din data de 05.07.2007 prin care s-a solicitat infirmarea soluției dispuse în dosarul penal 646/P/2004 al secției a II-a a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție; ordonanța procurorului șef secție de infirmare a soluției dispuse în dosarul penal 646/P/2004 al secției a II-a al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, aspect recunoscut de inculpat în ultimul cuvânt în fața instanței de apel. Având în vedere că soluțiile de netrimțere în judecată nu aveau și nu au caracter definitiv, nici macar după ramanerea definitivă a controlului judecatorului asupra exercitării acestora, cu excepția ipotezei în care s-a pronunțat o soluție pe fondul cauzei ca urmare a reținerii acesteia spre rejudecare conjunct cu împrejurarea că bunurile au fost obținute de interveniente cu titlu gratuit.

Este adevărat că în cauză ar fi putut fi utilizate mijloacele puse la îndemână de dreptul civil, cum ar fi, exempli gratia, introducerea unei acțiuni pauliene sau o acțiune în constatarea simulației, având în vedere că în contractul de donație prin care inculpatul Dan Vociulescu a transmis cu titlu gratuit bunuri dobândite prin savarsirea unor fapte prevăzute de legea penală în patrimoniul mostenitorilor și le-a interzis acestora să înstrăineze bunurile dobândite fără acordul său în timpul vieții, aspect ce conduce la concluzia că inculpatul și-a rezervat dreptul să dispună asupra posibilității exercitării celui mai important atribut al dreptului de proprietate, abusus, de către fiicele acestuia: însă Curtea nu a fost investită cu verificarea condițiilor încheierii acestui contract de donație, stipularea unei clauze de inalienabilitate temporară într-un contract de donație neputând atrage per se concluzia că toate bunurile stipulate în acel contract au fost trecute doar în mod formal în patrimoniul donatelor.

Dimpotrivă, stipularea acestei condiții prin care inculpatul Dan Vociulescu, în calitate de donator, le-a interzis donatoarelor să înstrăineze bunurile dobândite fără acordul său în timpul vieții este de natura să garanteze efectivitatea aducerii la îndeplinire a măsurilor de recuperare a produsului infracțiunii.

Curtea are în vedere că prin dispunerea în mod concomitent a reparării prejudiciului prin obligarea în solidar a inculpatilor la plata către partea civilă Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și a confiscării speciale a bunurilor dobândite prin fapta prevăzută de legea penală, a bunurilor și a banilor obținuți din exploatarea bunurilor produse de acestea, nu se ajunge la repararea de două ori al aceluiași prejudiciu și se respectă valențele principiului disponibilității – regula diriguitoare a acțiunii civile, chiar și atunci când aceasta este exercitată în procesul penal: aplicația acestui principiu în speța de față conduce la concluzia că nu se puteau acorda despăgubiri în natură către partea civilă Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, de vreme ce prin constituirea de parte civilă s-a solicitat restituirea prin echivalent.

Or, potrivit art 112 alin 1 lit e) C.pen., sunt supuse confiscării speciale bunurile dobândite prin săvârșirea faptei prevăzute de legea penală dacă nu sunt restituite persoanei vătămate și în măsura în care nu servesc la despăgubirea acesteia.

Doar în ipoteza săvârșirii unei infracțiuni de spălare a banilor proveniți din infracțiuni premisă săvârșite de aceeași persoană Curtea ar fi fost chemată să

stabilească în ce măsură confiscarea în natură produsului infracțiunii ar fi fost aptă per se să asigure repararea prejudiciului cauzat victimelor infracțiunii: de altfel, în materia recuperării produsului infracțiunii (ASSET RECOVERY) se distinge între repararea prejudiciului cauzat victimelor infracțiunii și confiscare, însă cele două instituții nu sunt defel caracterizate ca fiind incompatibile, ci dimpotrivă, se află într-un raport de complementaritate, recuperarea prejudiciului lato sensu putând avea loc, inter alia, prin readucerea în patrimoniul privat al statului al bunurilor dobândite prin săvârșirea unor fapte de legea penală, altfel spus, prin confiscarea specială.

Împrejurarea că inculpatul Dan Voiculescu a fost trimis în judecată și pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute și pedepsite de dispozițiile art 13 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 al 2 Cod penal, respectiv de folosire de către o persoană care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, a influenței și autorității date de această calitate în scopul de a obține, pentru sine sau pentru altul, bani, bunuri sau alte foloase necuvenite – fapta prevăzută în dispozițiile art 13 din Legea nr. 78/2000 cu aplicarea art. 41 al 2 Cod penal constând în aceea că și-a folosit, în perioada 31.05.2002-24.11.2003, la diferite intervale de timp, dar în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, influența data de calitatea sa de președinte al Partidului Umanist Român (P.U.R.) asupra inculpaților; Mencinicopschi Gheorghe (membru P.U.R. din anul 1991, director general și membru al A.G.A. și ulterior al CA. la I.C.A. SA București), Sandu Jean-Cătălin (administrator al SC "Benefica" SA București, firmă din grupul GRIVCO la care soția sa, Sandu Mariana, îndeplinea la acea dată funcția de șef al departamentului juridic, în perioada 01.01.2002 - 28.01.2005, director al Direcției Juridice din cadrul ADS în perioada octombrie 2001-mai 2005, membru AGA (unic) al ICA SA București în perioada noiembrie 2003, secretar executiv al Partidului Conservator, fost P.U.R și vicepreședinte al A.V.A.S. din partea acestei formațiuni politice începând cu data de 14.09.2005) și Pantiș Sorin (membru P.U.R. și director general executiv al Grivco SA București), în scopul de a facilita adjudecarea prin licitație a pachetului de acțiuni deținut de A.D.S de către SC „Grivco” SA București, - la un preț mult inferior față de valoarea comercială reală și în condiții discriminatorii, netransparente și prin subevaluarea cu intenție a activelor și a titlurilor de participare deținute de societate a pachetului de acțiuni deținut de Agenția Domeniului Statului la SC „Institutul de Cercetări Alimentare” SA București, pentru care în mod corect Tribunalul a apreciat că se impune încetarea procesului penal ca urmare a intervenirii prescripției penale - cauze de încetare a răspunderii penale - nu este de natură, per se, să schimbe situația premisă a infracțiunii de spălare a banilor, deoarece infracțiunea prevăzută în dispozițiile art. 13 din Legea nr. 78/2000 fiind esențialmente de pericol nu are obiect material pentru ca fapta care determină și definește elementul material al laturii obiective nu este îndreptată împotriva unor valori sociale exprimate într-o entitate materială.

Pentru recuperarea integrala a prejudiciului, Curtea a indisponibilizat bunurile provenind din faptele deduse judecării în mâinile oricui s-au găsit, calitatea de buna sau reaua- credință a terțului având relevanță doar pentru dispunerea confiscării în natură sau în echivalent, de la terț sau de la inculpat, după caz.

Analizand, în conformitate cu art. 250 alin. 6 C.p.p. cu referire la art 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a îndatoririlor fundamentale contestațiile formulate de intervenienții Sc Grupul Industrial Voiculescu, Compania GRIVCO Sa București și de către Societatea Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA, Voiculescu Dan, Voiculescu Camelia Rodica, Voiculescu

Corina-Mirela, Curtea le va respinge ca nefondate, în considerarea următoarelor motive:

În criticile aduse încheierii de ședință din 1 07 2014, vizand luarea măsurilor asiguratorii, pe care instanta le va analiza potrivit disp art 13 CEDO rap la art 6 alin 1 din Conventia 1 si art 1 din PROTOCOLUL aditional nr.1 la Convenție, direct aplicabile în dreptul intern, se invoca, in esenta, ca extinderea măsurilor asiguratorii dispusă este nelegală, 1. deoarece disp art.249 Cod procedură penală prevad (sublinierea Curtii) că instanța de judecată, din oficiu sau la cererea procurorului, în cursul judecării, poate lua măsuri asiguratorii, prin încheiere motivată actul prin care s-a dispus măsura asiguratorie este inexistent, deși instanța a motivat obligativitatea luării măsurilor de indisponibilizare in cuprinsul incheierii de sedinta din 1 07 2014, asupra carora nu mai reveni, incheiereaputand fi consultata la filele din volumul de apel, instanta neconsiderand necesar sa redea intre ghilimele considerentele in fapt si in drept in baza carora a dispus masurile asiguratorii, imprejurarea ca termenul din data de 01 iulie 2014 a fost primul termen de judecată al noului complet de judecată, neatragand per se imposibilitatea consultării înainte de a intra in sedinta a dosarului (Curtea nu intelege daca in acceptia partilor ar fi fost mai potrivit sa se amane cauza doar pentru ca 1.07.2014 a fost primul termen de judecata si nu au putut depune suficiente eforturi in vederea pregatirii sedintei de judecata de la acea data, pentru a se face, eventual pasibili de denegare de dreptate, putand risca, eventual, excluderea din magistratura) 2. că privește bunuri dobândite înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 63/2012 pentru modificarea și completarea Codului penal al României și a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal., iar in cuprinsul deciziei Curtea a facut referire la imprejurarea ca inserarea în contestațiile intervenientilor S C Grupul Industrial Voiculescu, Compania GRIVCO SA București , Societatea Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA, Voiculescu Dan, Voiculescu Camelia Rodica și Voiculescu Corina-Mirela împotriva încheierii din 1.07.2014 prin care a fost instituit sechestrul se face referire la împrejurarea că la data de 25 iunie 2014 Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 118 ind 2 alin. (2) lit. a) din Codul penal din 1969 sunt constituționale în măsura în care confiscarea extinsă nu se aplică bunurilor dobândite înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 63 din 17 aprilie 2012 pentru modificarea și completarea Codului penal al României și a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal., considerându-se că în aceeași măsură decizia Curții este aplicabilă și dispozițiilor art. 112d ind 1 Noul Cod penal care reglementează confiscarea extinsă este superfluă: Curtea nu a antamat prin instituirea sechestrul asigurator în vederea confiscării speciale asupra unor bunuri aflate în posesia unor terți care nu dețineau calitatea de parte în procesul penal vreo posibilă confiscare extinsă, ținută fiind să respecte principiul legalității sancțiunilor de drept penal, astfel cum este reflectat în disp art 2 alin 2 C pen, care consacră principiul neretroactivității măsurilor de siguranță care nu au fost prevăzute la data săvârșirii faptelor neregasindu-se nicaieri in paragraful incheierii din 1 07 2014 vreo referire la instituția confiscării extinse, confuzia strecurata în cuprinsul contestațiilor asupra instituirii sechestrului între confiscarea de la terți și confiscarea extinsă fiind astfel clarificata de instanta, măsura nu a fost pusă în discuția părților, fiind luată cu încălcarea principiului contradictorialității, care impune ca orice măsură să fie pusă mai întâi în vederea inculpațiilor și a părților, deși in legislatia procesual-penala nu este consacrata nicaieri aceasta obligatie, fiind contrara celor mai elementare principii de drept attentionarea vreunei persoane ca urmeaza sa ii fie instituit un sechestrul, ca sa aiba timp sa ascunda bunurile cu privire la care exista suspiciunea rezonabila ca

provin din savarsirea faptei prevazute de legea penala, eventual pentru a face pasibil compeltul de judecata de savarsirea vreunei infarctiuni de favorizare a infractorului sau compromiterea intereselor justitiei, precum si imprejurarea ca extinderea măsurilor asigurătorii dispusă este neîntemeiată, deoarece nu a fost motivată (desi in considerentele incheierii din 1 07 2014 sunt consemnate motivele de fapt si de drept in considerarea carora Curtea a dispus instituirea unor masuri asiguratorii asupra bunurilor cu privire la care exista suspiciunea rezonabila ca provin din savarsirea de infarctiuni, incheierea putand fi consultata la dosarul cauzei) .

Retinand, asadar, ca În Noul Cod de procedură penală, luarea măsurilor asigurătorii în vederea confiscării speciale este prevăzută în art. 249 alin.1 Cod procedură penală, text care menționează organele judiciare cărora le revine competența să dispună măsurile asigurătorii, respectiv procurorul, în cursul urmăririi penale, judecătorul de cameră preliminară sau instanța de judecată, din oficiu sau la cererea procurorului, în procedura de cameră preliminară ori în cursul judecării, in orice faza a procesului penal, ca actele prin care se dispune luarea măsurilor asigurătorii, sunt: ordonanța sau, după caz, prin încheierea motivată, iar scopul luării acestor masuri este acela de a evita ascunderea, distrugerea, înstrăinarea sau sustragerea de la urmărire a bunurilor care pot face obiectul confiscării speciale sau al confiscării extinse ori care pot servi la garantarea executării pedepsei amenzii sau a cheltuielilor judiciare ori a reparării pagubei produse prin infracțiune, iar indeplinirea acestor conditii a fost premisa dispunerii masurilor aiguratorii asupra produselor infarctiunii prin incheierea din 1 07 2014, ca posibilitatea instituirii măsurii asigurătorii în scopul măsurii de siguranță a confiscării speciale inclusiv asupra bunurilor unor terți neparticipanți la procesul penal este prevăzută expressis verbis în cuprinsul dispozițiilor art. 249 alin 4 C pr pen, iar reflectarea măsurilor asigurătorii în noua legislație penală permite observația evidențierea rolului acestora în procesul de recuperare a produsului infracțiunii, Curtea conchide ca prin instituirea măsurilor asigurătorii asupra fără citarea în prealabil a terțelor persoane, care au fost citate însă începând cu 7.07.2014 pentru a li se da posibilitatea să-și facă propriile apărări pe marginea dobândirii produselor infracțiunii supuse sechestrului pentru a putea împiedica confiscare specială a acestora, măsura de siguranta ce a fost instituită la deliberare prin aplicarea standardelor de dovadă unanim recunoscute în materia confiscării, Curtea nu a încălcat nici art. 24 din Constituție, nici art.6 CEDO, art.1 din Protocol adițional nr.1 CEDO și art. 44 alin.1 din Constituție, și jurisprudența CEDO s-a statuat în sensul că luarea unei măsurii asigurătorii presupune aducerea unei acuzații în materie penală. Or, singurele critici care se aduc încheierii din 1.07.2014 vizeaza imprejurarea ca persoanele cu privire la care fusese instituit sechestrul asigurător în vederea confiscării speciale nu dețineau calitatea de parte în procesul penal.

Prin incheierea pronunțată în ședința din 1 07 2014, Curtea a arătat că a avut în vedere pe de altă parte standardele de protecție ale drepturilor omului reliefate în hotărârea Silickiene c. Lituaniei, hotărâre din 10.04.2012, în care, la paragraful 33, a fost caracterizat inclusiv sistemul nostru de drept, menționându-se că sistemul român de drept penal prevede posibilitatea confiscării fără a fi necesară pronunțarea unei sentințe de condamnare. În acea cauză, instanța europeană a constatat că prin instituirea unor măsuri procesuale asupra bunurilor unor terți neparticipanți la procesul penal nu au fost încălcate nici art. 6 paragraf 1 din Convenție, întrucât instituirea sechestrului nu presupune aducerea unei acuzații în materie penală, aspect reflectat și în cauza Saccoccia vs. Austria, nu se încălcă nici 6 paragraf 2 din Convenție, care consacră

prezumția de nevinovăție și nici art. 1 din Protocolul nr.1 la Convenție, care consacră dreptul la proprietate.

Reținem, aşadar, că singura cerință instituită de către CEDO pentru respectarea acestor drepturi fundamentale a vizat existența cadrului legal care să permită verificarea proporționalității ingerinței și pentru respectarea drepturilor terților de bună-credință. Sistemul român cunoaște aceste reglementări. Avem în vedere dispozițiile cuprinse în art. 250C.pr.pen.

Raportând aceste considerații teoretice la datele spetei, la acest moment procesual judecătorul are în vedere că potrivit art. 249 C.p.p. sechestrul asigurător dispus în cursul procesului penal poate constata în indisponibilizarea unor bunuri în vederea confiscării speciale, scopul sechestrului asigurător este de restângerea temporară a dreptului unei persoane cu privire la bunurile sale, în ipoteza, în care există o suspiciune rezonabilă că ar putea forma obiectul unor măsurii de siguranță a confiscării speciale în oricare din modalitățile prev. la art. 112 C.p., iar art. 249 alin. 4C.p.p. nu prevede nicio limitare cu privire la calitatea proprietarului bunurilor ce pot forma obiectul măsurii asigurătorii; în ipoteza în care acestea sunt dispuse în vederea confiscării, aceasta înseamnă că legiuitorul permite ca a o astfel de măsură să poată fi instituită nu numai asupra bunurilor părților ori altor participanți la procesul penal ci și pe bunurile altor persoane dacă există o suspiciune că acestea pot face obiectul confiscării speciale.

De altfel, importanța măsurilor asigurătorii în mecanismul de recuperare a produsului infracțiunii este amplu evidențiată în diferitele studii întocmite de către renumiți experți internaționali în domeniul recuperării produsului infracțiunii, iar la luarea măsurilor asigurătorii prin incheierea din 1 07 2014, Curtea a precizat ca obligativitatea instituirii acestora se cuvine a fi analizată în lumina standardelor internaționale în materie.

Având în vedere că bunurile reprezentând produsul infracțiunii pot fi mutate în câteva minute sau uneori chiar printr-un simplu click pe mouse, investigatorii trebuie să fie extrem de sensibili la factorul timp și ca orice întârziere în executarea unui ordin de sechestrul după ce a fost luată măsura arestării preventive sau după ce i s-a dezvoltat natura acuzației poate fi fatală pentru procesul de recuperare a prejudiciului infracțiunii, în mod just s-a afirmat în doctrina de specialitate că drepturile pe care le are o persoană le are asupra unei alte persoane, în particular creanțele, indiferent de faptul că sunt de origine legală, contractuală, delictuală sau quasi delictuală, nu au valoare decât în măsura în care ele pot fi exercitate (Traian Briciu, Măsurile asigurătorii în procesul civil, Editura C.H. Beck, București, 2008, p.1).

Curtea, conchizând că analiza în cursul judecării (faza în care intra și etapa apelului, potrivit arhitectonicii Codului roman de procedura penală) a oportunității luării măsurii sechestrului asigurător în vederea confiscării speciale se justifică față de dispozițiile art. 249 C.proc.pen. rap. la art. 107 alin 3 C.pen și art.112 alin 1 lit. e C.pen ori de câte ori organul de urmărire penală nu dispune aceste măsuri în faza de urmărire penală, mai ales că prin Legea nr.187/2012 de punere în aplicare a Noului Cod penal prin Legea nr 286/2009 nu s-au adus modificări și unor texte din legislația specială care consacră obligativitatea măsurilor asigurătorii, a aplicat disp art 32 din Legea nr.656/2002, „în cazul în care s-a săvârșit o infracțiune prevăzută de prezenta lege, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie”. Textele nu disting cu privire la scopul instituirii măsurilor asigurătorii – în vederea recuperării pagubei sau în vederea confiscării speciale. De altfel, în materia recuperării produsului infracțiunii (Asset Recovery) se distinge între repararea prejudiciului cauzat victimelor infracțiunii și confiscare, însă cele două instituții nu sunt defel caracterizate ca fiind incompatibile, ci dimpotrivă, se află într-un raport de complementaritate,

recuperarea prejudiciului lato sensu putând avea loc, inter alia, prin readucerea în patrimoniul privat al statului al bunurilor dobândite prin săvârșirea unor fapte de legea penală, altfel spus, prin confiscarea specială.

Având în vedere ca și criticile cu privire la modul de aducere la îndeplinire a măsurilor asigurătorii sunt în mod vădit nefondate, Curtea făcând referire în cuprinsul acestei sentințe la valențele adagiului "Legea trebuie interpretată în sensul aplicării ei, iar nu în sensul neaplicării" (Actus interpretandus est potius ut valeat quam pereat), atât în cuprinsul considerentelor încheierii de ședință din 1 07 2014 cât și în cuprinsul deciziei penale Curtea justificându-și opțiunea privind desemnarea organelor responsabile de aducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii, fiind inadmisibil a se considera ca organul judiciar care a dispus o măsură asiguratorie să nu fie preocupat de efectivitatea acelei măsuri care asigură aducerea la bugetul de stat a unor semnificative sume de bani ce provin din săvârșirea de infracțiuni și care ar putea fi folosite pentru satisfacerea nevoilor de bază al cetățenilor și augmentarea gradului de cultură și educație al unei societăți (Curtea a antamat destinația provenienței fondurilor obținute din săvârșirea de infracțiuni, deși România nu se află sub mecanismul de monitorizare Istanbul Anti-Corruption Action Plan , neratificând Convenția OECD. Nu mai puțin adevărat este că faza de valorificare a produsului infracțiunii este o importantă etapă a procesului de recuperare al produsului infracțiunii, deoarece lipsa stipulării unor destinații clare, precise ale produsului adus bugetului de stat este o identificată drept o posibilă cauză a perpetuării comportamentului infracțional de către reprezentanții statului, iar faza de executare a măsurilor dispuse de instanța de judecată este avută în vedere de organismele internaționale la analiza eficienței unui mecanism de recuperare a creanțelor. Or, în prezenta cauză, deși există posibilitatea reparării în întregum a prejudiciului cauzat prin desființarea INSTITUTULUI DE CHIMIE ALIMENTARĂ, reprezentanții statului au fost interesați doar de aducerea în patrimoniul acestora a contravalorii locației unde funcționa Institutul, neaplecându-se asupra consecințelor pe care le-a avut asupra societății românești susținerea activității de cercetare fundamentală în vederea eficientizării ramurii industriei alimentare- la care în mod peiorativ a făcut referire inculpatul Voiculescu în ultimul cuvânt în fața instanței de apel, consternat că i se impută ca a uzurpatat „perla economiei românești”).

Curtea, asimilând efectele confiscării cu o veritabilă acțiune în revendicare introduse împotriva unui posesor de rea-credință, nu considera necesar să antameze, în acest cadru procesual, posibilitatea restituirii în echivalent a tertilor lezați de măsura confiscării posibilitatea recuperării cheltuielilor pe care le-au făcut cu întreținerea bunurilor infracțiunii: acestea au caracterul unor cheltuieli voluptorii, deoarece terenurile și imobilele fostului Institut de Chimie ALIMENTARĂ nu au fost utilizate potrivit destinației, ci după cum rezulta și din declarația inculpatului Pantis dată în fața instanței de apel la 4 08 2014, pentru activități de media și pentru alte activități, conform obiectului de activitate al Sc Grupul Industrial Voiculescu și Compania GRIVCO Sa București.

În temeiul art. 421 pct. 1 lit. a) C.p.p., Curtea urmează să respingă ca inadmisibile apelurile declarate în cauză de către apelanții Sc Grupul Industrial Voiculescu și Compania GRIVCO Sa București și de către Societatea Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA, care nu au avut calitate procesuală la fond pentru a putea dobândi calitate procesuală în apel, cu mențiunea că toate aparările acestora împotriva încheierii din 1 07 2014 prin care s-au instituit

masuri asiguratorii asupra unor bunuri care figureaza in mod formal in patrimoniile acestora.

Față de soluțiile pronunțate în prezenta cauza de admitere a apelurilor tuturor inculpaților, Curtea, în temeiul art. 275 alin. 3 C.p.p., va dispune ca cheltuielile judiciare avansate de stat cu ocazia soluționării apelurilor admise sa rămâna în sarcina statului.

În temeiul art. 275 alin. 2 C.p.p. va obliga pe fiecare dintre apelanții Domnișoru Mihaela și Domnișoru Ciprian, la plata a cate 500 de lei reprezentand cheltuieli judiciare avansate de stat și pe fiecare dintre apelanții Sc Grupul Industrial Voiculescu și Compania GRIVCO Sa București și Societatea Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA la plata a cate 1000 de lei reprezentand cheltuieli judiciare avansate de stat, avand in vedere ca le-au fost respinse apelurile promovate in cauza.

Onorariile apărătorilor din oficiu desemnați pentru apelanții inculpați Voiculescu Dan, Popa Corneliu, Sandu Jean Cătălin, Mencinicopschi Gheorghe, Pantiș Sorin, Săvulescu Vlad Nicolae, Pop Flavius Adrian, Baciou Constantin, Sin Gheorghe, Marinescu Grigore, Petre Alexandru și Ene Vica în cuantum de 400 de lei pentru fiecare se vor avansa din fondul Ministerului Justiției.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

În temeiul art. 421 pct. 2 lit. a) C.p.p. admite apelurile formulate de apelantul Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție și de către apelanții inculpații Voiculescu Dan, Popa Corneliu, Sandu Jean Cătălin, Mencinicopschi Gheorghe, Pantiș Sorin, Săvulescu Vlad Nicolae, Pop Flavius Adrian, Baciou Constantin, Sin Gheorghe, Marinescu Grigore, Petre Alexandru și Ene Vica.

Desființează în parte sentința penală nr. 701/26.09.2013 pronunțată de Tribunalul București în dosarul cu nr. 25497/3/2012** și rejudecand:

1.În temeiul art. 386 alin. 1 C.p.p. dispune schimbarea încadrării juridice a faptei reținute prin actul de sesizare al instanței în ceea ce îl privește pe inculpatul Voiculescu Dan din infracțiunea de spălare a banilor prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. c din Legea 656/2002, modificată cu trimitere la art. 17 lit. e din Legea 78/2000, cu referire la art. 10 alin. 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin 2 din Cp din 1969 în infracțiunea de spălare a banilor prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. b) și lit. c) din Legea 656/2002, modificată cu aplicarea art. 35 alin 1 din Cp și cu aplicarea art. 5 C.pen.

În temeiul art. 386 alin. 1 C.p.p. respinge ca nefondată cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de inculpatul Voiculescu Dan prin apărător ales din infracțiunea de spălare a banilor prevăzută de art. 29 alin. 1 lit. c din Legea 656/2002, modificată cu trimitere la art. 17 lit. e din Legea 78/2000, cu referire la art. 10 alin. 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin 2 din Cp din 1969 în infracțiunea de tănuire prevăzută de art. 270 C.pen.

În temeiul disp. 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului VOICULESCU DAN pentru infracțiunea prevăzută de art. 13 din Legea 78/2000 cu aplicarea art 41

alin 2 din Cp din 1969, constatând împlinit termenul de prescripție specială prevăzut de art. 154 alin. 1 lit. d) din Cp.

În temeiul disp. 29 alin. 1 lit. b) și lit. c) din Legea 656/2002, modificată, cu aplicarea art. 35 alin 1 din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen condamnă pe inculpatul **VOICULESCU DAN** la pedeapsa de **10 ani închisoare.**

În temeiul disp. art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi director/împuțernicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale sau împuțernicit al acestora,, in tara sau in străinătate pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art . 67 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp, pe durata executării pedepsei principale.

2. În temeiul art. 386 alin. 1 C.p.p. respinge ca nefondată cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de inculpatul **POPA CORNELIU** prin apărător ales din infracțiunea prev. de art. 10 alin. 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Cp din 1969 și art. 75 lit. a din Cp în infracțiunea prev. de art. 10 alin. 1 lit. a din Legea 78/2000 și a art. 77 lit. a din Cp.

În temeiul disp. art. 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 35 alin 1 din Cp și art. 77 lit a din Cp și a art. 5 C.pen. condamnă pe inculpatul **POPA CORNELIU** la pedeapsa de **8 ani închisoare.**

În temeiul disp. art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi director/împuțernicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale sau împuțernicit al acestora,, in tara sau in străinătate pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art . 67 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp, pe durata executării pedepsei principale.

3. În temeiul disp. art. 48 din Cp rap la art. 10 alin 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 35 alin 1 și art 77 lit a din Cp și cu aplicarea art. 5 C.pen. condamnă pe inculpatul **SANDU JEAN CĂTĂLIN** la pedeapsa **de 6 ani închisoare.**

În temeiul disp. art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică

exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi director/împuternicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale sau împuternicit al acestora,, in tara sau in străinătate pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art . 67 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp, pe durata executării pedepsei principale.

4. În temeiul art. 386 alin. 1 C.p.p. respinge ca nefondată cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de inculpatul MENCINICOPSCHI GHEORGHE prin apărător ales din infracțiunea prev. de art. 26 C.pen. din 1969 rap. la art. 10 alin. 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 41 alin. 2 din C.pen. din 1969 și art. 75 lit. a din C.pen. din 1969 în infracțiunea prev. de art. 26 C.pen. din 1969 rap. la art. 10 alin. 1 lit. a din Legea 78/2000 și a art. 75 lit. a din C.pen. din 1969

În temeiul disp. art 26 din C.pen. din 1969 rap la 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 41 alin 2 din C.pen. din 1969 și art 75 lit a din C.pen. din 1969 cu aplicarea art. 5 Cod Penal condamnă pe inculpatul **MENCINICOPSCHI GHEORGHE**, la pedeapsa de **8 ani închisoare**.

În temeiul disp. art 71 din C.pen. din 1969 interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a- II - a, lit b și lit c din C.pen. din 1969

În temeiul disp. art 65 din C.pen. din 1969 interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a II - a, lit b și lit c din C.pen. din 1969, respectiv exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi director/împuternicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale sau împuternicit al acestora,, in tara sau in străinătate pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP cu aplicarea art. 5 Cod Penal încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului MENCINICOPSCHI GHEORGHE pentru infracțiunea prev. de art 248 C.pen. din 1969 cu aplicarea art 75 lit a din C.pen. din 1969, constatând împlinit termenul de prescripție specială prev. de art 124 din C.pen. din 1969.

În temeiul disp. art. 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP cu aplicarea art. 5 Cod Penal încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului MENCINICOPSCHI GHEORGHE pentru infracțiunea prev. de art. 290 alin. 1 din C.pen. din 1969 constatând împlinit termenul de prescripție specială prev. de art. 124 C.pen. din 1969.

5. În temeiul disp. art. 48 din Cp rap la art. 10 alin 1 lit. a din Legea 78/2000 cu aplicarea art. 35 alin 1 și art 77 lit a din Cp și cu aplicarea art. 5 C.pen. condamnă pe inculpatul **PANTIȘ SORIN** la pedeapsa **de 7 ani închisoare**.

În temeiul disp. art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi director/împuternicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale sau împuternicit al acestora,, în țara sau în străinătate pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art. 67 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp, pe durata executării pedepsei principale.

În temeiul disp. art 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP cu aplicarea art. 5 Cod Penal încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului PANTIȘ SORIN pentru infracțiunea prev. de art 322 alin 1 din Cp, constatând împlinit termenul de prescripție specială prevăzut de art 154 Cp.

6. În temeiul disp. art 386 alin. 1 din Cpp respinge ca nefondată cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei reținute în sarcina inculpatului SĂVULESCU VLAD NICOLAE din infracțiunea prev. de art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp în infracțiunea de neglijență în serviciu prevăzută de art. 298 din Cp.

În temeiul disp art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen. condamnă pe inculpatul **SĂVULESCU VLAD NICOLAE** la pedeapsa de **6 ani închisoare.**

În temeiul disp. art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi director/împuternicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale sau împuternicit al acestora,, în țara sau în străinătate pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art. 67 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp, pe durata executării pedepsei principale.

În temeiul disp. art 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP cu aplicarea art. 5 Cod Penal încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului SĂVULESCU VLAD NICOLAE pentru infracțiunea prev. de art 323 alin 1 din Cp, constatând împlinit termenul de prescripție specială prevăzut de art 154 Cp.

În temeiul disp. art 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP cu aplicarea art. 5 Cod Penal încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului SĂVULESCU VLAD NICOLAE pentru infracțiunea prev. de art. 47

C.pen. rap. la art 321 alin 1 din Cp, constatând împlinit termenul de prescripție specială prevăzut de art 154 Cp.

8. În temeiul disp. art 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP cu aplicarea art. 5 Cod Penal încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului SIN GHEORGHE pentru infracțiunea prev. de art 248 C.pen. din 1969 cu aplicarea art 75 lit a din C.pen. din 1969, constatând împlinit termenul de prescripție specială prev. de art 124 din C.pen. din 1969.

În temeiul disp. art 26 din C.pen. din 1969 rap la 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 41 alin 2 din C.pen. din 1969 și art 75 lit a din C.pen. din 1969 cu aplicarea art. 5 Cod Penal condamnă pe inculpatul **SIN GHEORGHE**, la pedeapsa de **4 ani închisoare**.

În temeiul disp. art 71 din C.pen. din 1969 interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a- II - a, lit b și lit c din C.pen. din 1969

În baza art. 86/1 C. pen. din 1969 dispune suspendarea executării pedepsei închisorii și a pedepsei accesorii sub supravegherea Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul București și stabilește un termen de supraveghere de 6 ani, conform dispozițiilor art. 86/2 C. pen din 1969.

Pe perioada termenului de supraveghere inculpatul trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere prev. de art. 86/3 alin. 1 lit. a-d C.pen din 1969. :

e) să se prezinte la serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București, la datele fixate de acesta;

f) să anunțe în prealabil schimbarea a domiciliului, a reședinței sau locuinței și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

g) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

h) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele sale de existență.

În baza art. 404 alin. 2 C.p.p. atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 86/4 alin. 1 și alin. 2 C. pen din 1969.

IX. În temeiul disp. art 16 alin. 1 lit. f) rap. la art. 17 alin. 2 și la art. 396 alin. 6 din CPP cu aplicarea art. 5 Cod Penal încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului BACIU CONSTANTIN pentru infracțiunea prev. de art 248 C.pen. din 1969 cu aplicarea art 75 lit a din C.pen. din 1969, constatând împlinit termenul de prescripție specială prev. de art 124 din C.pen. din 1969.

În temeiul disp. art 26 din C.pen. din 1969 rap la 10 alin 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 41 alin 2 din C.pen. din 1969 și art 75 lit a din C.pen. din 1969 cu aplicarea art. 5 Cod Penal condamnă pe inculpatul **BACIU CONSTANTIN**, la pedeapsa de **4 ani închisoare**.

În temeiul disp. art 71 din C.pen. din 1969 interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art 64 lit a teza a- II - a, lit b și lit c din C.pen. din 1969

În baza art. 86/1 C. pen. din 1969 dispune suspendarea executării pedepsei închisorii și a pedepsei accesorii sub supravegherea Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul București și stabilește un termen de supraveghere de 6 ani, conform dispozițiilor art. 86/2 C. pen din 1969.

Pe perioada termenului de supraveghere inculpatul trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere prev. de art. 86/3 alin. 1 lit. a-d C.pen din 1969. :

e) să se prezinte la serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București, la datele fixate de acesta;

f) să anunțe în prealabil schimbarea a domiciliului, a reședinței sau locuinței și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;

g) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;

h) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele sale de existență.

În baza art. 404 alin. 2 C.p.p. atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 86/4 alin. 1 și alin. 2 C. pen din 1969.

X. În temeiul disp art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen. condamnă pe inculpatul PETRE ALEXANDRU la pedeapsa de **3 ani închisoare.**

În baza art. 91 C. pen. dispune suspendarea executării pedepsei închisorii și a pedepsei accesorii sub supravegherea Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul București și stabilește un termen de supraveghere de 4 ani, conform dispozițiilor art. 92 C. pen.

Pe perioada termenului de supraveghere inculpatul trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere prev. de art. 93 alin. 1 lit. a-d C.pen. :

f) să se prezinte la serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București, la datele fixate de acesta;

g) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

h) să anunțe în prealabil schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește cinci zile;

i) să comunice orice schimbare a locului de muncă

j) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 91 alin. (4) C. pen. atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 și 97 C. pen.

11. În temeiul disp art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen. condamnă pe inculpatul MARINESCU GRIGORE la pedeapsa de **3 ani închisoare.**

În baza art. 91 C. pen. dispune suspendarea executării pedepsei închisorii și a pedepsei accesorii sub supravegherea Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul București și stabilește un termen de supraveghere de 4 ani, conform dispozițiilor art. 92 C. pen.

Pe perioada termenului de supraveghere inculpatul trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere prev. de art. 93 alin. 1 lit. a-d C.pen. :

f) să se prezinte la serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București, la datele fixate de acesta;

g) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

h) să anunțe în prealabil schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește cinci zile;

i) să comunice orice schimbare a locului de muncă

j) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 91 alin. (4) C. pen. atrage atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 96 și 97 C. pen

12. În temeiul disp art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen. condamnă pe inculpatul POP FLAVIUS ADRIAN la pedeapsa de **5 ani închisoare.**

În temeiul disp. art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp interzice inculpatului ca pedeapsă complementară exercițiul drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice, dreptul de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat și dreptul de a fi director/împuțernicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale sau împuțernicit al acestora,, în țară sau în străinătate pe o durată de 5 ani după executarea pedepsei principale.

În temeiul disp. art . 67 din Cp interzice inculpatului exercițiul drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a), b) și g) din Cp, pe durata executării pedepsei principale

13. În temeiul disp art 48 alin. 1 din Cp rap la art 10 alin. 1 lit a din Legea 78/2000 cu aplicarea art 77 lit a din Cp cu aplicarea art. 5 C.pen. condamnă pe inculpata ENE VICA la pedeapsa de **3 ani închisoare.**

În baza art. 91 C. pen. dispune suspendarea executării pedepsei închisorii și a pedepsei accesorii sub supravegherea Serviciului de Probațiune de pe lângă Tribunalul București și stabilește un termen de supraveghere de 4 ani, conform dispozițiilor art. 92 C. pen.

Pe perioada termenului de supraveghere inculpata trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere prev. de art. 93 alin. 1 lit. a-d C.pen. :

f) să se prezinte la serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București, la datele fixate de acesta;

g) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;

h) să anunțe în prealabil schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește cinci zile;

i) să comunice orice schimbare a locului de muncă

j) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art. 91 alin. (4) C. pen. atrage atenția inculpatei asupra dispozițiilor art. 96 și 97 C. pen.

În temeiul disp. art. 33 alin 1 și 3 din Legea 656/2002 modificată rap la art 112 alin. 1 lit e și art. 112 alin. 6 din CP dispune confiscarea următoarelor bunuri:

- imobilul teren intravilan în suprafață de 29.220,03 mp (conform actului de proprietate și în suprafață de 29.220,05 mp conform măsurătorilor), situat în București, sector 1, strada Garlei, nr. 1D, identificat cu nr. cadastral 220360 înscris în CF a municipiului București, sector 1 cu nr. 220360 și a construcțiilor aferente înscrise în aceeași carte funciară sub nr. cadastral 220360/C1 (nr. CF vechi 62455, nr. cadastral vechi 4441/3) care vor trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini.

- imobilul teren intravilan în suprafață de 4457 mp situat în București, sector 1, strada Garlei, nr. 1B, identificat cu nr. cadastral 206097 înscris în CF a municipiului București, sector 1 cu nr. 206097 (nr. cadastral vechi 62453, nr. cadastral vechi 4441/1) care va trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini.

- imobilul teren intravilan în suprafață de 3000 mp situat în București, sector 1, strada Garlei, nr. 1B, identificat cu nr. cadastral 217469 înscris în CF a municipiului București, sector 1 cu nr. 217469 și a construcțiilor aferente înscrise în aceeași carte funciară sub nr. cadastral 217469/C1 (nr. CF vechi 62454, nr. cadastral vechi 4441/2) care vor trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini.

- imobilul situat în șoseaua București – Ploiești, nr. 25 – 27, sector 1, București, compus din teren în suprafață de 4184,41 mp și construcția în suprafață 3140 mp edificată pe acesta cu suprafața construită la sol de 1986,25 mp, înscrisă în CF cu nr. 4405 a localității București cu nr. cadastral 2693 care vor trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini.

- de la numita Voiculescu Camelia Rodica suma de 2.984.358,3 lei reprezentând contravaloarea a 9.947.861 acțiuni deținute la SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (fostă SC ICA SA), donate de către inculpatul Voiculescu Dan fiicei sale Voiculescu Camelia Rodica conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „Mircea Elena”

- de la numita Voiculescu Corina-Mirela suma de 2.984.358,6 lei, reprezentând contravaloarea a 9.947.862 de acțiuni deținute la SC Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA (fostă SC ICA SA), acțiuni ce au fost donate de către inculpatul Voiculescu Dan fiicei sale Voiculescu Corina-Mirela conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „Mircea Elena”.

- de la inculpatul Voiculescu Dan, în calitate de beneficiar real al Compania GRIVCO Sa București la data încheierii contractului de închiriere nr. 5317/35/2003.165 între Compania GRIVCO Sa București, în calitate de proprietar și SC Romtelecom SA, în calitate de chiriaș, a sumelor încasate cu titlu de chirie în baza contractului sus menționat aferente cotei de participare la beneficii/pierderi, în cuantum de 76,5% în perioada 30.06.2003 – 06.06.2006, respectiv suma de 3515756,4 USD plus TVA aferent, calculată la cursul de schimb al BNR valabil la data eliberării facturilor conform art. 1 din contractul de închiriere nr. 5317/35/2003.165.

- de la numita Voiculescu Corina-Mirela a sumelor încasate în calitate de acționar al Compania GRIVCO Sa București începând cu data de 06.06.2006, conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „Mircea Elena”, pe parcursul derulării contractului de închiriere nr. 5317/35/2003.165 între Compania GRIVCO Sa București, în calitate de proprietar și SC Romtelecom SA, în calitate de chiriaș, cu titlu de chirie în baza contractului sus menționat aferente cotei de participare la beneficii/pierderi, în cuantum de 37,375% începând cu data de 06.06.2006, sumă care se va calcula de organele care vor pune în executare prezenta decizie penală în funcție de criteriile menționate în cuprinsul art. 1 din contractul de închiriere nr. 5317/35/2003.165.

- de la numita Voiculescu Camelia Rodica a sumelor încasate în calitate de acționar al Compania GRIVCO Sa București începând cu data de 06.06.2006, conform contractului de donație autentificat sub nr. 1498/06.06.2006 de BNP „Mircea Elena”, pe parcursul derulării contractului de închiriere nr. 5317/35/2003.165 între Compania GRIVCO Sa București, în calitate de proprietar și SC Romtelecom SA, în calitate de chiriaș, cu titlu de chirie în baza contractului sus menționat aferente cotei de participare la beneficii/pierderi, în

cuantum de 39,125% începând cu data de 06.06.2006, sumă care se va calcula de organele care vor pune în executare prezenta decizie penală în funcție de criteriile menționate în cuprinsul art. 1 din contractul de închiriere nr. 5317/35/2003.165.

În baza art 397C pr pen, art 249 alin 4 C pr pen dispune luarea măsurii de indisponibilizare a sechestrului asigurător în vederea confiscării speciale a echivalentului în lei de la data punerii în executare a dispoziției de indisponibilizare a sumei de 3515756,4 USD plus TVA aferent, calculată la cursul de schimb al BNR valabil la data eliberării facturilor conform art. 1 din contractul de închiriere nr. 5317/35/2003.165, asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului Dan Voiculescu, inclusiv asupra conturilor societăților comerciale la care acesta figurează ca împuternicit, beneficiar real, asociat sau administrator, situate în țară sau în străinătate, care se vor identifica în cursul punerii în executare a prezentei dispoziții de indisponibilizare.

În baza art 251 C pr pen și art 129 alin 6 C. pr. fisc. desemnează ca organ însărcinat cu punerea în executare a dispoziției de indisponibilizare asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului Dan Voiculescu, inclusiv asupra conturilor societăților comerciale la care acesta figurează ca împuternicit, beneficiar real, asociat sau administrator, situate în țară sau în străinătate în vederea confiscării speciale a sumei de 3515756,4 USD plus TVA aferent, calculată la cursul de schimb al BNR valabil la data eliberării facturilor conform art. 1 din contractul de închiriere nr. 5317/35/2003.165, organele de cercetare penală ce vor fi desemnate de procurorul-sef al Direcției Naționale Anticorupție și Administrația Finanelor Publice a Sectorului 1 București, care vor colabora cu:

a) Biroul pentru prevenirea criminalității și de cooperare cu oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre ale Uniunii Europene din cadrul Ministerului Justiției, în calitate de oficiu național pentru recuperarea creanțelor în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile;

b) Agenția Națională de Administrare Fiscală;

c) Oficiul Național al Registrului Comerțului;

d) Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor;

e) Autoritatea Națională a Vămilelor;

f) Garda Financiară;

g) Banca Națională a României;

h) Inspectoratul General al Poliției Române;

i) Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară;

j) orice altă autoritate sau instituție publică, inclusiv cele responsabile de gestionarea, administrarea și valorificarea bunurilor asupra cărora au fost

instituite măsuri asigurătorii, precum și a celor care fac obiectul confiscării speciale și va încunoștința Curtea de Apel București, Secția a II-a penală, rezultatul verificărilor.

În temeiul disp. art. 8 alin 2 din HG NR 32/2011 dispune sesizarea Biroului pentru prevenirea criminalității și de cooperare cu oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre ale Uniunii Europene din cadrul Ministerului Justiției, în calitate de oficiu național pentru recuperarea creanțelor în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile pentru ca prin intermediul formularului prevăzut în anexa nr. 2 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2006, aprobată prin Legea nr. 104/2007, cu modificările și completările ulterioare, să facă verificări pentru identificarea bunurilor mobile și imobile ale persoanelor fizice Voiculescu Dan, Voiculescu Camelia Rodica și Voiculescu Corina Mirela, inclusiv a conturilor societăților comerciale la care aceștia figurează ca împuterniciți, beneficiari reali, asociați, directori sau administratori, situate în țară sau în străinătate, cu mențiunea că în cererea ce urmează a fi adresată prin Rețeaua Interagenției Camden de Recuperare a Creanțelor (CARIN) se va specifica că este necesară și identificarea conturilor deschise pe numele unor persoane fizice/juridice care părțile menționate sunt împuterniciți, beneficiari reali, asociați, directori sau administratori, identificarea rulajului conturilor menționate în anexa în vederea stabilirii beneficiarilor reali.

Biroul va încunoștința de urgență rezultatul verificărilor Curtea de Apel București, Secția a II-a penală.

După identificarea bunurilor, conform 397 alin 4 C pr pen, Curtea de Apel București, Secția a II-a penală, va completa, după caz, un certificat de indisponibilizare prev de Anexa 9 din Decizia-cadru 2003/577/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind executarea în Uniunea Europeană a ordinelor de înghețare a bunurilor sau a probelor sau, după caz, o cerere de comisie rogatorie pentru aducerea la îndeplinire a dispoziției de indisponibilizare dispusă de instanța.

În temeiul art. 397 alin. 2 rap. la art. 249 alin. 4 C.p.p. instituie măsura sechestrului asigurător asupra imobilului situat în șoseaua București – Ploiești, nr. 25 – 27, sector 1, București, compus din teren în suprafață de 4184,41 mp și construcția în suprafață 3140 mp edificată pe acesta cu suprafața construită la sol de 1986,25 mp, înscrisă în CF cu nr. 4405 a localității București cu nr. cadastral 2693.

În baza art 251 C pr pen și art 129 alin 6 C. pr. fisc. desemnează ca organ însărcinat cu punerea în executare a dispoziției de indisponibilizare a sechestrului asigurător instituit asupra imobilului situat în șoseaua București – Ploiești, nr. 25 – 27, sector 1, București, compus din teren în suprafață de 4184,41 mp și construcția în suprafață 3140 mp edificată pe acesta cu suprafața construită la sol de 1986,25 mp, înscrisă în CF cu nr. 4405 a localității București cu nr. cadastral 2693 organele de cercetare penală ce vor fi desemnate de

procurorul-sef al Direcției Naționale Anticorupție și Administrația Finanțelor Publice Ilfov.

În temeiul art. 404 alin. 4 lit. c) C.p.p. menține măsurile asigurătorii dispuse în cursul urmăririi penale de Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție –DNA, prin ordonanța din data de 03.10.2008 prin care s-a dispus instituirea unor măsuri asigurătorii asupra bunurilor și a sumelor de bani aparținând inculpaților în vederea reparării pagubei produse prin infracțiune astfel cum au fost extinse prin încheierea de ședință din data de 01.07.2014 a Curții de Apel București, Secția a II a penală în dosarul nr. 25497/3/2012**, după cum urmează:

A - sumele de bani disponibile în conturile bancare deținute de inculpatul Voiculescu Dan la BRD SA până la concurența sumei de 15.000.000 RON- sold la data aplicării măsurii de 309.604 EUR, 1.130.085 USD , 93.061 RON, 236,09 CHF și , respectiv 433,00 GBH- n.n. și RBS Bank SA București până la concurența sumei de 5.000.000 RON - sold la data aplicării măsurii de 12.886,39 USD, indisponibilizate prin procesul-verbal de aplicarea a sechestrului din data de 03.11. 2008;

B - imobilul situat în București, strada Șoseaua Dimitriești Pavel Kiseleff, nr 22, et. 2, ap 6, sector 1 - aflat în proprietatea inculpatului Voiculescu Dan cu o valoare estimată de 250.000 EUR pentru care s-a dispus instituirea sechestrului asigurător prin procesul-verbal din 03.11.2008 de instituirea sechestrului asigurător;

C - imobilul situat în București, sector 2, strada Elev Ștefănescu Ștefan, nr. 3, bl. 444 , sc. A , et. 2, ap 9 - aflat în proprietatea inculpatului Sin Gheorghe cu o valoare estimată de 110.000 EUR – pentru care s-a dispus instituirea sechestrului asigurător prin procesul-verbal de instituirea sechestrului din 7.11 2008;

D - imobilul situat în București, sector 4 , strada Drumul Găzarului, nr 42, bl. A3, sc. 12, ap. 141 - aflat în proprietatea inculpatei Ene Vica cu o valoare estimată de 88.000 EUR pentru care s-a dispus instituirea sechestrului asigurător prin procesul-verbal din data de 12.11 2008;

E - imobilul situat în Otopeni, strada 23 August, nr. 111A, județul Ilfov aflat în proprietatea inculpatului Mencinicopschi Gheorghe și a intervenientei Mencinicopschi Doina cu o valoare estimată de 456.000 EUR pentru care s-a dispus instituirea sechestrului asigurător prin procesul- verbal din data de 11.11.2008;

F - terenul în suprafață de 504,6 mp (suprafață măsurată 487,21 mp) amplasat în București, strada Austrului, nr. 50. Sector 2, cu nr. cadastral 204827, înscris în cartea funciară a municipiului București, sector 2, cu nr. 204827, nr. CF vechi 18407; teren de 122,01 mp reprezentând cotă indiviză aferentă apartamentului nr. G92b, situat în București, sector 2, strada Tuzla, nr. 9-27, bloc G, etaj 9+10, cu nr. cadastral 213236-C1-U392 înscris în cartea

funciară a municipiului București, Sector 2 cu nr. 213236-C1-U392 (nr. CF vechi 79959); teren în suprafață de 2,88 mp reprezentand cotă indiviză aferentă boxei nr. 217, situată în București, sector 2, strada Tuzla, nr. 9-27, bloc G, etaj S2 cu nr. cadastral 213236-C1-U1341 înscris în cartea funciară a municipiului București, Sector 2 cu nr. 213236-C1-U1341 (nr. CF vechi 80450); teren în suprafață de 3,93 mp reprezentand cotă indiviză aferentă parcării cu nr. 116 situată în București, sector 2, strada Tuzla, nr. 9-27, bloc G, etaj S1 cu nr. cadastral 213236-C1-U783, înscris în cartea funciară a municipiului București, Sector 2 cu nr. 213236-C1-U783 (nr. CF vechi 80162); un nr. de 10 părți sociale aparținând lui Pantiş Sorin reprezentand o participație de 100% la capitalul social al SC Fintech Consulting SRL (J40/1437/1999, CUI 11474042); un nr. de 49 părți sociale aparținând lui Pantiş Sorin reprezentand o participație de 49% din capitalul social al SC TLD Evolution SRL.; apartament situat în București, strada Austrului, nr. 50, etaj 1, înregistrat în CF a mun. București cu nr. 18408, cu nr. cadastral sau topo 6121/2 astfel cum acesta este descris prin procesul verbal de instituire a sechestrului din data de 11.11.2008 aflat la fila 190 din vol XXIV din d.u.p.; apartament situat în București, strada Austrului, nr. 50, parter, înregistrat în CF a mun. București cu nr. 18409, cu nr. cadastral sau topo 6121/1 astfel cum acesta este descris prin procesul verbal de instituire a sechestrului din data de 11.11.2008 aflat la fila 190 din vol XXIV din d.u.p.

G - imobilul situat în București, sector 3, strada Decebal, nr 6, bl S 10, scara 2, etaj 7, ap. 41 aflat în proprietatea inculpatului Sandu Jean -Cătălin cu o valoare estimată de 210.000 EUR, transcris în CF nr. 220261/C1/U22, pentru care s-a dispus instituirea sechestrului asigurător prin procesul-verbal din data de 07.11 2008;

H - imobilul (teren + clădire) amplasat în București, strada Șoseaua București-Ploiești, nr. 135F, sector 1 cu valoare estimată de 1.000.000 EUR și imobilul amplasat în București, sector 2 , strada Avrig, nr. 63, bl E2, sc 5, ap. 151 - cu o valoare estimată de 95.000 EUR - bunuri aflate în proprietatea inculpatului Săvulescu Vlad-Nicolae pentru care s-a dispus instituirea sechestrului asigurător prin procesul-verbal din data de 03.11.2008.

În baza art. 404 alin. 4 lit. c) C.p.p. menține măsurile asigurătorii dispuse prin încheierea de ședință din data de 01.07.2014 a Curții de Apel București, Secția a II a penală în dosarul nr. 25497/3/2012**, după cum urmează:

- imobilul teren intravilan în suprafață de 29.220,03 mp (conform actului de proprietate și în suprafață de 29.220,05 mp conform măsurărilor), situat în București, sector 1, strada Garlei, nr. 1D, identificat cu nr. cadastral 220360 înscris în CF a municipiului București, sector 1 cu nr. 220360 și a construcțiilor aferente înscrise în aceeași carte funciară sub nr. cadastral 220360/C1 (nr. CF vechi 62455, nr. cadastral vechi 4441/3) care vor trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini.

- imobilul teren intravilan în suprafață de 4457 mp situat în București, sector 1, strada Garlei, nr. 1B, identificat cu nr. cadastral 206097 înscris în CF a

municipiului București, sector 1 cu nr. 206097 (nr. cadastral vechi 62453, nr. cadastral vechi 4441/1) care va trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini.

- imobilul teren intravilan în suprafață de 3000 mp situat în București, sector 1, strada Garlei, nr. 1B, identificat cu nr. cadastral 217469 înscris în CF a municipiului București, sector 1 cu nr. 217469 și a construcțiilor aferente înscrise în aceeași carte funciară sub nr. cadastral 217469/C1 (nr. CF vechi 62454, nr. cadastral vechi 4441/2) care vor trece în patrimoniul statului liber de orice sarcini.

- un număr de 5634 acțiuni la Grupul Industrial Voiculescu și compania Grivco S.A., în valoare totală de 2.535.300 lei, respectiv 39,125% din capitalul social al acestei societăți, donate de către inculpatul Voiculescu Dan numitei Voiculescu Camelia Rodica.

- un număr de 9.974.861 acțiuni la Compania de Cercetări Aplicative și Investiții S.A. , în valoare totală de 2.984.358,3 lei, respectiv 46,204775% din capitalul social al acestei societăți, donate de către inculpatul Voiculescu Dan numitei Voiculescu Camelia Rodica.

- un număr de 5382 acțiuni la Grupul Industrial Voiculescu și compania Grivco S.A., în valoare totală de 2.421.900 lei, respectiv 37,375% din capitalul social al acestei societăți, donate de către inculpatul Voiculescu Dan numitei Voiculescu Corina Mirela.

- un număr de 9.947.862 acțiuni la Compania de Cercetări Aplicative și Investiții S.A. , în valoare totală de 2.984.358,6 lei, respectiv 46,204775% din capitalul social al acestei societăți, donate de către inculpatul Voiculescu Dan numitei Voiculescu Corina Mirela.

În temeiul art. 421 pct. 1 lit. b) C.p.p. respinge ca nefondate apelurile declarate în cauză de către apelanții Domnișoru Mihaela și Domnișoru Ciprian.

În temeiul art. 421 pct. 1 lit. a) C.p.p. respinge ca inadmisibile apelurile declarate în cauză de către apelanții Sc Grupul Industrial Voiculescu și Compania GRIVCO Sa București și de către Societatea Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA.

În temeiul art. 250 alin. 6 C.p.p. cu referire la art 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a îndatoririlor fundamentale respinge ca nefondate contestațiile formulate de intervenienții Sc Grupul Industrial Voiculescu, Compania GRIVCO Sa București și de către Societatea Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA, Voiculescu Dan, Voiculescu Camelia Rodica, Voiculescu Corina-Mirela și Mencinicopschi Doina.

În temeiul art. 250 alin. 6 C.p.p. cu referire la art 13 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a îndatoririlor fundamentale admite

contestația formulată de intervenienții Alexandru Claudia Alexandra și Alexandru Mihai Cristian.

Dispune ridicarea sechestrului asigurator instituit asupra imobilului situat în București, sector 5, str. Dr. Vicol, nr 3, ap 1 prin încheierea de ședință din data de 01.07.2014 a Curții de Apel București.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței penale apelate.

În temeiul art. 275 alin. 3 C.p.p. cheltuielile judiciare avansate de stat cu ocazia soluționării apelurilor admise rămân în sarcina statului.

În temeiul art. 275 alin. 2 C.p.p. obligă pe fiecare dintre apelanții Domnișoru Mihaela și Domnișoru Ciprian, la plata a câte 500 de lei reprezentând cheltuieli judiciare avansate de stat și pe fiecare dintre apelanții Sc Grupul Industrial Voiculescu și Compania GRIVCO Sa București și Societatea Compania de Cercetări Aplicative și Investiții SA la plata a câte 1000 de lei reprezentând cheltuieli judiciare avansate de stat.

Onorariile apărătorilor din oficiu desemnați pentru apelanții inculpați Voiculescu Dan, Popa Corneliu, Sandu Jean Cătălin, Mencinicopschi Gheorghe, Pantiș Sorin, Săvulescu Vlad Nicolae, Pop Flavius Adrian, Baciuc Constantin, Sin Gheorghe, Marinescu Grigore, Petre Alexandru și Ene Vica în cuantum de 400 de lei pentru fiecare se vor avansa din fondul Ministerului Justiției.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi 08.08.2014.

PREȘEDINTE

Camelia Bogdan

JUDECĂTOR

Mihai Alexandru Mihalcea

GREFIER

Victorița Stănică

Red./Dact.M.A.M/B.C.-10.09.2014/21 ex

